

Bruxelles, 23 septembrie 2021
(OR. en)

11763/21

**Dosar interinstituțional:
2021/0295 (COD)**

EF 268
ECOFIN 838
SURE 32
CODEC 1210

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	23 septembrie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 581 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește proporționalitatea, calitatea supravegherii, raportarea, măsurile referitoare la garanțiile pe termen lung, instrumentele macroprudențiale, riscurile legate de durabilitate, supravegherea la nivel de grup și supravegherea transfrontalieră

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 581 final.

Anexă: COM(2021) 581 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.9.2021
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește proporționalitatea, calitatea supravegherii, raportarea, măsurile referitoare la garanțiile pe termen lung, instrumentele macroprudențiale, riscurile legate de durabilitate, supravegherea la nivel de grup și supravegherea transfrontalieră

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Importanța economică și socială a asigurărilor¹ justifică intervenția autorităților publice, sub forma supravegherii prudențiale. Asigurătorii oferă protecție împotriva evenimentelor viitoare care pot duce la pierderi și canalizează economiile gospodăriilor către piețele financiare și economia reală. Directiva 2009/138/CE² („Solvabilitate II”) stabilește norme prudențiale pentru sectorul asigurărilor și vizează crearea unei piețe unice pentru serviciile de asigurare, protejând, în același timp, deținătorii de polițe.

Comisia Europeană are mandatul juridic de a efectua o reexaminare cuprinzătoare a componentelor esențiale ale Directivei Solvabilitate II, în special a cerințelor de capital bazate pe risc și a normelor privind evaluarea pasivelor pe termen lung, precum și de a trage concluzii din primii cinci ani de experiență în ceea ce privește cadrul. Această experiență a arătat, de asemenea, că proporționalitatea Directivei Solvabilitate II ar putea fi îmbunătățită și a subliniat absența la nivelul UE a unor dispoziții specifice de abordare a acumulării de riscuri sistemice, de asigurare a pregătirii pentru situații de criză sau de rezoluție a asigurătorilor, dacă este necesar.

În plus, cadrul trebuie să fie coerent cu prioritățile politice ale UE. În special, sectorul asigurărilor ar trebui să joace un rol în finanțarea **redresării economice în urma pandemiei de COVID-19**, în finalizarea **uniunii piețelor de capital (UPC)**³ și în realizarea obiectivelor **Pactului verde european**⁴. Mai precis, sectorul va fi esențial pentru „creșterea ponderii capitalurilor proprii” în sectorul corporativ și pentru finanțarea tranziției către durabilitate.

Alte instituții europene consideră, la rândul lor, că reexaminarea este o inițiativă esențială pentru sprijinirea obiectivelor UPC. În Raportul referitor la continuarea dezvoltării uniunii piețelor de capital⁵, Parlamentul European solicită Comisiei să evalueze dacă cerințele de capital pentru investiții în întreprinderi, în special în întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), descurajează investițiile pe termen lung. În Concluziile cu privire la planul de acțiune privind UPC⁶, Consiliul invită Comisia să consolideze rolul asigurătorilor ca investitori pe termen lung și să evalueze modalități de stimulare a investițiilor pe termen lung în întreprinderi și în special în IMM-uri, fără a pune în pericol stabilitatea financiară sau protecția investitorilor.

În acest context, Comisia a identificat următoarele obiective ale reexaminării:

- stimularea asigurătorilor să contribuie la finanțarea durabilă pe termen lung a economiei;
- îmbunătățirea sensibilității la risc;

¹ În sensul prezentei expuneri de motive și cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenul „asigurare” se referă la „asigurare și reasigurare”.

² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

³ COM(2020) 590.

⁴ COM(2019) 640.

⁵ 2020/2036(INI).

⁶ Concluziile Consiliului cu privire la planul de acțiune al Comisiei privind UPC (12898/1/20 REV 1).

- atenuarea volatilității excesive pe termen scurt a pozițiilor de solvabilitate ale asigurătorilor;
 - mărirea gradului de calitate, coerență și coordonare a supravegherii asigurărilor în întreaga UE și îmbunătățirea protecției deținătorilor de polițe și a beneficiarilor, inclusiv atunci când asigurătorul acestora intră în dificultate;
 - abordarea mai eficace a acumulării potențiale de riscuri sistemice în sectorul asigurărilor.
- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere are la bază și consolidează cadrul prudențial pentru societățile de asigurare, prevăzut în Directiva 2009/138/CE, astfel cum se explică mai detaliat în secțiunea 5 de mai jos. Directiva Solvabilitate II reprezintă, alături de Regulamentul delegat (UE) 2015/35⁷, fundamentul cadrului prudențial al UE pentru asigurări. Într-o comunicare⁸ adoptată împreună cu prezenta propunere se explică mai detaliat interacțiunea dintre propunere și modificările viitoare aduse Regulamentului delegat (UE) 2015/35.

- **Coerența cu alte domenii de politică a Uniunii**

Prezenta propunere este adoptată în cadrul unui pachet, împreună cu o propunere legislativă privind rezoluția întreprinderilor de asigurare; acest pachet urmărește să consolideze funcționarea pieței unice a asigurărilor și încrederea în aceasta. Propunerile din pachet sunt interconectate, deoarece propunerea modifică normele privind supravegherea înainte ca o societate de asigurare să intre în dificultate, în timp ce noile norme de standardizare privind rezoluția abordează procedurile și competențele aplicabile în urma unei astfel de intrări în dificultate.

Prin modificarea normelor privind evaluarea pasivelor asigurătorilor, prezenta propunere contribuie la finalizarea uniunii piețelor de capital. În special, modificările relevante reduc probabilitatea comportamentelor prociclice nejustificate și reflectă mai bine natura pe termen lung a activității de asigurare. Aceste modificări vor fi însoțite de măsuri suplimentare în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2015/35, pentru a se asigura adecvarea calculului marjei de risc și a criteriilor de eligibilitate pentru clasa de active a investițiilor pe termen lung în acțiuni.

În acest stadiu, Comisia urmărește o serie de inițiative menite să sporească finanțarea privată a tranziției către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon și să asigure că riscurile climatice și de mediu sunt gestionate de sistemul financiar. În acest scop, Comisia a adoptat o propunere de directivă referitoare la raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea⁹, prin care cerințele de raportare de informații nefinanciare pentru durabilitate sunt clarificate și domeniul de aplicare al acestora este extins pentru a se include, printre altele, întreprinderile de asigurare mijlocii. Pentru a evita suprapunerile, prezenta propunere nu abordează cerințele de publicare de informații privind durabilitatea.

Prin introducerea unei cerințe de efectuare a unei analize pe bază de scenarii de schimbări climatice, propunerea contribuie la strategia de finanțare a tranziției către o economie

⁷ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

⁸ COM(2021) 580.

⁹ COM(2021) 189.

durabilă¹⁰, care vizează consolidarea bazelor pentru investițiile durabile, integrarea deplină a considerațiilor de durabilitate în sistemul financiar și gestionarea acestora.

De asemenea, Comisia va acorda atenția cuvenită necesității de a evita neconcordanța dintre prezenta propunere și viitoarele modificări ale normelor pentru sectorul bancar.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Directiva Solvabilitate II prevede un cadru de reglementare cuprinzător privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare în UE. Temeiurile juridice ale directivei în vigoare sunt articolul 53 alineatul (1) și articolul 62 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; acțiunea Uniunii în conformitate cu aceste articole este necesară pentru continuarea alinierii normelor actuale sau pentru introducerea de noi norme standardizate.

• Subsidiaritatea

Conform principiului subsidiarității, acțiunea Uniunii poate fi întreprinsă numai dacă obiectivele avute în vedere nu pot fi atinse de statele membre în mod individual. Reglementarea asigurărilor la nivel european a fost instituită cu mult timp în urmă, deoarece numai prin acțiunea Uniunii se poate stabili un cadru comun de reglementare pentru asigurătorii care beneficiază de libertatea de stabilire și de libertatea de a presta servicii. În acest sens, prezenta propunere, la fel ca și actul legislativ pe care urmărește să îl modifice, respectă pe deplin principiul subsidiarității.

• Proporționalitatea

Prezenta propunere vizează modificarea anumitor dispoziții ale Directivei Solvabilitate II, în special a celor referitoare la cerințele de capital, la evaluarea obligațiilor din asigurare față de deținătorii de polițe și la supravegherea transfrontalieră. Prezenta propunere introduce, de asemenea, clarificări și modificări necesare ale dispozițiilor de punere în aplicare a principiului proporționalității. Aceste modificări sunt necesare și proporționale pentru a se îmbunătăți funcționarea cadrului de reglementare pentru asigurători și pentru a se atinge obiectivele Directivei Solvabilitate II.

• Alegerea instrumentului

Prezenta propunere vizează modificarea actualei Directive Solvabilitate II și, prin urmare, instrumentul ales este o directivă de modificare.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente

Anexa la evaluarea impactului care însoțește prezentul document cuprinde o evaluare a cadrului Solvabilitate II. Principalele concluzii sunt că acest cadru este, în linii mari, eficace și coerent, continuă să abordeze nevoi și probleme și aduce valoarea adăugată preconizată. Cu toate acestea, evaluarea evidențiază, de asemenea, o serie de probleme legate de punerea în aplicare a principiilor și cerințelor cadrului, precum și de procesul de convergență a practicilor de supraveghere. În plus, cadrul nu ține seama pe deplin de noul mediu financiar și economic, în special în ceea ce privește ratele scăzute ale dobânzii.

¹⁰ COM(2021) 390.

De asemenea, există încă o volatilitate excesivă pe termen scurt, în pofida instrumentelor existente care vizează atenuarea acestor efecte. Cerințele de capital trebuie îmbunătățite pentru a asigura senzitivitatea la risc și tratamentul adecvat al investițiilor pe termen lung. În plus, cerințele de capital nu iau în considerare caracterul durabil al activelor deținute de asigurători. Unele caracteristici ale dispozițiilor privind raportarea și publicarea de informații ar putea fi îmbunătățite și, la un nivel mai general, punerea în aplicare a proporționalității a fost insuficientă pentru o reducere eficace a sarcinii de reglementare pentru asigurătorii mai mici.

Evaluarea indică, de asemenea, deficiențe de reglementare și supraveghere în ceea ce privește protecția deținătorilor de polițe. Există posibilități de aliniere mai pronunțată a proceselor de supraveghere și de îmbunătățire a cooperării dintre supraveghetori în cazul activităților transfrontaliere. În plus, autoritățile de supraveghere dispun doar de instrumente limitate pentru a aborda acumularea potențială de riscuri sistemice în sectorul asigurărilor și pentru a exercita o supraveghere macroprudențială corespunzătoare.

- **Consultările părților interesate**

Comisia a desfășurat diverse activități de consultare pentru prezenta reexaminare. La 29 ianuarie 2020, Comisia a organizat o conferință publică privind reexaminarea, la care au participat reprezentanți ai sectorului asigurărilor, ai asociațiilor de asigurări, ai autorităților publice, ai societății civile și ai Parlamentului European.

De asemenea, Comisia a organizat o consultare publică în perioada 1 iulie 2020-21 octombrie 2020, primind 73 de răspunsuri de la diverse părți interesate reprezentând sectorul asigurărilor (56 %), societatea civilă (14 %) și autoritățile publice (11 %). La 1 februarie 2021, Comisia a publicat un raport de sinteză al observațiilor la această consultare¹¹. În plus, Comisia a discutat diferite aspecte ale reexaminării în cadrul mai multor reuniuni ale unui grup de experți din statele membre.

Aceste activități de consultare completează trei consultări desfășurate de EIOPA în perioada iulie 2019-ianuarie 2020.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În urma unei cereri oficiale de emitere a unei opinii¹² transmise de Comisie în februarie 2019, EIOPA a emis, la 17 decembrie 2020, o opinie¹³ privind reexaminarea Directivei Solvabilitate II, împreună cu o analiză de fond și o evaluare a impactului. Opiniile EIOPA au contribuit la evaluarea impactului realizată de Comisie și la elaborarea prezentei propuneri. Anexa 10 la evaluarea impactului care însoțește prezentul document enumeră sursele suplimentare avute în vedere la elaborarea prezentei propuneri.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este însoțită de o evaluare a impactului¹⁴. La 19 martie 2021, evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de control normativ (CCN) și, la 23 aprilie 2021, a primit un aviz pozitiv¹⁵. Deși a salutat caracterul cuprinzător și bine structurat al evaluării impactului, CCN a recomandat detalierea analizei și a descrierii problemelor, inclusiv în ceea ce privește proporționalitatea. Evaluarea impactului a fost modificată în consecință.

¹¹ Ref. Ares(2021)844869.

¹² Ref. Ares(2019)782244.

¹³ Ref. EIOPA-BoS-20-749.

¹⁴ SWD(2021) 260.

¹⁵ SEC(2021) 620.

Evaluarea impactului identifică un set de opțiuni de politică preferate care abordează cinci probleme principale:

- i) factorii de descurajare a investițiilor pe termen lung în acțiuni și reflectarea inadecvată a riscurilor legate de durabilitate;
- ii) reflectarea inadecvată a mediului caracterizat de rate scăzute ale dobânzii și, eventual, volatilitatea nejustificat de ridicată a pozițiilor de solvabilitate;
- iii) complexitatea pentru asigurătorii mici și mai puțin riscanți;
- iv) intrările recente în dificultate ale unor asigurători cu activitate transfrontalieră, care au evidențiat deficiențe în materie de supraveghere și o protecție variabilă a deținătorilor de polițe în întreaga UE ca urmare a acestor intrări în dificultate;
- v) posibilitatea ca instrumentele de prevenire a riscurilor sistemice să se dovedească a fi insuficiente.

Principalul compromis în abordarea acestor probleme se referă la impactul cantitativ global al reexaminării. O creștere semnificativă a cerințelor de capital ar împiedica contribuția asigurătorilor la redresarea verde și durabilă. În același timp, o scădere semnificativă ar pune în pericol protecția deținătorilor de polițe și stabilitatea financiară.

De fapt, ca urmare a introducerii treptate a modificărilor ratelor dobânzii, opțiunile de politică preferate ar avea ca rezultat o reducere semnificativă a cerințelor de capital, estimată la o valoare de până la 90 000 000 000 EUR pe termen scurt. La sfârșitul perioadei de tranziție, se estimează că opțiunile de politică preferate vor avea ca rezultat, în comparație cu situația actuală, o stabilitate relativă sau o creștere ușoară a capitalului care depășește cerințele de reglementare (în funcție de condițiile de piață).

• **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Directiva propusă are drept obiectiv îmbunătățirea adecvării reglementărilor și simplificarea cadrului după cum urmează:

- excluderea unui număr mai mare de întreprinderi mici din domeniul de aplicare al Directivei Solvabilitate II;
- punerea automată a unor norme mai proporționale la dispoziția „întreprinderilor cu profil de risc scăzut” și, după aprobarea de către autoritățile de supraveghere, la dispoziția altor asigurători;
- simplificarea cuantificării riscurilor nesemnificative;
- asigurarea faptului că informațiile care trebuie publicate nu depășesc ceea ce este necesar pentru destinatari.

În ceea ce privește pregătirea digitală, dispozițiile Directivei Solvabilitate II sunt deja neutre din punct de vedere tehnologic. În plus, împuternicirile existente ale Comisiei și ale EIOPA ar permite ajustări suplimentare, în special în ceea ce privește raportarea de supraveghere și informațiile care trebuie publicate.

• **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16) și protecția consumatorilor (articolul 38).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații bugetare.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de punere în aplicare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va monitoriza progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor specifice pe baza listei neexhaustive de indicatori din secțiunea 8 a evaluării impactului care însoțește prezentul document.

În cinci ani, Comisia va efectua următoarea evaluare a Directivei Solvabilitate II, inclusiv a modificărilor aduse prin prezenta propunere, în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legislație.

Prezenta propunere nu necesită un plan de punere în aplicare.

- **Documente explicative**

Nu sunt considerate necesare documente explicative.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 din propunere modifică Directiva 2009/138/CE.

Proportionalitatea

Punctul 2 modifică articolul 4 în sensul măririi pragurilor de dimensiune pentru excluderile din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE, permițând astfel excluderea unui număr mai mare de întreprinderi mici.

Punctul 12 clarifică, la articolul 29, aplicabilitatea principiului proporționalității în ceea ce privește actele delegate și actele de punere în aplicare, în special prin introducerea noului concept de întreprinderi cu profil de risc scăzut.

Punctul 13 introduce noile articole 29a-29e. Articolul 29a stabilește criteriile de identificare a întreprinderilor cu profil de risc scăzut, care pot fi completate prin acte delegate. Articolul 29b stabilește procesul de clasificare ca întreprinderi cu profil de risc scăzut.

Articolul 29c enumeră măsurile de proporționalitate disponibile „în mod automat” pentru întreprinderile cu profil de risc scăzut și stabilește normele aplicabile în cazul modificării profilului de risc. Articolul 29d stabilește modul în care întreprinderile care nu sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut pot fi autorizate să utilizeze măsuri de proporționalitate. Articolul 29e stabilește obligațiile de raportare pentru întreprinderile cu profil de risc scăzut.

Punctul 63 introduce noul articol 213a, care stabilește criteriile de identificare a grupurilor cu profil de risc scăzut, precum și normele privind utilizarea măsurilor de proporționalitate de către aceste grupuri de asigurare.

Punctul 21 introduce un nou alineat (2a) la articolul 41 pentru a permite întreprinderilor cu profil de risc scăzut să desemneze o singură persoană pentru mai multe funcții-cheie. Sunt prevăzute, de asemenea, măsuri de proporționalitate în ceea ce privește normele de guvernare; în cazul întreprinderilor cu profil de risc scăzut, strategiile interne enumerate la articolul 41 alineatul (3) trebuie actualizate doar o dată la trei ani, în loc de o dată pe an.

Articolul 45 se modifică pentru a se permite întreprinderilor cu profil de risc scăzut, întreprinderilor de asigurare captive și întreprinderilor de reasigurare captive care îndeplinesc anumite criterii să efectueze evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității o dată la doi ani, în loc de cel puțin o dată pe an.

Modificările aduse articolului 77 ar permite utilizarea, în locul tehnicilor de evaluare stocastică, a unei evaluări deterministe prudente a celei mai bune estimări pentru obligațiile de asigurare de viață cu opțiuni și garanții care nu sunt considerate semnificative.

Noul articol 109 introduce simplificări în formula standard atunci când un modul sau un submodul de risc nu este semnificativ, cu condiția îndeplinirii unor criterii specifice.

Calitatea supravegherii

Modificarea articolului 25 asigură faptul că fiecare refuz al unei autorizații, care include motivul, trebuie notificat EIOPA și înregistrat într-o bază de date care poate fi consultată de autoritățile de supraveghere. Modificarea articolului 26 introduce posibilitatea evaluării comune a unei cereri de autorizare la solicitarea uneia dintre autoritățile de supraveghere care trebuie să fie consultate de autoritatea de supraveghere din statul membru de origine.

Modificările aduse articolelor 30, 36 și 42 au scopul de a îmbunătăți monitorizarea respectării cerințelor de competență și onorabilitate în ceea ce privește membrii organului administrativ, de conducere sau de control sau persoanele care dețin alte funcții-cheie în cadrul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare. Articolul 42 alineatul (4) autorizează autoritățile de supraveghere să solicite revocarea unui membru al organului administrativ, de conducere sau de control sau a unei persoane care deține funcții-cheie.

Raportarea

Modificările aduse articolului 35 și noul articol 35a adaptează cerințele de raportare pentru întreprinderile cu profil de risc scăzut, în special pentru a facilita accesul acestor entități la excepții și limitări privind raportarea.

Noul alineat (5a) de la articolul 35 și noul articol 256b privind raportul periodic de supraveghere la nivel de întreprindere și de grup stabilesc principiile și frecvența acestui raport descriptiv. Noul articol 35b stabilește termenele de raportare și introduce posibilitatea ca acestea să fie modificate în cazurile justificate de circumstanțe extraordinare.

Punctele 26 și, respectiv, 83 modifică articolele 51 și, respectiv, 256 în sensul modificării structurii raportului privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de întreprindere și de grup, împărțind conținutul acestuia într-o parte adresată deținătorilor de polițe și într-o parte adresată altor părți interesate.

Punctele 27 și 84 introduc, prin intermediul noilor articole 51a și 256c, o cerință de audit pentru bilanțul prudential, bilanțul grupului și/sau raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară.

Punctul 28 introduce la articolul 52 obligația supraveghetorilor de a transmite EIOPA statistici privind utilizarea, pe piața lor, a măsurilor de proporționalitate și a simplificărilor.

Punctul 47 modifică articolul 112 pentru a impune întreprinderilor care utilizează un model intern să raporteze periodic supraveghetorilor o estimare a cerinței de capital de solvabilitate calculate pe baza formulei standard.

Măsurile referitoare la garanții pe termen lung

Punctul 37 înlocuiește articolul 77a privind normele referitoare la extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc. Modificările impun ca extrapolarea să ia în considerare, în cazul în care sunt disponibile, informații de pe piețele financiare pentru scadențe în cazul cărora structura temporală este extrapolată. Noua metodă de extrapolare rezultată este introdusă în mod treptat și liniar pe o perioadă care durează până în 2032, în cursul căreia asigurătorii vor trebui să facă public impactul noii metode de extrapolare fără introducerea treptată.

Punctul 38 modifică articolul 77d privind prima de volatilitate. Noile cazuri de utilizare a primei de volatilitate vor trebui să fie autorizate de către autoritățile de supraveghere. În plus, în prima de volatilitate este luat în considerare un procent mai mare, de 85 %, din marja ajustată la risc. Pentru a se atenua riscul ca prima de volatilitate să compenseze mai mult decât pierderile din investiții rezultate dintr-o creștere a marjelor de credit, se introduce un „raport de senzitivitate la marja de credit” specific întreprinderii. În cele din urmă, componenta de țară a primei de volatilitate se înlocuiește cu o macroprimă de volatilitate pentru statele membre a căror monedă este euro, pentru a se atenua impactul crizelor de marjă la nivel de țară, evitându-se în același timp efectele în cascadă disproporționate.

Aceste modificări sunt completate de punctul 48, care introduce la articolul 122 mecanisme de siguranță pentru cazurile în care un model intern ține seama de efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate („prima de volatilitate dinamică”).

Punctul 44 modifică articolul 106 alineatul (3) pentru a permite ca prin ajustarea simetrică a riscului aferent devalorizării acțiunilor să se majoreze sau să se reducă cerințele de capital propriu cu maximum 17 %, în loc de 10 %.

Punctul 51 modifică articolul 138 astfel încât EIOPA să fie cea care consultă CERS înainte de a declara o situație nefavorabilă excepțională, și nu autoritățile naționale de supraveghere.

Punctul 90 înlocuiește articolul 304 alineatul (2) privind submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată, a cărui utilizare nu ar mai trebui aprobată, cu o clauză de anterioritate.

Punctul (95) modifică articolul 308c referitor la măsuri tranzitorii privind rata dobânzilor fără risc, iar punctul 96 modifică articolul 308d referitor la măsuri tranzitorii privind rezervele tehnice. Noile aprobări privind utilizarea acestor măsuri tranzitorii sunt limitate la o listă închisă de circumstanțe. În plus, întreprinderile care utilizează măsurile respective vor trebui să facă publice motivele utilizării, precum și o evaluare a dependenței de măsuri și măsuri de reducere a acesteia.

Punctele 39, 40 și, respectiv, 46 aliniază articolele 77e, 86 și, respectiv, 111 la modificările descrise mai sus în ceea ce privește împuternicirile pentru actele delegate și actele de punere în aplicare. În plus, punctul 40 introduce o nouă împuternicire pentru acte delegate privind criteriile de eligibilitate a activelor în contextul primei de echilibrare.

Instrumente macroprudențiale

Punctul 24 integrează examinări și analize macroeconomice la articolul 45 privind evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității de către asigurători. Asigurătorii vor trebui să evalueze, pe de o parte, impactul unor evoluții plauzibile la nivel macroeconomic și pe piețele financiare, inclusiv al scenariilor economice negative, asupra profilului lor de risc specific, asupra deciziilor comerciale și asupra nevoilor de solvabilitate și, pe de altă parte, modul în care activitățile lor pot afecta factorii de piață. Autoritățile de supraveghere vor avea obligația

de a furniza informații anumitor întreprinderi, în special în ceea ce privește riscurile macroprudențiale și preocupările care decurg din analiza acestora.

Punctul 49 integrează considerații macroeconomice la articolul 132 privind principiul „persoanei prudente” pentru investiții. Asigurătorii vor avea obligația să ia în considerare evoluții plauzibile la nivel macroeconomic și pe piețele financiare în strategia lor de investiții și să evalueze măsura în care investițiile lor pot să mărească riscul sistemic. Autoritățile de supraveghere vor avea obligația de a furniza informații anumitor întreprinderi în ceea ce privește anumite preocupări macroprudențiale.

Punctul 54 introduce noile articole 144a-144d. Articolul 144a introduce cerințe privind gestionarea și planificarea lichidității pentru a asigura capacitatea de onorare a obligațiilor financiare față de deținătorii de polițe. În special, asigurătorii vor trebui să elaboreze indicatori ai riscului de lichiditate pentru a monitoriza riscul de lichiditate.

Articolul 144b creează posibilitatea ca autoritățile de supraveghere să intervină în cazul în care vulnerabilitățile în materie de lichiditate nu sunt abordate în mod corespunzător de către un asigurător. În plus, autoritățile de supraveghere vor avea posibilitatea de a impune întreprinderilor individuale sau întregii piețe, în situații excepționale și ca măsură de ultimă instanță, înghețări temporare ale opțiunilor de răscumpărare a polițelor de asigurare de viață.

Articolul 144c introduce competențe de supraveghere menite să mențină poziția de solvabilitate a anumitor întreprinderi în situații excepționale, cum ar fi evenimente economice sau de piață nefavorabile care afectează o mare parte sau totalitatea pieței de asigurări. Sub rezerva unor criterii bazate pe riscuri și a unor mecanisme de siguranță specifice, distribuirile către acționari și alți creditori subordonați ai unei anumite întreprinderi pot fi suspendate sau restricționate înainte de o încălcare efectivă a cerinței de capital de solvabilitate.

Modificări care au legătură cu Pactul verde european

Punctul 25 introduce noul articol 45a referitor la analiza pe bază de scenarii climatice. Asigurătorii vor trebui să identifice orice expunere semnificativă la riscuri legate de schimbările climatice și, după caz, să evalueze impactul scenariilor de schimbări climatice pe termen lung asupra activității lor. Asigurătorii clasificați drept întreprinderi cu profil de risc scăzut sunt exceptați de la analizele pe bază de scenarii.

Punctul 91 introduce noul articol 304a, prin care EIOPA primește două mandate în ceea ce privește riscurile legate de durabilitate. EIOPA este mandată să analizeze, până în 2023, posibilitatea unui tratament prudential specific al expunerilor legate de active sau activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu și/sau sociale și să revizuiască periodic domeniul de aplicare și calibrarea parametrilor formulei standard referitoare la riscul de catastrofă naturală.

Supravegherea la nivel de grup

Articolul 212 din Directiva Solvabilitate II se modifică pentru a facilita identificarea întreprinderilor care formează un grup, în special în ceea ce privește grupurile care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, precum și grupurile orizontale. În plus, definiția holdingului de asigurare este clarificată în mod similar cu modificările aduse definiției societății financiare holding din Directiva 2013/36/UE cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Articolul 213 se modifică pentru a include holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte direct în domeniul de aplicare al cadrului prudential al UE. Noul alineat (3a) prevede o

structură de guvernanță internă și de întreprindere corespunzătoare pentru grupurile a căror întreprindere-mamă este un holding, pentru a permite o supraveghere eficientă la nivel de grup. Se introduc alineatele (3b) și (3c) pentru a se asigura competențe adecvate de punere în aplicare, inclusiv, ca măsură de ultimă instanță, competența de a impune grupului să se restructureze.

Punctul 64 modifică articolul 214 pentru a clarifica situațiile în care o întreprindere poate fi exclusă din domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup, în care supravegherea la nivel de grup poate face obiectul unei derogări sau în care aceasta poate fi exercitată la nivelul unei întreprinderi-mamă intermediare.

Articolele 244, 245 și 265 se modifică pentru a extinde lista indicatorilor pe baza cărora supraveghetorii grupurilor pot defini tranzacțiile intragrup semnificative și concentrările semnificative de riscuri și pentru a clarifica domeniul de aplicare al raportării tranzacțiilor intragrup.

Punctul 86 introduce la articolul 258 un set minim de competențe care pot fi aplicate holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte.

Punctul 87 modifică articolul 262 prin clarificarea obiectivelor și a competențelor necesare atunci când se aplică „alte metode” pentru supravegherea grupurilor ale căror ultime întreprinderi-mamă au sediul central în afara SEE.

Se introduce un nou articol, 229a, pentru a se acorda posibilitatea, sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere, de utilizare a unei abordări simplificate pentru integrarea întreprinderilor afiliate nesemnificative în calculul solvabilității la nivel de grup. Se introduc praguri de semnificație.

Articolele 220, 222, 228, 230, 233 și 234 și articolul 308b alineatul (17) se modifică și se introduce un nou articol, 233a, pentru a se oferi următoarele clarificări cu privire la normele care reglementează calculul solvabilității la nivel de grup:

- tipul de întreprinderi care pot fi incluse prin metoda 2;
- modul în care ar trebui calculată cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului în cazul unei combinații de metode;
- modul de includere a întreprinderilor din alte sectoare financiare, de exemplu a instituțiilor de credit, în calculul solvabilității la nivel de grup;
- modul de evaluare a fondurilor proprii ale grupului, în special a conceptului „liber de sarcini”, a tratamentului măsurilor tranzitorii privind rezervele tehnice și rata dobânzilor fără risc, precum și a tratamentului elementelor fondurilor proprii care nu pot fi puse efectiv la dispoziție pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate;
- în cazul utilizării metodei 1 sau a unei combinații de metode, modul de calculare a pragului pentru cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului.

În plus, se introduce o „cerință de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului” revizuită, care reflectă normele privind cerința de capital minim la nivel individual.

Articolele 246 și 257 se modifică pentru a clarifica aplicarea *mutatis mutandis* la nivel de grup a normelor de guvernanță aplicabile întreprinderilor individuale. Aceste modificări includ rolul organului administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii-mamă și cerința ca grupurile să asigure coerența politicilor scrise ale grupului cu cele adoptate de întreprinderile afiliate. În cele din urmă, modificările clarifică faptul că persoanele care dețin alte funcții-cheie în cadrul holdingurilor de asigurare și al holdingurilor financiare mixte ar trebui să îndeplinească cerințele de competență și onorabilitate.

În plus, se introduc articolele 246a și 246b pentru a se specifica modul în care se aplică noile norme macroprudențiale la nivelul grupurilor de asigurare.

Supravegherea activităților transfrontaliere de asigurare

Dispozițiile de la articolul 18 referitoare la autorizare sunt modificate prin cerința ca solicitanții să furnizeze informații cu privire la situațiile anterioare de respingere sau retragere a autorizației în alte state membre și ca autoritățile de supraveghere să ia în considerare acest aspect la evaluarea cererilor. În contextul procesului de autorizare, modificările aduse articolului 23 asigură faptul că autoritățile de supraveghere vor fi de asemenea informate cu privire la activitățile transfrontaliere avute în vedere.

Punctul 15 introduce la articolul 33a cerințe minime privind schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă cu privire la asigurători și la activitățile acestora în statul membru gazdă.

Modificările aduse articolelor 149 și 152 clarifică faptul că întreprinderile de asigurare ar trebui să notifice modificările semnificative și riscurile emergente legate de activitățile transfrontaliere de asigurare în curs. Autoritățile de supraveghere ar trebui să facă schimb de astfel de informații.

Articolul 152b alineatul (58) consolidează rolul EIOPA în cazurile transfrontaliere complexe în care autoritățile de supraveghere implicate nu reușesc să ajungă la un punct de vedere comun în cadrul unei platforme de cooperare.

Modificarea adusă articolului 153 asigură accesul în timp util al unei autorități de supraveghere dintr-un stat membru gazdă la informații.

Articolul 159a împuternicește autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă să solicite autorității de supraveghere din statul membru de origine informații privind poziția de solvabilitate a întreprinderii și, în cazul unor preocupări serioase, să solicite efectuarea unei inspecții comune la fața locului. EIOPA primește un rol în soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile de supraveghere.

Măsuri tranzitorii introduse prin Directiva 2014/51/UE

Punctul 94 litera (b) înlocuiește o măsură tranzitorie expirată în contextul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, exprimate și finanțate în moneda națională a unui alt stat membru. În temeiul unei noi clauze de anterioritate, expunerile de acest tip asumate înainte de 2020 pot beneficia de același tratament ca expunerile față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, exprimate și finanțate în propria monedă națională. Noua clauză de anterioritate nu va expira, spre deosebire de măsura tranzitorie anterioară.

Actualizări și remedii minore

Mai multe puncte modifică Directiva 2009/138/CE în sensul unor actualizări și remedii minore, în special pentru a alinia definițiile și trimiterile intrajudiciare și extrajudiciare la modificările introduse prin alte puncte și pentru a elimina trimiterile caduce la Regatul Unit.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește proporționalitatea, calitatea supravegherii, raportarea, măsurile referitoare la garanțiile pe termen lung, instrumentele macroprudențiale, riscurile legate de durabilitate, supravegherea la nivel de grup și supravegherea transfrontalieră

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁶,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷ a creat norme prudențiale mai armonizate și bazate într-o măsură mai mare pe riscuri pentru sectorul asigurărilor și reasigurărilor. Unele dintre dispozițiile directivei menționate sunt supuse unor clauze de reexaminare. Prin aplicarea directivei menționate s-a contribuit în mod substanțial la consolidarea sistemului financiar din Uniune, iar întreprinderile de asigurare și de reasigurare au devenit mai reziliente la diverse riscuri. Deși foarte cuprinzătoare, directiva menționată nu abordează toate punctele slabe identificate care afectează întreprinderile de asigurare și de reasigurare.
- (2) Pandemia de COVID-19 a cauzat daune socioeconomice enorme, făcând necesară o redresare durabilă, favorabilă incluziunii și echitabilă a economiei UE. Au devenit astfel încă și mai urgente lucrările privind prioritățile politice ale Uniunii, în special asigurarea faptului că economia se află în serviciul cetățenilor și atingerea obiectivelor Pactului verde european. Sectorul asigurărilor și reasigurărilor poate oferi surse private de finanțare pentru întreprinderile europene și poate spori reziliența economiei prin furnizarea de protecție împotriva unei game largi de riscuri. Datorită acestui dublu rol, sectorul poate avea o contribuție importantă la realizarea priorităților Uniunii.

¹⁶ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁷ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (3) Astfel cum se subliniază în Comunicarea Comisiei din 24 septembrie 2020 intitulată „O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi”¹⁸, stimularea investitorilor instituționali, în special a asigurătorilor, să realizeze mai multe investiții pe termen lung va fi esențială pentru a sprijini creșterea ponderii capitalurilor proprii în sectorul corporativ. Pentru a facilita contribuția asigurătorilor la finanțarea redresării economice a Uniunii, cadrul prudential ar trebui ajustat pentru a ține mai bine seama de faptul că, prin natura sa, activitatea de asigurare se desfășoară pe termen lung. Mai precis, la calcularea cerinței de capital de solvabilitate cu ajutorul formulei standard ar trebui facilitată posibilitatea de a se utiliza un parametru standard mai favorabil pentru investițiile în acțiuni care sunt deținute cu o perspectivă pe termen lung, cu condiția ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să respecte criterii solide și robuste, care să mențină protecția deținătorilor de polițe și stabilitatea financiară. Aceste criterii ar trebui să asigure faptul că întreprinderile de asigurare și de reasigurare sunt în măsură să evite vânzarea forțată de acțiuni destinate să fie deținute pe termen lung, inclusiv în condiții de criză a pieței.
- (4) În Comunicarea din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european¹⁹, Comisia s-a angajat să integreze mai bine în cadrul prudential al Uniunii gestionarea riscurilor climatice și de mediu. Pactul verde european reprezintă noua strategie de creștere a Uniunii și are drept scop transformarea Uniunii într-o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, fără emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050. Pactul va contribui la obiectivul de a construi o economie în serviciul cetățenilor, consolidând economia socială de piață a Uniunii și contribuind la asigurarea faptului că aceasta este pregătită pentru viitor și că oferă stabilitate, locuri de muncă, creștere economică și investiții. În Propunerea sa din 4 martie 2020 privind o lege europeană a climei, Comisia a propus ca obiectivul atingerii neutralității climatice și a rezilienței la schimbările climatice până în 2050 să devină obligatoriu în Uniune. Propunerea a fost adoptată de Parlamentul European și de Consiliu și a intrat în vigoare la 29 iulie 2021²⁰. Ambiția Comisiei de a asigura poziția de lider la nivel mondial a UE pe calea către 2050 a fost reiterată în Raportul de analiză prospectivă strategică din 2021²¹, în care construirea unor sisteme economice și financiare reziliente și adaptate exigențelor viitorului este identificată ca domeniu de acțiune strategic.
- (5) Cadrul UE privind finanțarea durabilă va juca un rol esențial în îndeplinirea obiectivelor Pactului verde european, iar reglementările de mediu ar trebui să fie completate cu un cadru privind finanțarea durabilă prin care fondurile să fie direcționate către investiții în măsură să reducă expunerea la aceste riscuri climatice și de mediu. În Comunicarea din 6 iulie 2021 privind strategia pentru finanțarea tranziției către o economie durabilă²², Comisia s-a angajat să propună modificări la Directiva 2009/138/CE pentru a integra în mod consecvent riscurile legate de durabilitate în procesul de management al riscurilor desfășurat de asigurători, impunând efectuarea, de către asigurători, a unei analize pe bază de scenarii de schimbări climatice.

¹⁸ COM(2020) 590 final.

¹⁹ COM(2019) 640 final.

²⁰ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

²¹ COM(2021) 750 final.

²² COM(2021) 390.

- (6) Directiva 2009/138/CE exclude din domeniul său de aplicare anumite întreprinderi, datorită dimensiunii acestora. După primii ani de aplicare a Directivei 2009/138/CE și în vederea asigurării faptului că aceasta nu se aplică în mod nejustificat întreprinderilor de dimensiuni reduse, este indicat să se revizuiască aceste excluderi prin majorarea pragurilor respective, astfel încât mai multe întreprinderi de asigurare mici care îndeplinesc anumite condiții să nu fie supuse directivei menționate. Cu toate acestea, întreprinderile care beneficiază de astfel de praguri majorate ar trebui să poată opta să păstreze sau să solicite autorizarea în temeiul Directivei 2009/138/CE pentru a beneficia de autorizația unică prevăzută în respectiva directivă.
- (7) Directiva 2009/138/CE nu se aplică activității de asistență în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată. Prima condiție este că asistența trebuie să fie legată de accidente sau defecțiuni care afectează un vehicul rutier și care survin pe teritoriul statului membru al furnizorului garanției. Această dispoziție ar putea însemna o cerință de autorizare ca asigurător pentru furnizorii de asistență în cazul în care accidentul sau defecțiunea vehiculului rutier survine imediat peste graniță, putând perturba în mod nejustificat asistența. Din acest motiv, este indicat să se revizuiască această condiție. Prin urmare, condiția prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/138/CE ar trebui să se aplice și în cazul accidentelor sau al defecțiunilor care afectează vehiculul rutier acoperit de întreprinderea respectivă și care au loc ocazional într-o țară învecinată.
- (8) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot depune o cerere de autorizare în orice stat membru. Informațiile privind cererile anterioare și rezultatele evaluării respectivelor cereri ar putea oferi informații esențiale pentru evaluarea cererii acestora. Prin urmare, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare solicitantă ar trebui să informeze autoritatea de supraveghere cu privire la situațiile anterioare de respingere sau retragere a autorizației într-un alt stat membru.
- (9) Înainte de acordarea autorizației, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine ar trebui să consulte autoritățile de supraveghere din orice stat membru interesat. Având în vedere intensificarea activităților de asigurare transfrontaliere, este necesar să se îmbunătățească aplicarea convergentă a dreptului Uniunii în cazul activităților de asigurare transfrontaliere, precum și schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere, în special înainte de acordarea autorizațiilor. Prin urmare, în cazul în care trebuie consultate mai multe autorități de supraveghere, orice autoritate de supraveghere în cauză ar trebui să poată solicita o evaluare comună a unei cereri de autorizare din partea autorității de supraveghere din statul membru în care se desfășoară procesul de autorizare.
- (10) Directiva 2009/138/CE ar trebui aplicată conform principiului proporționalității. Pentru a se facilita aplicarea proporțională a directivei în cazul întreprinderilor care prezintă un profil de risc mai scăzut decât o întreprindere medie și pentru a se asigura că aceste întreprinderi nu fac obiectul unor cerințe disproporționate de împovărătoare, este necesar să se prevadă criterii bazate pe riscuri care să permită identificarea întreprinderilor respective.
- (11) Întreprinderile care respectă criteriile bazate pe riscuri ar trebui să poată fi clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut în cadrul unui proces simplu de notificare. În cazul în care, în termen de o lună de la o astfel de notificare, autoritatea de supraveghere nu se opune clasificării din motive justificate în mod corespunzător legate de evaluarea criteriilor relevante, întreprinderea respectivă ar trebui să fie considerată întreprindere cu profil de risc scăzut. Odată clasificată drept întreprindere

cu profil de risc scăzut, aceasta ar trebui, în principiu, să beneficieze în mod automat de măsurile de proporționalitate identificate privind raportarea, guvernanta, revizuirea politicilor scrise, evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității și cerințele în materie de publicare a informațiilor.

- (12) Este indicat ca măsurile de proporționalitate să fie disponibile și pentru întreprinderile care nu sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut, dar pentru care unele dintre cerințele Directivei 2009/138/CE sunt prea costisitoare și complexe, având în vedere riscurile pe care le implică activitățile desfășurate de întreprinderile respective. Acestor întreprinderi ar trebui să li se permită să utilizeze măsuri de proporționalitate pe baza unei analize de la caz la caz și în urma aprobării prealabile de către autoritățile lor de supraveghere.
- (13) O punere în aplicare corespunzătoare a principiului proporționalității este esențială pentru evitarea sarcinii excesive asupra întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Autoritățile de supraveghere trebuie să fie informate cu regularitate cu privire la utilizarea măsurilor de proporționalitate. Din acest motiv, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să raporteze anual autorităților lor de supraveghere informații cu privire la măsurile de proporționalitate pe care le utilizează.
- (14) Întreprinderile de asigurare captive și întreprinderile de reasigurare captive care acoperă numai riscurile asociate grupului industrial sau comercial din care fac parte prezintă un profil de risc specific de care ar trebui să se țină seama atunci când se definesc unele cerințe, în special în ceea ce privește evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității, informațiile care trebuie publicate și împrumuturile aferente ale Comisiei, în vederea aducerii de precizări suplimentare cu privire la normele referitoare la astfel de împrumuturi. În plus, întreprinderile de asigurare captive și întreprinderile de reasigurare captive ar trebui, la rândul lor, să poată beneficia de măsurile de proporționalitate atunci când sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut.
- (15) Este important ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să își mențină o poziție financiară solidă. În acest scop, Directiva 2009/138/CE prevede supravegherea financiară în ceea ce privește solvabilitatea unei întreprinderi, constituirea de rezerve tehnice, activele sale și fondurile proprii eligibile. Cu toate acestea, sistemul de guvernanta al unei întreprinderi este de asemenea un factor important pentru asigurarea faptului că întreprinderea își menține soliditatea financiară. În acest scop, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă obligația de a efectua analize și evaluări periodice ale sistemului de guvernanta, în cadrul supravegherii financiare pe care o exercită asupra întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.
- (16) Ar trebui consolidată cooperarea dintre autoritatea de supraveghere din statul membru de origine care a acordat autorizația unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare și autoritățile de supraveghere din statele membre în care întreprinderea respectivă desfășoară activități prin înființarea de sucursale sau prin prestarea de servicii, pentru a se preveni mai bine eventualele probleme și pentru a se spori protecția deținătorilor de polițe în întreaga Uniune. Această cooperare ar trebui să includă transmiterea mai multor informații de către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine, în special în ceea ce privește rezultatul procesului de supraveghere legat de activitatea transfrontalieră.
- (17) Autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă dreptul de a primi de la fiecare dintre întreprinderile de asigurare și de reasigurare supravegheate și de la grupurile acestora, cel puțin o dată la trei ani, un raport descriptiv periodic care să conțină informații

privind activitatea și performanța, sistemul de guvernare, profilul de risc și gestionarea capitalului, precum și alte informații relevante în scopuri de solvabilitate. În vederea simplificării acestei cerințe de raportare pentru grupurile de asigurare și de reasigurare, ar trebui să fie posibil ca, în anumite condiții, informațiile din raportul periodic de supraveghere cu privire la grup și la filialele acestuia să fie prezentate în mod agregat pentru întregul grup.

- (18) Ar trebui să se asigure că întreprinderilor cu profil de risc scăzut li se acordă prioritate atunci când supraveghetorii acordă scutiri și limitări privind raportarea. Pentru acest tip de entități, procesul de notificare care se aplică pentru clasificarea ca întreprinderi cu profil de risc scăzut ar trebui să garanteze că există suficientă certitudine în ceea ce privește utilizarea scutirilor și a limitărilor privind raportarea.
- (19) Termenele de raportare și de publicare a informațiilor ar trebui să fie stabilite în mod clar în Directiva 2009/138/CE. Cu toate acestea, ar trebui recunoscut faptul că anumite circumstanțe extraordinare, cum ar fi urgențele sanitare, dezastrele naturale și alte evenimente extreme, ar putea împiedica întreprinderile de asigurare și de reasigurare să prezinte astfel de rapoarte și informații în termenele stabilite. Comisia ar trebui, așadar, să fie împuternicită să prelungească termenele în astfel de circumstanțe.
- (20) Directiva 2009/138/CE prevede că autoritățile de supraveghere trebuie să evalueze dacă persoanele nou-desemnate la conducerea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau pentru exercitarea unei funcții-cheie îndeplinesc cerințele de competență și onorabilitate. Cu toate acestea, persoanele care conduc întreprinderea sau care exercită o funcție-cheie ar trebui să îndeplinească permanent cerințele de competență și onorabilitate. Prin urmare, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă competența de a reacționa și, după caz, de a înlătura persoana în cauză din funcția relevantă, în cazul neîndeplinirii cerințelor de competență și onorabilitate.
- (21) Dat fiind că activitățile de asigurare pot declanșa riscuri pentru stabilitatea financiară sau le pot amplifica pe cele existente, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să includă examinări și analize macroprudențiale în activitățile lor de investiții și de management al riscurilor. În acest sens, s-ar putea ține seama de comportamentul potențial al altor participanți pe piață, de riscurile macroeconomice, cum ar fi încetinirea ciclului de creditare sau lichiditatea redusă a pieței, sau de concentrările excesive la nivelul pieței în cazul anumitor tipuri de active, contrapărți sau sectoare.
- (22) În evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să ia în considerare orice informație macroprudențială relevantă furnizată de autoritățile de supraveghere. Autoritățile de supraveghere ar trebui să analizeze rapoartele de supraveghere privind evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității întocmite de întreprinderile din jurisdicțiile lor, să le grupeze și să furnizeze întreprinderilor informații cu privire la elementele care ar trebui luate în considerare în viitoarele lor evaluări interne ale riscurilor și ale solvabilității, în special în ceea ce privește riscurile macroprudențiale. Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care încredințează unei autorități un mandat macroprudențial, rezultatele și constatările evaluărilor macroprudențiale efectuate de autoritățile de supraveghere sunt comunicate respectivei autorități macroprudențiale.
- (23) În conformitate cu Principiile de bază în domeniul asigurărilor, adoptate de Asociația internațională a organismelor de supraveghere a asigurărilor, autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să fie în măsură să identifice, să monitorizeze și să analizeze evoluțiile pieței și evoluțiile financiare care ar putea afecta întreprinderile de asigurare și de reasigurare și piețele de asigurări și reasigurări și ar trebui să utilizeze

informațiile obținute astfel în procesul de supraveghere a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare individuale. În cadrul respectivelor sarcini ar trebui, când este cazul, să se utilizeze informații provenite de la alte autorități de supraveghere, precum și informații obținute de acestea.

- (24) Autoritățile cu mandat macroprudențial sunt responsabile cu politica macroprudențială pentru piața lor națională de asigurări și reasigurări. Politica macroprudențială poate fi urmărită de autoritatea de supraveghere sau de alte autorități sau organisme însărcinate în acest scop.
- (25) O bună coordonare între autoritățile de supraveghere și organismele și autoritățile relevante cu mandat macroprudențial este importantă pentru identificarea, monitorizarea și analizarea posibilelor riscuri la adresa stabilității sistemului financiar care pot afecta întreprinderile de asigurare și de reasigurare, precum și pentru luarea de măsuri în vederea abordării eficace și corespunzătoare a riscurilor respective. Cooperarea dintre autorități ar trebui, de asemenea, să vizeze evitarea oricărei forme de suprapunere sau incoerență a măsurilor.
- (26) Directiva 2009/138/CE impune întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să realizeze, ca parte integrantă a strategiei lor de afaceri, o evaluare internă periodică a riscurilor și a solvabilității. Unele riscuri, cum ar fi riscurile legate de schimbările climatice, sunt dificil de cuantificat sau se materializează pe o perioadă mai lungă decât cea utilizată pentru calibrarea cerinței de capital de solvabilitate. Aceste riscuri pot fi mai bine luate în considerare în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității. În cazul în care au o expunere semnificativă la riscuri climatice, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să aibă obligația de a efectua, la intervale corespunzătoare și în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității, analize ale impactului scenariilor de riscuri legate de schimbările climatice pe termen lung asupra activității lor. Aceste analize ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității întreprinderilor. Mai precis, deși evaluarea gradului de semnificație al expunerii la riscuri climatice ar trebui să fie impusă tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, întreprinderilor cu profil de risc scăzut nu ar trebui să li se impună efectuarea de analize pe bază de scenarii climatice pe termen lung.
- (27) Directiva 2009/138/CE impune publicarea, cel puțin o dată pe an, a informațiilor esențiale în cadrul raportului privind solvabilitatea și situația financiară. Acest raport are două tipuri principale de destinatari: deținătorii de polițe și beneficiarii, pe de o parte, și analiștii și alți participanți pe piață, pe de altă parte. Pentru a răspunde nevoilor și așteptărilor acestor două grupuri diferite, conținutul raportului ar trebui separat în două părți. Prima parte, adresată în principal deținătorilor de polițe și beneficiarilor, ar trebui să conțină informații-cheie privind activitatea, performanța, gestionarea capitalului și profilul de risc. A doua parte, adresată analiștilor și altor participanți pe piață, ar trebui să conțină informații detaliate privind sistemul de guvernare, informații specifice privind rezervele tehnice și alte pasive, solvabilitatea, precum și alte date relevante pentru analiștii specializați.
- (28) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot să ajusteze structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc pentru calcularea celei mai bune estimări în concordanță cu evoluția marjei de credit a activelor lor după aprobarea de către autoritățile de supraveghere („prima de echilibrare”) sau în concordanță cu evoluția marjei medii a activelor pe care le dețin într-o anumită monedă sau țară („prima de volatilitate”). Partea din raportul privind solvabilitatea și situația financiară adresată

deținătorilor de polițe ar trebui să conțină numai informațiile care se preconizează că vor fi relevante pentru luarea deciziilor de către un deținător mediu de polițe. Deși întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să facă public impactul neaplicării primei de echilibrare, a primei de volatilitate și a măsurilor tranzitorii privind ratele dobânzilor fără risc și rezervele tehnice asupra pozițiilor lor financiare, nu ar trebui să se presupună că o astfel de publicare este relevantă pentru luarea deciziilor de către un deținător mediu de polițe. Impactul unor astfel de măsuri ar trebui, prin urmare, să fie prezentat în partea din raportul privind solvabilitatea și situația financiară adresată participanților pe piață, și nu în partea adresată deținătorilor de polițe.

- (29) Cerințele de publicare a informațiilor nu ar trebui să fie excesiv de împovărătoare pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare. În acest scop, în Directiva 2009/138/CE ar trebui să se includă unele simplificări și măsuri de proporționalitate, în special atunci când acestea nu afectează claritatea datelor furnizate de întreprinderile de asigurare și de reasigurare.
- (30) Pentru a garanta cel mai înalt grad de acuratețe a informațiilor publicate, o parte substanțială a raportului privind solvabilitatea și situația financiară ar trebui să facă obiectul unui audit. O astfel de cerință de audit ar trebui să acopere bilanțul evaluat în conformitate cu criteriile de evaluare stabilite în Directiva 2009/138/CE.
- (31) Sarcina creată de cerința de audit nu pare să fie justificată pentru întreprinderile cu profil de risc scăzut, care, de regulă, nu sunt relevante pentru stabilitatea financiară a Uniunii și ai căror deținători de polițe nu sunt numeroși. Unul dintre criteriile pe care întreprinderile cu profil de risc scăzut trebuie să le îndeplinească este ca dimensiunea lor să fie mică. Pentru reducerea acestei sarcini ar trebui să se autorizeze o excludere de la această cerință.
- (32) Ar trebui să se recunoască faptul că, deși este benefică, cerința de audit ar reprezenta o sarcină suplimentară pentru fiecare întreprindere. Prin urmare, termenele anuale de raportare și de publicare pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare și pentru grupurile de asigurare și de reasigurare ar trebui prelungite în scopul de a se acorda întreprinderilor respective suficient timp pentru elaborarea de rapoarte auditate.
- (33) Ar trebui să se asigure că metodele de calculare a rezervelor tehnice ale contractelor cu opțiuni și garanții sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă asigurătorul. În acest sens, ar trebui prevăzute unele simplificări.
- (34) Determinarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc ar trebui să stabilească un echilibru între utilizarea informațiilor derivate din instrumentele financiare relevante și capacitatea întreprinderilor de asigurare și de reasigurare de a acoperi ratele dobânzii derivate din instrumente financiare. Mai precis, se poate întâmpla ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare mai mici să nu aibă capacități de acoperire a riscului de rată a dobânzii cu alte instrumente decât obligațiuni, împrumuturi sau active similare cu fluxuri de trezorerie fixe. Prin urmare, structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc ar trebui să fie extrapolată pentru scadențele în cazul cărora piețele obligațiunilor nu mai sunt diversificate, lichide și transparente. Cu toate acestea, metoda extrapolării ar trebui să utilizeze informațiile derivate din instrumente financiare relevante, altele decât obligațiunile, când astfel de informații sunt disponibile de pe piețe diversificate, lichide și transparente pentru scadențele în cazul cărora piețele obligațiunilor nu mai sunt diversificate, lichide și transparente. Pentru a asigura certitudinea și aplicarea armonizată, permițând, în același timp, o reacție promptă la schimbările condițiilor de piață, Comisia ar trebui să

adopte acte delegate în care să precizez în ce mod ar trebui să se aplice noua metodă de extrapolare.

- (35) Determinarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc are un impact semnificativ asupra solvabilității, în special pentru întreprinderile de asigurare de viață cu obligații pe termen lung. Pentru a se evita perturbarea activității de asigurare existente și pentru a se permite o tranziție armonioasă către noua metodă de extrapolare, este necesar să se prevadă o măsură de introducere treptată și o măsură tranzitorie. Măsurile tranzitorii ar trebui să vizeze evitarea perturbării pieței și să asigure o cale transparentă către metoda finală de extrapolare.
- (36) Directiva 2009/138/CE prevede o primă de volatilitate, care urmărește să atenueze efectul exagerărilor la nivelul spreadurilor randamentelor obligațiunilor și se bazează pe portofolii de referință pentru monedele relevante ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și, în cazul monedei euro, pe portofolii de referință pentru piețele naționale de asigurări. Utilizarea unei prime de volatilitate uniforme pentru monede sau țări întregi poate genera beneficii care depășesc atenuarea exagerărilor la nivelul spreadurilor randamentelor obligațiunilor, în special în cazul în care sensibilitatea activelor relevante ale întreprinderilor respective la variațiile marjelor de credit este mai mică decât sensibilitatea celei mai bune estimări relevante la variațiile ratelor dobânzii. Pentru a se evita astfel de beneficii excesive de pe urma primei de volatilitate, prima de volatilitate ar trebui să facă obiectul aprobării de către autoritățile de supraveghere, iar la calcularea sa ar trebui să se țină seama de caracteristicile specifice întreprinderii care au legătură cu sensibilitatea la marjă a activelor și cu sensibilitatea la rata dobânzii a celei mai bune estimări a rezervelor tehnice. Având în vedere mecanismele de siguranță suplimentare, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare ar trebui să li se permită să adauge la structura temporală de bază a ratei dobânzilor fără risc o proporție mai mare din marja corectată în funcție de risc derivată din portofoliile reprezentative, și anume până la 85 %.
- (37) Directiva 2009/138/CE prevede o componentă de țară a primei de volatilitate care urmărește să asigure atenuarea exagerărilor la nivelul spreadurilor randamentelor obligațiunilor într-o anumită țară. Cu toate acestea, activarea componentei de țară se bazează pe un prag absolut și pe un prag relativ în ceea ce privește marja ajustată la risc a țării, ceea ce poate să conducă la efecte în cascadă disproporționate și, prin urmare, să mărească volatilitatea fondurilor proprii ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Pentru a asigura atenuarea eficace a exagerărilor la nivelul spreadurilor randamentelor obligațiunilor într-un anumit stat membru a cărui monedă este euro, componenta de țară ar trebui să fie înlocuită cu o macrocomponentă care urmează să fie calculată pe baza diferențelor dintre marja ajustată la risc pentru euro și marja ajustată la risc pentru țara respectivă. Pentru a se evita efectele în cascadă disproporționate, calculul ar trebui să evite discontinuitățile în ceea ce privește parametrii de intrare.
- (38) Pentru a ține seama de evoluția practicilor de investiții ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate prin care să stabilească criteriile de eligibilitate a activelor care urmează să fie incluse în portofoliul de active alocat, în cazul în care natura activelor ar putea duce la practici divergente în ceea ce privește criteriile de aplicare și de calculare a primei de echilibrare.
- (39) Pentru a garanta că se aplică același tratament tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare la calcularea primei de volatilitate sau pentru a ține seama de evoluțiile

pieței, Comisia ar trebui împuternicită să adopte acte delegate în care să specifice calcularea elementelor primei de volatilitate specifice întreprinderii.

- (40) În scopul calculării fondurilor proprii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²³, instituțiilor care aparțin conglomeratelor financiare supuse Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴ li se poate permite să nu își deducă investițiile semnificative în întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, cu condiția îndeplinirii anumitor criterii. Este necesar să se asigure că normele prudențiale aplicabile întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare și instituțiilor de credit permit condiții de concurență echitabile adecvate între grupurile financiare care desfășoară activitate preponderent în sectorul bancar și cele care desfășoară activitate preponderent în sectorul asigurărilor. Prin urmare, și întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare ar trebui să li se permită, în condiții similare, să nu deducă din fondurile proprii eligibile participațiile deținute în instituții de credit și financiare. Mai precis, unui grup care cuprinde atât întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, cât și instituția afiliată ar trebui să i se aplice fie supravegherea la nivel de grup în conformitate cu Directiva 2009/138/CE, fie supravegherea suplimentară în conformitate cu Directiva 2002/87/CE. În plus, instituția ar trebui să fie o investiție de capital de natură strategică pentru întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, iar autoritățile de supraveghere ar trebui să fie mulțumite de nivelul gestionării integrate, al managementului riscurilor și al controalelor interne privind entitățile care fac obiectul supravegherii la nivel de grup sau al supravegherii suplimentare.
- (41) Date fiind limitele existente impuse asupra nivelului ajustării simetrice, această ajustare are o capacitate restrânsă de a reduce eventualele efecte prociclice ale sistemului financiar și de a evita situația în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar fi obligate în mod nejustificat să obțină capital suplimentar sau să își vândă investițiile ca urmare a unor evoluții nefavorabile temporare pe piețele financiare, cum ar fi cele declanșate de pandemia de COVID-19. Prin urmare, ajustarea simetrică ar trebui modificată astfel încât să permită variații mai substanțiale ale cerinței standard de capital propriu și să atenueze într-o mai mare măsură impactul creșterilor sau al scăderilor bruște de pe piețele titlurilor de capital.
- (42) Pentru a se spori proporționalitatea în cadrul cerințelor cantitative, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare ar trebui să li se acorde posibilitatea de a calcula cerința de capital pentru riscuri nesemnificative în formula standard printr-o abordare simplificată pentru o perioadă de maximum trei ani. O astfel de abordare simplificată ar trebui să le permită întreprinderilor să estimeze cerința de capital pentru un risc nesemnificativ pe baza unei măsuri corespunzătoare a volumului, care variază în timp. Această abordare ar trebui să se bazeze pe norme comune și să facă obiectul unor criterii comune pentru identificarea riscurilor nesemnificative.

²³ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

²⁴ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

- (43) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care utilizează prima de echilibrare trebuie să identifice, să organizeze și să gestioneze portofoliul alocat de active și obligații separat de alte părți ale activității și, prin urmare, întreprinderilor respective nu ar trebui să li se permită să compenseze riscurile care apar în alte părți ale activității utilizând portofoliul de active alocat. Cu toate acestea, administrarea separată a portofoliului nu conduce la o creștere a corelației dintre riscurile din cadrul portofoliului respectiv și cele din cadrul restului întreprinderii. Prin urmare, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care utilizează prima de echilibrare ar trebui să li se permită să își calculeze cerința de capital de solvabilitate pe baza ipotezei unei diversificări integrale între activele și pasivele portofoliului și restul întreprinderii, cu excepția cazului în care portofoliile de active care acoperă cea mai bună estimare corespunzătoare a obligațiilor de asigurare sau de reasigurare formează un fond dedicat.
- (44) În cadrul procesului de supraveghere, este important ca autoritățile de supraveghere să poată compara informațiile între toate societățile pe care le supraveghează. Modelele interne parțiale și integrale permit o mai bună evidențiere a riscului individual al unei societăți, iar Directiva 2009/138/CE le permite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să le utilizeze pentru a stabili cerințele de capital fără limitările care decurg din formula standard. Cu toate acestea, modelele interne parțiale și integrale fac mai dificilă compararea între societăți și, prin urmare, autorităților de supraveghere le-ar fi util să aibă acces la rezultatul calculării cerințelor de capital pe baza formulei standard. Prin urmare, toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să raporteze periodic astfel de informații supraveghetorilor lor.
- (45) Directiva 2009/138/CE prevede posibilitatea ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să își calculeze cerința de capital de solvabilitate pe baza unui model intern, sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere. În cazul în care se aplică un model intern, directiva menționată nu împiedică întreprinderea de asigurare și de reasigurare să ia în considerare în modelul său intern efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate. Dat fiind că utilizarea primei de volatilitate poate conduce la beneficii care depășesc atenuarea exagerărilor la nivelul spreadurilor randamentelor obligațiunilor în calculul celei mai bune estimări, astfel de beneficii excesive pot denatura, de asemenea, calculul cerinței de capital de solvabilitate în cazul în care efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate este luat în considerare în modelul intern. Pentru a se evita o astfel de denaturare, ar trebui ca, în cazul în care autoritățile de supraveghere le permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să ia în considerare în modelul lor intern efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate, să se prevadă o limită inferioară a cerinței de capital de solvabilitate la un nivel sub care se preconizează că din cerința de capital de solvabilitate vor apărea beneficii care depășesc atenuarea exagerărilor la nivelul spreadurilor randamentelor obligațiunilor.
- (46) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui stimulate să consolideze reziliența în situații de criză. Situația în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama, în modelul lor intern, de efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate, luând în același timp în considerare și efectul evoluției marjei de credit asupra macropremei de volatilitate, ar putea submina în mod grav orice stimulent pentru consolidarea rezilienței în situații de criză. Prin urmare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să fie împiedicate să ia în considerare o macroprimă de volatilitate în modelul lor intern.

- (47) Autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să fie în măsură să colecteze informații macroprudențiale relevante privind strategia de investiții a întreprinderilor, să le analizeze împreună cu alte informații relevante care ar putea fi disponibile din alte surse de pe piață și să includă o perspectivă macroprudențială în procesul lor de supraveghere a întreprinderilor. Acest proces ar putea include supravegherea riscurilor legate de anumite cicluri de creditare, de încetinirea creșterii economice și de comportamentul colectiv sau gregar în ceea ce privește investițiile.
- (48) Directiva 2009/138/CE prevede o extindere a perioadei de redresare în cazul încălcării cerinței de capital de solvabilitate dacă Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) a declarat existența unor situații nefavorabile excepționale. Existența unei astfel de situații poate fi declarată în urma unor solicitări ale autorităților naționale de supraveghere, care au obligația de a consulta Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), când este cazul, înainte de solicitare. Consultarea descentralizată a CERS de către autoritățile naționale de supraveghere este mai puțin eficientă decât o consultare centralizată a CERS de către EIOPA. Pentru a asigura un proces eficient, EIOPA, și nu autoritățile naționale de supraveghere, ar trebui să fie cea care consultă CERS înainte de declararea existenței unor situații nefavorabile excepționale, în cazul în care natura situației permite o astfel de consultare prealabilă.
- (49) Directiva 2009/138/CE le impune întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să informeze autoritatea de supraveghere în cauză de îndată ce constată o nerespectare a cerinței de capital minim sau un risc de nerespectare a acesteia în următoarele trei luni. Cu toate acestea, directiva menționată nu precizează momentul în care se poate constata nerespectarea cerinței de capital minim sau riscul de nerespectare în următoarele trei luni, iar întreprinderile ar putea amâna informarea autorităților de supraveghere până la sfârșitul trimestrului relevant în care are loc calcularea cerinței de capital minim care trebuie raportată în mod oficial autorității de supraveghere. Pentru a se asigura că autoritățile de supraveghere primesc informații în timp util și că sunt în măsură să ia măsurile necesare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să aibă obligația de a informa de îndată, în trimestrul relevant, autoritățile de supraveghere cu privire la nerespectarea cerinței de capital minim sau la un risc de nerespectare și în cazul în care acest lucru a fost constatat, pe baza estimărilor sau a calculelor, între două date de calculare oficială a cerinței de capital minim.
- (50) Protecția intereselor persoanelor asigurate reprezintă un obiectiv general al cadrului prudențial care ar trebui urmărit de autoritățile de supraveghere competente în fiecare etapă a procesului de supraveghere, inclusiv în cazul unor încălcări efective sau probabile ale cerințelor de către întreprinderile de asigurare sau de reasigurare, care pot duce la retragerea autorizației. Acest obiectiv ar trebui urmărit înainte de retragerea autorizației și, luându-se în considerare orice implicație juridică pentru persoanele asigurate care ar putea decurge din aceasta, inclusiv după retragerea autorizației.
- (51) Autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să dispună de instrumente pentru a preveni materializarea riscurilor la adresa stabilității financiare pe piețele de asigurări, pentru a limita comportamentele prociclice ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și pentru a atenua efectele de propagare negative în cadrul sistemului financiar și în economia reală.
- (52) Crizele economice și financiare recente, în special criza generată de pandemia de COVID-19, au demonstrat că o bună gestionare a lichidității de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare poate preveni riscurile la adresa stabilității sistemului

financiar. Din acest motiv, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să aibă obligația de a consolida gestionarea și planificarea lichidității, în special în contextul unor situații nefavorabile care afectează o mare parte a pieței de asigurări și reasigurări sau totalitatea acestora.

- (53) Ori de câte ori întreprinderile cu profiluri deosebit de vulnerabile, cum ar fi cele care au datorii lichide sau dețin active nelichide sau care prezintă vulnerabilități în materie de lichiditate care pot afecta stabilitatea financiară generală, nu remediază în mod corespunzător situația, autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să fie în măsură să intervină pentru a consolida poziția lichidității acestora.
- (54) Autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă competențele necesare pentru a menține solvabilitatea anumitor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în situații excepționale, cum ar fi evenimente economice sau de piață nefavorabile care afectează o mare parte a pieței de asigurări și reasigurări sau totalitatea acestora, în vederea protejării deținătorilor de polițe și a menținerii stabilității financiare. Aceste competențe ar trebui să includă posibilitatea de a restricționa sau de a suspenda distribuirile către acționari și alți creditori subordonați ai unei anumite întreprinderi de asigurare sau de reasigurare înainte să aibă loc o încălcare efectivă a cerinței de capital de solvabilitate. Aceste competențe ar trebui să fie aplicate de la caz la caz, să respecte criteriile comune bazate pe riscuri și să nu submineze funcționarea pieței interne.
- (55) Dat fiind că restricționarea sau suspendarea distribuirii de dividende și a altor tipuri de participare la beneficii ar afecta, chiar și temporar, drepturile acționarilor și ale altor creditori subordonați, autoritățile de supraveghere ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiul proporționalității și al necesității atunci când adoptă astfel de măsuri. Autoritățile de supraveghere ar trebui, de asemenea, să se asigure că niciuna dintre măsurile adoptate nu determină efecte nefavorabile disproporționate asupra totalității sau a unei părți a sistemului financiar din alte state membre sau de la nivelul Uniunii în ansamblu. Mai precis, autoritățile de supraveghere ar trebui să restricționeze distribuirile de capital în cadrul unui grup de asigurare și de reasigurare numai în circumstanțe excepționale și atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător pentru a menține stabilitatea pieței asigurărilor și a sistemului financiar în ansamblu.
- (56) Intrările recente în dificultate ale unor întreprinderi de asigurare și de reasigurare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier au subliniat necesitatea unei mai bune informări a autorităților de supraveghere cu privire la activitățile desfășurate de întreprinderi. Prin urmare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să aibă obligația de a notifica autorității de supraveghere din statul membru de origine orice modificare semnificativă care le afectează profilul de risc în ceea ce privește activitățile lor transfrontaliere de asigurări în curs, iar informațiile respective ar trebui să fie comunicate autorităților de supraveghere din statele membre gazdă în cauză.
- (57) În temeiul Directivei 2009/138/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/2177 a Parlamentului European și a Consiliului²⁵, EIOPA are competența de a constitui și a coordona platforme de colaborare pentru a îmbunătăți colaborarea dintre

²⁵ Directiva (UE) 2019/2177 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), a Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare și a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L 334, 27.12.2019, p. 155).

autoritățile de supraveghere relevante în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare desfășoară sau intenționează să desfășoare activități în baza libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire. Cu toate acestea, având în vedere complexitatea aspectelor de supraveghere abordate în cadrul acestor platforme, s-a întâmplat de mai multe ori ca autoritățile naționale de supraveghere să nu ajungă la o opinie comună cu privire la modul de abordare a aspectelor legate de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. În cazul în care autoritățile de supraveghere implicate în platformele de colaborare nu pot ajunge la un acord cu privire la aspecte legate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, EIOPA ar trebui să aibă competența de a soluționa dezacordul în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

- (58) În temeiul Directivei 2009/138/CE, întreprinderile de asigurare sau de reasigurare nu au obligația de a furniza în timp util autorităților de supraveghere din statele membre gazdă informații cu privire la desfășurarea activității lor. Astfel de informații pot fi obținute numai pe baza unei cereri adresate în acest sens autorității de supraveghere din statul membru de origine. O astfel de abordare nu asigură însă accesul la informații într-un termen rezonabil. Prin urmare, autoritățile de supraveghere din statele membre gazdă ar trebui la rândul lor să aibă, la fel ca autoritatea de supraveghere din statul membru de origine, competența de a le solicita în mod direct întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare să furnizeze informații în timp util.
- (59) În cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare desfășoară activități transfrontaliere semnificative într-un stat membru gazdă, autoritatea de supraveghere din statul membru respectiv ar trebui să aibă competența de a solicita autorității de supraveghere din statul membru de origine informații de bază cu privire la solvabilitatea respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare. În cazul în care are motive serioase de îngrijorare cu privire la solvabilitatea respectivei întreprinderi, autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă ar trebui să aibă competența de a solicita efectuarea unei inspecții comune la fața locului împreună cu autoritatea de supraveghere din statul membru de origine, atunci când există o neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate. EIOPA ar trebui să fie invitată să participe. În acest sens, EIOPA ar trebui să indice cât mai curând posibil dacă intenționează să participe. În cazul în care autoritățile de supraveghere nu se pun de acord cu privire la posibilitatea de a efectua o inspecție comună la fața locului, EIOPA ar trebui să aibă competența de a soluționa dezacordul în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.
- (60) Pentru a fi identificată drept holding de asigurare, o întreprindere-mamă ar trebui, în special, să aibă ca principală activitate dobândirea și deținerea unor participații în filiale, aceste filiale fiind, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe. În prezent, autoritățile de supraveghere interpretează în mod diferit înțelesul expresiei „exclusiv sau majoritar” în acest context. Prin urmare, ar trebui furnizată o clarificare a acestui concept, similară cu clarificarea oferită în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶, pentru sectorul bancar. Filialele ar trebui considerate „majoritar

²⁶ Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de

întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe” în cazul în care întreprinderile respective reprezintă peste 50 % din capitalul social, activele consolidate, veniturile, personalul holdingului de asigurare sau alt indicator al acestuia care este considerat relevant de către autoritatea de supraveghere.

- (61) În unele cazuri, mai multe întreprinderi de asigurare și de reasigurare formează un grup *de facto* și se comportă ca atare, deși nu corespund definiției grupului, astfel cum este prevăzută în Directiva 2009/138/CE. Prin urmare, titlul III din directiva menționată nu se aplică unor astfel de întreprinderi de asigurare și de reasigurare. În astfel de cazuri, în special pentru grupurile orizontale fără legături de capital între diferitele întreprinderi, supraveghetorii grupurilor ar trebui să aibă competența de a identifica existența unui grup. De asemenea, ar trebui să se prevadă criterii obiective pentru efectuarea unei astfel de identificări.
- (62) Grupurile de asigurare și de reasigurare au libertatea de a decide cu privire la mecanismele interne specifice, la repartizarea sarcinilor și la structura organizațională în interiorul grupului, după cum consideră necesar pentru asigurarea conformității cu Directiva 2009/138/CE. Cu toate acestea, în câteva cazuri, astfel de mecanisme și structuri organizaționale pot pune în pericol supravegherea eficace la nivel de grup. Prin urmare, supraveghetorii grupurilor ar trebui să aibă competența – în circumstanțe excepționale și după consultarea EIOPA și a celorlalte autorități de supraveghere în cauză – de a solicita modificări ale respectivelor mecanisme sau structuri organizaționale. Supraveghetorii grupului ar trebui să își justifice în mod corespunzător decizia și să explice motivele pentru care mecanismele sau structurile existente obstrucționează și pun în pericol supravegherea eficace la nivel de grup.
- (63) Supraveghetorii grupului pot decide să excludă o întreprindere de la supravegherea la nivel de grup, în special atunci când se consideră că o astfel de întreprindere prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup. EIOPA a observat că există divergențe cu privire la interpretarea criteriului interesului neglijabil și a constatat că, în unele cazuri, astfel de excluderi conduc la derogări complete de la supravegherea la nivel de grup sau la efectuarea supravegherii la nivelul unei întreprinderi-mamă intermediare. Prin urmare, este necesar să se clarifice că astfel de cazuri ar trebui să apară numai în circumstanțe cu totul excepționale și că supraveghetorii grupurilor ar trebui să consulte EIOPA înainte de a lua astfel de decizii. De asemenea, ar trebui introduse criterii, astfel încât să existe mai multă claritate cu privire la ceea ce ar trebui considerat ca fiind interes neglijabil în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup.
- (64) Există o lipsă de claritate în ceea ce privește tipurile de întreprinderi pentru care metoda 2, și anume o metodă a deducerii și agregării, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva 2009/138/CE, poate fi aplicată la calcularea solvabilității la nivel de grup, ceea ce este în detrimentul condițiilor de concurență echitabile din Uniune. Prin urmare, ar trebui să se specifice în mod clar ce întreprinderi pot fi incluse în calculul solvabilității la nivel de grup prin metoda 2. O astfel de metodă ar trebui să li se aplice numai întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe, întreprinderilor care aparțin altor sectoare

credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

financiare, holdingurilor financiare mixte, holdingurilor de asigurare și altor întreprinderi-mamă a căror activitate principală constă în dobândirea și deținerea unor participații în filiale, aceste filiale fiind, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe.

- (65) În unele grupuri de asigurare sau de reasigurare, o întreprindere-mamă intermediară, alta decât o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, dobândește și deține participații în filiale, aceste filiale fiind, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe. Conform normelor actuale, dacă nu dețin o participație în cel puțin o filială de asigurare sau de reasigurare cu sediul central în Uniune, respectivele întreprinderi-mamă intermediare nu sunt tratate drept holdinguri de asigurare în scopul calculării solvabilității la nivel de grup, deși natura riscurilor lor este foarte similară. Prin urmare, normele ar trebui modificate pentru ca astfel de holdinguri de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe să fie tratate în același mod ca holdingurile de asigurare în scopul calculării solvabilității la nivel de grup.
- (66) Directiva 2009/138/CE și Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei²⁷ prevăd patru metode de includere în calculul solvabilității la nivel de grup a întreprinderilor care aparțin altor sectoare financiare, inclusiv metodele 1 și 2 prevăzute în anexa I la Directiva 2002/87/CE. Acest lucru conduce la abordări inconsecvente în materie de supraveghere și la condiții de concurență inechitabile și generează o complexitate nejustificată. Prin urmare, normele ar trebui simplificate pentru ca întreprinderile care aparțin altor sectoare financiare să contribuie întotdeauna la solvabilitatea la nivel de grup prin utilizarea normelor sectoriale relevante privind calcularea cerințelor de fonduri proprii și de capital. Aceste cerințe de fonduri proprii și de capital ar trebui pur și simplu să fie grupate cu cerințele de fonduri proprii și de capital ale părții de asigurare și reasigurare a grupului.
- (67) Conform normelor actuale, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative li se acordă posibilități limitate de a utiliza calcule simplificate în scopul determinării solvabilității lor la nivel de grup atunci când se utilizează metoda 1, și anume metoda bazată pe consolidarea contabilă. Acest lucru generează o sarcină disproporționată, în special atunci când grupurile dețin participații în întreprinderi afiliate de dimensiuni foarte mici. Prin urmare, sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile de supraveghere, întreprinderilor participative ar trebui să li se permită să integreze întreprinderile afiliate a căror dimensiune este nesemnificativă în solvabilitatea lor la nivel de grup, prin utilizarea unor abordări simplificate.
- (68) Conceptul de grevare cu sarcini care ar trebui luat în considerare la clasificarea elementelor de fonduri proprii pe niveluri nu este specificat. Mai precis, nu este clar în ce mod se aplică acest concept holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte care nu au drept clienți direcți deținători de polițe și beneficiari. Prin urmare, ar trebui introduse criterii minime pentru a se permite identificarea cazurilor în care un element de fonduri proprii emis de un holding de asigurare sau de un holding financiar mixt este liber de sarcini.

²⁷

Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

- (69) Sfera întreprinderilor care ar trebui luate în considerare la calcularea pragului pentru cerința de capital de solvabilitate a grupului ar trebui să concorde cu sfera întreprinderilor care contribuie la fondurile proprii eligibile disponibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului. Prin urmare, la calcularea pragului ar trebui să fie luate în considerare întreprinderile de asigurare și de reasigurare din țări terțe, holdingurile de asigurare, holdingurile de asigurare din țări terțe și holdingurile financiare mixte.
- (70) Formula de calcul al cerinței de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului poate conduce la situații în care acest nivel minim este apropiat de cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului sau chiar egal cu aceasta. În astfel de cazuri este posibil ca acest nivel minim să nu fie respectat, chiar dacă se asigură respectarea cerinței de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului. O astfel de consecință neintenționată ar trebui evitată. Prin urmare, formula de calcul ar trebui modificată astfel încât, la fel ca în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare individuale, cerința de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului să nu depășească niciodată 45 % din cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului.
- (71) În scopul calculării solvabilității la nivel de grup, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte ar trebui tratate ca întreprinderi de asigurare sau de reasigurare. Aceasta presupune calcularea unor cerințe de capital noționale pentru astfel de întreprinderi. Cu toate acestea, astfel de calcule nu ar trebui să implice niciodată faptul că holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte sunt obligate să respecte cerințele de capital noționale respective la nivel individual.
- (72) Nu există nicio dispoziție juridică în care să se specifice modul de calculare a solvabilității la nivel de grup atunci când se utilizează o combinație a metodelor 1 și 2. Acest lucru duce la practici lipsite de coerență și la incertitudini, în special în ceea ce privește modul de calculare a contribuției la cerința de capital de solvabilitate a grupului a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare incluse prin metoda 2. Prin urmare, ar trebui să se clarifice în ce mod se calculează solvabilitatea la nivel de grup atunci când se utilizează o combinație de metode. Pentru a se evita majorările semnificative ale cerințelor de capital, ar trebui să se clarifice faptul că, în scopul calculării cerinței de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, acestor participații nu li se aplică nicio cerință de capital pentru riscul aferent devalorizării acțiunilor. Din același motiv, cerința de capital pentru riscul valutar ar trebui să se aplice numai valorii participațiilor respective care depășește cerințele de capital de solvabilitate ale întreprinderilor afiliate respective. Întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare participative ar trebui să li se permită să ia în considerare diversificarea dintre riscurile valutare și alte riscuri care stau la baza calculării cerinței de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului.
- (73) În prezent, supraveghetorii grupurilor pot stabili praguri peste care tranzacțiile intragrup și concentrarea riscurilor sunt considerate semnificative pe baza cerințelor de capital de solvabilitate, a rezervelor tehnice sau a ambelor. Cu toate acestea, alte criterii cantitative sau calitative bazate pe riscuri, de exemplu fondurile proprii eligibile, pot fi, de asemenea, adecvate pentru stabilirea pragurilor. Prin urmare, supraveghetorii grupurilor ar trebui să beneficieze de mai multă flexibilitate atunci când definesc o tranzacție intragrup semnificativă sau o concentrare semnificativă a riscurilor.

- (74) Supraveghetorii grupului pot rata informații importante privind tranzacțiile intragrup care nu este necesar să fie declarate în conformitate cu normele actuale, în special pe cele care implică întreprinderi de asigurare și de reasigurare din țări terțe, holdinguri de asigurare și holdinguri financiare mixte. Prin urmare, definiția „tranzacțiilor intragrup care trebuie declarate” ar trebui revizuită. În plus, supraveghetorii grupurilor ar trebui să aibă competența de a adapta definiția „tranzacțiilor intragrup care trebuie declarate”, astfel încât aceasta să corespundă mai bine particularităților fiecărui grup.
- (75) Holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte pot fi întreprinderi-mamă ale unor grupuri de asigurare sau de reasigurare. În acest caz, aplicarea supravegherii la nivel de grup este necesară pe baza situației consolidate a respectivelor holdinguri. Dat fiind că întreprinderile de asigurare sau de reasigurare controlate de astfel de holdinguri nu sunt întotdeauna în măsură să asigure respectarea cerințelor privind supravegherea la nivel de grup, este necesar să se asigure că supraveghetorii grupurilor dispun de competențele adecvate de supraveghere și de punere în aplicare pentru a asigura respectarea de către grupuri a Directivei 2009/138/CE. Prin urmare, similar modificărilor aduse Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸ prin Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului²⁹ pentru instituțiile de credit și financiare, supraveghetorii grupurilor ar trebui să aibă un set minim de competențe în privința holdingurilor, inclusiv competențele generale de supraveghere aplicabile întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în scopul supravegherii la nivel de grup.
- (76) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare fac parte dintr-un grup a cărui întreprindere-mamă are sediul central într-o țară terță care nu este considerată echivalentă sau echivalentă temporar în conformitate cu articolul 260 din Directiva 2009/138/CE, exercitarea supravegherii la nivel de grup este mai dificilă. Supraveghetorii grupului pot decide să aplice așa-numitele „alte metode” în conformitate cu articolul 262 din directiva menționată. Metodele respective nu sunt însă definite în mod clar, iar obiectivele pe care ar trebui să le atingă aceste alte metode sunt incerte. Prin urmare, scopul celorlalte metode ar trebui să fie specificat mai în detaliu, prevăzându-se și un set minim de măsuri pe care supraveghetorii grupurilor în cauză ar trebui să le ia în considerare.
- (77) Regulamentul delegat (UE) 2019/981 al Comisiei³⁰ a introdus un tratament preferențial pentru investițiile pe termen lung în acțiuni. Submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată, care vizează, de asemenea, reflectarea riscului mai scăzut al investițiilor realizate pe o perioadă mai lungă de timp, dar a cărui utilizare este foarte limitată în Uniune, face obiectul unor criterii mai stricte decât cele aplicabile investițiilor pe termen lung în acțiuni. Prin urmare, odată cu noua categorie

²⁸ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁹ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

³⁰ Regulamentul delegat (UE) 2019/981 al Comisiei din 8 martie 2019 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/35 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 161, 18.6.2019, p. 1).

prudențială a investițiilor pe termen lung în acțiuni pare să nu mai fie necesar submodulul existent „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată. Nefiind necesar să se păstreze două tratamente preferențiale distincte care au același obiectiv de a recompensa investițiile pe termen lung, submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată ar trebui eliminat. Cu toate acestea, pentru a se evita situația în care modificările respective conduc la efecte nefavorabile, ar trebui prevăzută o clauză de anterioritate în ceea ce privește asigurătorii care aplică în prezent submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată.

- (78) Realizarea obiectivelor ambițioase în materie de mediu și climă ale Pactului verde necesită direcționarea unui volum mare de investiții din partea sectorului privat, inclusiv de la societățile de asigurare și de reasigurare, către investiții durabile. Dispozițiile referitoare la cerințele de capital din Directiva 2009/138/CE nu ar trebui să împiedice realizarea de investiții durabile de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare, ci ar trebui să reflecte întregul risc al investițiilor în activități dăunătoare mediului. Cu toate că, în această etapă, nu există dovezi suficiente cu privire la diferențele de risc dintre investițiile dăunătoare mediului sau societății și alte investiții, astfel de dovezi ar putea apărea în următorii ani. Pentru a asigura o evaluare corespunzătoare a dovezilor relevante, EIOPA ar trebui să monitorizeze dovezile referitoare la profilul de risc al investițiilor dăunătoare mediului sau societății și să întocmească un raport în acest sens până în 2023. Dacă este cazul, raportul EIOPA ar trebui să conțină recomandări de modificări ale Directivei 2009/138/CE și ale actelor delegate și de punere în aplicare adoptate în temeiul directivei respective. EIOPA ar putea, de asemenea, să verifice dacă ar fi oportun ca anumite riscuri de mediu, altele decât cele legate de schimbările climatice, să fie luate în considerare și în ce mod. De exemplu, dacă din dovezi reiese acest lucru, EIOPA ar putea examina necesitatea extinderii analizelor pe bază de scenarii, introduse de prezenta directivă în contextul riscurilor legate de schimbările climatice, în vederea includerii altor riscuri de mediu.
- (79) Schimbările climatice afectează și vor afecta, cel puțin în următoarele decenii, frecvența și gravitatea dezastrelor naturale, care riscă să se agraveze și mai mult din cauza degradării și a poluării mediului. Acest lucru poate, de asemenea, să modifice expunerea întreprinderilor de asigurare și de reasigurare la riscul de catastrofă naturală și să invalideze parametrii standard pentru riscul de catastrofă naturală, astfel cum sunt prevăzuți în Regulamentul delegat (UE) 2015/35. Pentru a se asigura că nu există nicio discrepanță persistentă între parametrii standard pentru riscul de catastrofă naturală și expunerea reală a societăților de asigurare și de reasigurare la astfel de riscuri, EIOPA ar trebui să revizuiască periodic domeniul de aplicare al modulului „risc de catastrofă naturală” și calibrările parametrilor săi standard. În acest scop, EIOPA ar trebui să țină seama de cele mai recente dovezi științifice disponibile în domeniul climei și, în cazul constatării unor discrepanțe, ar trebui să transmită Comisiei un aviz în consecință.
- (80) Cerințele prevăzute la articolul 308b alineatul (12) din Directiva 2009/138/CE ar trebui modificate pentru a se asigura coerența cu cadrul bancar și condiții de concurență echitabile în ceea ce privește tratamentul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, exprimate și finanțate în moneda națională a oricărui stat membru. În acest scop, ar trebui introdus un regim de anterioritate pentru astfel de expuneri, astfel încât expunerile relevante să fie scutite de cerințele de capital pentru riscul de marjă și riscul de concentrare a pieței, cu condiția să fi fost asumate înainte de 1 ianuarie 2020.
- (81) În unele cazuri, grupurile de asigurare sau de reasigurare se bazează în mare măsură pe utilizarea măsurii tranzitorii privind ratele dobânzilor fără risc și a măsurii tranzitorii

privind rezervele tehnice. Este posibil astfel ca solvabilitatea reală a grupului să fie reprezentată în mod eronat. Prin urmare, grupurile de asigurare sau de reasigurare ar trebui să aibă obligația de a face public impactul, asupra poziției lor de solvabilitate, al ipotezei că fondurile proprii care provin din aceste măsuri tranzitorii nu sunt disponibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate a grupului. Autoritățile de supraveghere ar trebui, de asemenea, să aibă competența de a lua măsuri adecvate, astfel încât utilizarea măsurilor să reflecte în mod corespunzător poziția financiară a grupului. Cu toate acestea, măsurile respective nu ar trebui să afecteze utilizarea de către întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate a măsurilor tranzitorii respective la calcularea cerinței lor individuale de capital de solvabilitate.

- (82) Directiva 2009/138/CE prevede, în ceea ce privește ratele dobânzilor fără risc și rezervele tehnice, măsuri tranzitorii care fac obiectul aprobării de către autoritățile de supraveghere și care se aplică în cazul contractelor încheiate înainte de 2016 care dau naștere obligațiilor de asigurare și de reasigurare. Deși măsurile tranzitorii ar trebui să încurajeze întreprinderile să se înscrie cât mai rapid posibil pe calea respectării directivei menționate, aplicarea unor măsuri tranzitorii aprobate pentru prima dată cu mult după 2016 este de natură să încetinească înscrierea pe calea respectării directivei menționate. Această aprobare a utilizării măsurilor tranzitorii respective ar trebui, prin urmare, limitată la cazurile în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare intră pentru prima dată sub incidența normelor prevăzute de Directiva 2009/138/CE și în care o întreprindere a acceptat un portofoliu de contracte de asigurare sau de reasigurare, iar întreprinderea cedentă a aplicat, înainte de transfer, o măsură tranzitorie în ceea ce privește obligațiile legate de portofoliul respectiv.
- (83) Regatul Unit a devenit o țară terță la 1 februarie 2020, iar dreptul Uniunii a încetat să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia la 31 decembrie 2020. Având în vedere faptul că Directiva 2009/138/CE conține mai multe dispoziții care abordează particularitățile anumitor state membre, respectivele dispoziții, în cazul în care vizează în mod specific Regatul Unit, au devenit caduce și, prin urmare, ar trebui eliminate.
- (84) Prin urmare, Directiva 2009/138/CE ar trebui modificată în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 alineatul (3) litera (a), punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:
- „(iv) tipul de asigurare permanentă de sănătate care nu poate fi reziliată, existentă în prezent în Irlanda;”.
- (2) La articolul 4 alineatul (1), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(a) primele brute subscrise anuale ale întreprinderii nu depășesc 15 000 000 EUR;
- (b) cuantumul total al rezervelor tehnice ale întreprinderii, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale prevăzute la articolul 76, nu depășește 50 000 000 EUR;”.
- (3) Articolul 6 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) asistența este furnizată cu ocazia unui accident sau a unei defecțiuni care afectează un vehicul rutier atunci când accidentul sau defecțiunea survine pe teritoriul statului membru al furnizorului garanției sau al țărilor învecinate;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b) punctele (i) și (ii), condiția ca accidentul sau defecțiunea să fi survenit pe teritoriul statului membru al furnizorului garanției nu se aplică în cazul în care beneficiarul este un membru al organismului care furnizează garanția și în care depănarea sau transportarea vehiculului se efectuează pe baza simplei prezentări a carnetului de membru, fără plata vreunei prime suplimentare, de către un organism similar din țara în cauză pe baza unui acord de reciprocitate.”;

(c) alineatul (3) se elimină.

(4) La articolul 8, punctul 3 se elimină.

(5) Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 7, litera (b) se elimină;

(b) se introduc următoarele puncte 10a, 10b, 10c și 10d:

„10a. «întreprindere cu profil de risc scăzut» înseamnă o întreprindere de asigurare și de reasigurare care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 29a și care a fost clasificată ca atare în conformitate cu articolul 29b;

10b. «firmă de audit» înseamnă o firmă de audit în înțelesul articolului 2 punctul 3 din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului*;

10c. «auditor legal» înseamnă un auditor legal în înțelesul articolului 2 punctul 2 din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului*;

10d. «grup cu profil de risc scăzut» înseamnă un grup care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 213a și care a fost clasificat ca atare de supraveghetorul grupului în temeiul alineatului (2) de la articolul respectiv;

* Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).”;

(c) punctele 15 și 16 se înlocuiesc cu următorul text:

„15. „«întreprindere-mamă» înseamnă o societate-mamă astfel cum este menționată la articolul 22 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului*, precum și o întreprindere pe care autoritățile de supraveghere o consideră întreprindere-mamă în conformitate cu articolul 212 din prezenta directivă;

16. «filială» înseamnă orice filială astfel cum este menționată la articolul 22 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/34/UE, inclusiv filialele acestora, precum și o întreprindere pe care autoritățile de supraveghere o consideră filială în conformitate cu articolul 212 din prezenta directivă;

* Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale

anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).”;

- (d) la punctul 18, cuvintele „articolului 1 din Directiva 83/349/CEE” se înlocuiesc cu „articolului 22 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/34/UE”;

- (e) punctul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„19. «tranzacție intragrup» înseamnă orice tranzacție prin care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, un holding de asigurare sau un holding financiar mixt recurge direct sau indirect la alte întreprinderi din cadrul aceluiași grup sau la orice persoană fizică sau juridică care are legături strânse cu întreprinderile din acel grup în vederea îndeplinirii unei obligații de natură contractuală sau nu, cu titlu oneros sau nu;”;

- (f) punctul 22 se modifică după cum urmează:

- (i) la litera (a), cuvintele „articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE” se înlocuiesc cu „articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului”;

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

- (ii) la litera (b) punctul (i), cuvintele „Directiva 2004/39/CE” se înlocuiesc cu „Directiva 2014/65/UE”;

- (g) punctul 25 se modifică după cum urmează:

- (i) la litera (a), cuvintele „articolului 4 punctele 1, 5 și 21 din Directiva 2006/48/CE” se înlocuiesc cu „articolului 4 alineatul (1) punctele 1, 18 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului”;

* Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).”;

- (ii) la litera (c), cuvintele „Directiva 2004/39/CE” se înlocuiesc cu „Directiva 2014/65/UE”;

- (h) punctul 27 se modifică după cum urmează:

- (i) la litera (c), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) o cifră de afaceri netă, în înțelesul articolului 2 punctul 5 din Directiva 2013/34/UE, de 13 600 000 EUR;”;

- (ii) cuvintele „Directiva 83/349/CEE” se înlocuiesc cu „Directiva 2013/34/UE”;

- (i) se adaugă următorul punct 41:

„41. «întreprindere reglementată» înseamnă «entitate reglementată» în înțelesul articolului 2 punctul 4 din Directiva 2002/87/CE sau o instituție pentru

furnizarea de pensii ocupaționale în înțelesul articolului 6 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/2341.”

- (6) La articolul 18 alineatul (1) se adaugă următoarea literă (i):
- „(i) să indice dacă a fost respinsă sau retrasă, într-un alt stat membru, o cerere de autorizare a accesului la activitatea de asigurare directă sau de reasigurare sau a accesului la activitatea altei întreprinderi reglementate sau a unui distribuitor de asigurări, precum și motivele respingerii sau ale retragerii.”;
- (7) la articolul 23 alineatul (1) se adaugă următoarea literă (f):
- „(f) piața pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză intenționează să își desfășoare activitatea.”
- (8) La articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf, cuvintele „Directiva 2004/39/CE” se înlocuiesc cu „Directiva 2014/65/UE”.
- (9) La articolul 25 se adaugă următorul paragraf:
- „Fiecare refuz al unei autorizații, inclusiv identificarea întreprinderii solicitante și motivele refuzului, se notifică Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA) instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului*. EIOPA ține la zi o bază de date cu astfel de informații și acordă autorităților de supraveghere accesul la baza de date.
-
- *Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).”
- (10) La articolul 25a, cuvintele „Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) (AEAPO) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁶” se înlocuiesc cu „EIOPA”.
- (11) La articolul 26 se adaugă următorul alineat (4):
- „(4) În cazul în care trebuie consultate mai multe autorități de supraveghere în temeiul alineatului (1), orice autoritate de supraveghere în cauză poate solicita autorității de supraveghere din statul membru de origine să efectueze o evaluare comună a cererii de autorizare. Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine ia în considerare concluziile evaluării comune la adoptarea deciziei finale.”
- (12) Articolul 29 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(3) Statele membre se asigură că cerințele stabilite în prezenta directivă sunt aplicate proporțional cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, în special când aceasta este clasificată drept întreprindere cu profil de risc scăzut.
- (4) Actele delegate și standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate de Comisie respectă principiul proporționalității, garantând astfel aplicarea proporțională a prezentei directive, în special în cazul întreprinderilor cu profil de risc scăzut.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare înaintate de EIOPA în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare înaintate în conformitate cu articolul 15 din regulamentul menționat și ghidurile și recomandările emise în conformitate cu articolul 16 din regulamentul menționat garantează aplicarea proporțională a prezentei directive, în special în cazul întreprinderilor cu profil de risc scăzut.”;

(b) se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„(5) Comisia poate adopta acte delegate prin care să precizeze sau să adapteze criteriile stabilite la articolul 29a alineatul (1) literele (e), (f) și (h).

(6) În vederea asigurării unor practici de supraveghere coerente la aplicarea principiului proporționalității, EIOPA elaborează ghiduri pentru a facilita utilizarea instrumentelor comune de supraveghere și pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la metodologia care trebuie utilizată la clasificarea întreprinderilor de asigurare și de reasigurare drept întreprinderi cu profil de risc scăzut.”

(13) Se introduc următoarele articole 29a-29e:

„Articolul 29a

Criterii de identificare a întreprinderilor cu profil de risc scăzut

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut, în conformitate cu procesul prevăzut la articolul 29b, în cazul în care, timp de două exerciții financiare consecutive anterioare acestei clasificări, întreprinderile respective îndeplinesc următoarele criterii:

(a) în cazul întreprinderilor de asigurare de viață și al întreprinderilor de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală în conformitate cu articolul 73, ale căror rezerve tehnice aferente activităților de asigurare de viață reprezintă cel puțin 20 % din totalul rezervelor tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76, și al căror venit anual din primele brute subscrise aferent activităților de asigurare generală reprezintă mai puțin de 40 % din totalul primelor brute subscrise anuale, trebuie îndeplinite toate criteriile următoare:

- (i) submodulul „risc de rată a dobânzii” menționat la articolul 105 alineatul (5) litera (a) nu depășește 5 % din rezervele tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76;
- (ii) subscrierile realizate în alte state membre decât statul membru de origine în care întreprinderea a primit autorizația în conformitate cu articolul 14 nu depășesc 5 % din totalul primelor sale brute subscrise anuale;

- (iii) rezervele tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76, nu depășesc 1 000 000 000 EUR;
- (iv) investițiile în investiții netradiționale nu reprezintă mai mult de 20 % din investițiile totale;
- (v) activitatea întreprinderii nu include operațiuni de reasigurare care depășesc 50 % din venitul său total anual din primele brute subscrise.

Criteriile stabilite la punctele (ii) și (v) nu se aplică întreprinderilor de asigurare captive sau întreprinderilor de reasigurare captive;

- (b) în cazul întreprinderilor de asigurare generală și al întreprinderilor de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală în conformitate cu articolul 73, al căror venit anual din primele brute subscrise aferent activităților de asigurare generală reprezintă cel puțin 40 % din totalul venitului lor anual din primele brute subscrise și ale căror rezerve tehnice aferente activităților de asigurare de viață reprezintă mai puțin de 20 % din totalul rezervelor lor tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76, trebuie îndeplinite toate criteriile următoare:

- (i) raportul combinat mediu, după deducerea reasigurării, din ultimii trei ani este mai mic de 100 %;
- (ii) subscrierile realizate în alte state membre decât statul membru de origine în care întreprinderea a primit autorizația în conformitate cu articolul 14 nu depășesc 5 % din totalul primelor sale brute subscrise anuale;
- (iii) primele brute subscrise anuale nu depășesc 100 000 000 EUR;
- (iv) suma primelor brute subscrise anuale din clasele 3-7, 14 și 15 din secțiunea A a anexei I nu depășește 30 % din totalul primelor subscrise anuale aferente activității de asigurare generală;
- (v) investițiile în investiții netradiționale nu reprezintă mai mult de 20 % din investițiile totale;
- (vi) activitatea întreprinderii nu include operațiuni de reasigurare care depășesc 50 % din venitul său total din primele brute subscrise.

Criteriile prevăzute la punctele (ii) și (vi) nu se aplică întreprinderilor de asigurare captive sau întreprinderilor de reasigurare captive;

- (c) în cazul întreprinderilor de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală în conformitate cu articolul 73, ale căror rezerve tehnice aferente activităților de asigurare de viață reprezintă cel puțin 20 % din totalul rezervelor lor tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76, și al căror venit anual din primele brute subscrise aferent activităților de

asigurare generală reprezintă cel puțin 40 % din totalul venitului lor anual din primele brute subscrise, trebuie îndeplinite toate criteriile următoare:

- (i) submodulul „risc de rată a dobânzii” menționat la articolul 105 alineatul (5) litera (a) nu depășește 5 % din rezervele tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76;
- (ii) raportul combinat mediu, după deducerea reasigurării, din ultimii trei ani este mai mic de 100 %;
- (iii) rezervele tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76, nu depășesc 1 000 000 000 EUR;
- (iv) primele brute subscrise anuale nu depășesc 100 000 000 EUR;
- (v) subscrierile realizate în alte state membre decât statul membru de origine în care întreprinderea a primit autorizația în conformitate cu articolul 14 nu depășesc 5 % din totalul primelor sale brute subscrise anuale;
- (vi) suma primelor brute subscrise anuale din clasele 3-7, 14 și 15 din secțiunea A a anexei I nu depășește 30 % din totalul primelor subscrise anuale aferente activității de asigurare generală;
- (vii) investițiile în investiții netradiționale nu reprezintă mai mult de 20 % din investițiile totale;
- (viii) activitatea întreprinderii nu include operațiuni de reasigurare care depășesc 50 % din venitul său total anual din primele brute subscrise.

Criteriile prevăzute la punctele (v) și (viii) nu se aplică întreprinderilor de asigurare captive sau întreprinderilor de reasigurare captive.

În sensul prezentului articol, investițiile tradiționale constau în obligațiuni, acțiuni, numerar, echivalente de numerar și depozite, iar investițiile totale constau în totalitatea activelor, în care sunt incluse instrumentele derivate și din care sunt excluse investițiile care acoperă contracte unit-linked și index-linked, bunurile pentru uz propriu, instalațiile și echipamentele pentru uz propriu și bunurile pentru uz propriu în construcție.

(2) În cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care au obținut o autorizație în conformitate cu articolul 14 în urmă cu mai puțin de doi ani, respectarea criteriilor stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol se evaluează numai pentru ultimul exercițiu financiar anterior clasificării.

(3) Următoarele întreprinderi de asigurare și de reasigurare nu pot fi niciodată clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut:

- (a) întreprinderile care utilizează un model intern parțial sau integral aprobat pentru a calcula cerința de capital de solvabilitate, în conformitate cu cerințele privind modelele interne integrale și parțiale prevăzute în capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 3;

- (b) întreprinderile care sunt întreprinderi-mamă ale unui grup de asigurare în înțelesul articolului 212, cărora li se aplică supravegherea la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) litera (a) sau (b), cu excepția cazului în care grupul este clasificat drept grup cu profil de risc scăzut.

Articolul 29b

Procesul de clasificare a întreprinderilor care îndeplinesc criteriile

- (1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 29a alineatele (1) și (3) pot să notifice autorității de supraveghere că îndeplinesc respectivele condiții, pentru a fi clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut.
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se transmite de către întreprinderea de asigurare și de reasigurare autorității de supraveghere din statul membru care a acordat autorizația prealabilă menționată la articolul 14. Notificarea respectivă include toate elementele următoare:
 - (a) dovada respectării tuturor criteriilor prevăzute la articolul 29a aplicabile întreprinderii respective;
 - (b) o declarație conform căreia întreprinderea nu are în vedere nicio modificare strategică din care ar rezulta nerespectarea criteriilor prevăzute la articolul 29a în următorii trei ani;
 - (c) o identificare timpurie a măsurilor de proporționalitate pe care întreprinderea preconizează să le pună în aplicare, în special dacă se intenționează să se utilizeze cea mai bună estimare a simplificării, și informații din care să reiasă dacă întreprinderea are în vedere să utilizeze metoda simplificată de calculare a rezervelor tehnice, stabilită la articolul 77 alineatul (7).
- (3) Autoritatea de supraveghere se poate opune clasificării drept întreprindere cu profil de risc scăzut în termen de o lună de la primirea notificării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol din motive legate exclusiv de nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 29a. Decizia autorității de supraveghere de a se opune clasificării se formulează în scris și conține motivele pentru care autoritatea de supraveghere nu este de acord cu clasificarea. În absența unei astfel de decizii, întreprinderea de asigurare este clasificată drept întreprindere cu profil de risc scăzut la sfârșitul termenului de opoziție de o lună sau într-un termen mai scurt, în cazul în care autoritatea de supraveghere a emis într-un termen mai scurt o decizie de confirmare a îndeplinirii criteriilor.
- (4) În ceea ce privește cererile primite de autoritățile de supraveghere în primele șase luni de la [a se introduce data de către OP = intrarea în vigoare a prezentei directive], termenul menționat la alineatul (2) se prelungește la două luni.
- (5) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut atât timp cât o astfel de clasificare nu încetează în conformitate cu prezentul alineat.

În cazul în care o întreprindere cu profil de risc scăzut nu mai îndeplinește oricare dintre criteriile prevăzute la articolul 29a alineatul (1), întreprinderea

respectivă informează fără întârziere autoritatea de supraveghere. În cazul în care nerespectarea persistă în mod continuu timp de doi ani consecutivi, întreprinderea notifică această situație autorității de supraveghere și încetează să mai fie clasificată drept întreprindere cu profil de risc scăzut începând din al treilea exercițiu financiar.

În cazul în care o întreprindere cu profil de risc scăzut nu mai îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 29a alineatul (3), întreprinderea respectivă notifică fără întârziere această situație autorității de supraveghere și încetează să mai fie clasificată drept întreprindere cu profil de risc scăzut începând din exercițiul financiar următor.

Articolul 29c

Utilizarea măsurilor de proporționalitate de către întreprinderile clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut

- (1) Statele membre se asigură că, fără a aduce atingere cerințelor specifice prevăzute în fiecare măsură de proporționalitate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut pot utiliza toate măsurile de proporționalitate prevăzute la articolul 35 alineatul (5a), articolul 41, articolul 45 alineatele (1b) și (5), articolul 45a alineatul (5), articolul 51 alineatul (6), articolul 51a alineatul (1), articolul 77 alineatul (7) și articolul 144a alineatul (4), precum și orice măsură de proporționalitate prevăzută în actele delegate adoptate în temeiul prezentei directive.
- (2) În cazul în care are motive serioase de îngrijorare în legătură cu profilul de risc al unei întreprinderi cu profil de risc scăzut, autoritatea de supraveghere poate, în circumstanțe excepționale, să solicite întreprinderii în cauză să se abțină de la utilizarea uneia sau mai multora dintre măsurile de proporționalitate enumerate la alineatul (1), cu condiția ca acest lucru să fie justificat în scris, ținându-se seama de impactul asupra organizării întreprinderii și de particularitățile sau de modificarea profilului de risc al acesteia.

Articolul 29d

Utilizarea măsurilor de proporționalitate de către întreprinderile neclasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut

- (1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care nu sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut pot utiliza orice măsură de proporționalitate prevăzută la articolul 35 alineatul (5a), articolul 41, articolul 45 alineatele (1b) și (5), articolul 77 alineatul (7) și articolul 144a alineatul (4), precum și orice măsură de proporționalitate prevăzută în actele delegate adoptate în temeiul prezentei directive, sub rezerva aprobării prealabile de către autoritatea de supraveghere.

Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare prezintă autorității de supraveghere o cerere scrisă de aprobare. Cererea respectivă include toate elementele următoare:

- (a) lista măsurilor de proporționalitate pe care întreprinderea intenționează să le utilizeze și motivele pentru care utilizarea acestora este justificată în

raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii;

- (b) orice altă informație semnificativă privind profilul de risc al întreprinderii;
- (c) o declarație conform căreia întreprinderea nu are în vedere nicio modificare strategică din care ar rezulta un impact asupra profilului de risc al întreprinderii în următorii trei ani.

(2) În termen de două luni de la primire, autoritatea de supraveghere evaluează cererea și informează întreprinderea cu privire la aprobarea sau respingerea acesteia, precum și la măsurile de proporționalitate a căror utilizare o aprobă. În cazul în care autoritatea de supraveghere aprobă utilizarea de măsuri de proporționalitate în anumite condiții, decizia de aprobare conține motivele care stau la baza respectivelor condiții. Decizia autorității de supraveghere de a se opune utilizării uneia sau mai multora dintre măsurile de proporționalitate enumerate în cererea prezentată de întreprindere se formulează în scris și conține motivele care stau la baza sa. Motivele respective trebuie să fie legate de profilul de risc al întreprinderii.

(3) Autoritatea de supraveghere poate să solicite orice informație suplimentară care este necesară pentru finalizarea evaluării. Termenul de evaluare menționat la alineatul (2) se suspendă pe perioada cuprinsă între data solicitării de informații de către autoritățile de supraveghere și data primirii răspunsului la respectiva solicitare din partea întreprinderii în cauză. Eventualele cereri suplimentare formulate de autoritatea de supraveghere nu pot să conducă la suspendarea termenului de evaluare.

(4) În ceea ce privește cererile primite de autoritățile de supraveghere în primele șase luni de la [a se introduce data de către OP = data intrării în vigoare a prezentei directive], termenul menționat la alineatul (2) este de patru luni.

(5) Aprobarea utilizării de măsuri de proporționalitate poate fi modificată sau retrasă în orice moment dacă profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare s-a modificat. Autoritatea precizează în consecință în scris motivele deciziei sale.

Articolul 29e

Monitorizarea utilizării măsurilor de proporționalitate

(1) Statele membre le impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care utilizează măsuri de proporționalitate să raporteze anual autorităților lor de supraveghere informații cu privire la măsurile de proporționalitate utilizate, în cadrul informațiilor care trebuie furnizate în scopuri de supraveghere, astfel cum sunt menționate la articolul 35.

(2) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică orice măsură de proporționalitate menționată la articolul 29c alineatul (1) sau la articolul 29d alineatul (1) până la [a se introduce data de către OP = data intrării în vigoare a prezentei directive] pot continua să aplice astfel de măsuri fără a aplica cerințele prevăzute la articolele 29b, 29c și 29d, pe o perioadă care nu depășește patru exerciții financiare.”;

- (14) La articolul 30 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Supravegherea financiară prevăzută la alineatul (1) include verificarea, pentru ansamblul activităților întreprinderii de asigurare și de reasigurare, a sistemului de

guvernanță al acesteia, a solvabilității sale, a constituirii rezervelor sale tehnice, a activelor sale și a fondurilor proprii eligibile, în conformitate cu normele sau cu practicile adoptate în statul membru de origine în temeiul dispozițiilor adoptate la nivelul Uniunii.”

- (15) Se introduce următorul articol 33a:

„Articolul 33a

Cooperarea în materie de supraveghere între autoritățile de supraveghere din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă

(1) În cazul unor activități transfrontaliere semnificative desfășurate de întreprinderi de asigurare și de reasigurare în temeiul dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine cooperează cu autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă pentru a evalua dacă întreprinderea de asigurare înțelege în mod clar riscurile cu care se confruntă sau cu care se poate confrunta în statul membru gazdă.

Această cooperare cuprinde cel puțin următoarele aspecte:

- (a) sistemul de guvernanță, inclusiv capacitatea conducerii sediului central de a înțelege particularitățile pieței transfrontaliere, instrumentele de management al riscurilor, controalele interne existente și procedurile de asigurare a conformității pentru activitățile transfrontaliere;
- (b) acordurile de externalizare și parteneriatele de distribuție;
- (c) strategia de afaceri și gestionarea daunelor;
- (d) protecția consumatorilor.

(2) Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine informează în timp util autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă cu privire la rezultatul procesului său de supraveghere legat de activitatea transfrontalieră în cazul în care au fost identificate posibile probleme de respectare a dispozițiilor aplicabile în statul membru gazdă.

(3) În sensul prezentului articol, „activități transfrontaliere semnificative” sunt activitățile de asigurare și de reasigurare desfășurate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare în temeiul dreptului de stabilire și cele desfășurate în temeiul libertății de a presta servicii într-un anumit stat membru gazdă care depășesc 5 % din primele brute subscrise anuale ale întreprinderii, măsurate prin raportare la ultima situație financiară disponibilă a întreprinderii.”

- (16) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să transmită autorităților de supraveghere informațiile necesare pentru desfășurarea acțiunilor de supraveghere, ținând cont de obiectivele supravegherii stabilite la articolele 27 și 28 și de principiile generale ale supravegherii stabilite la articolul 29.”;

- (b) se introduce următorul alineat (5a):

„(5a) Ținând seama de informațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) și de principiile prevăzute la alineatele (3) și (4), statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare prezintă autorităților de supraveghere un raport periodic de supraveghere care cuprinde informații privind activitatea și performanța întreprinderii, sistemul său de guvernare, profilul său de risc, evaluarea pentru determinarea solvabilității sale și gestionarea capitalului său în perioada de raportare.

Frecvența raportului periodic de supraveghere este următoarea:

- (a) o dată la trei ani, pentru întreprinderile cu profil de risc scăzut;
- (b) cel puțin o dată la trei ani pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare, altele decât întreprinderile cu profil de risc scăzut.”;
- (c) alineatele (6), (7) și (8) se elimină;
- (d) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care precizează informațiile menționate la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol și criteriile raportării limitate de supraveghere pentru întreprinderile de asigurare captive și întreprinderile de reasigurare captive, având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor acestor tipuri specifice de întreprinderi, pentru a asigura, în măsura corespunzătoare, convergența raportării de supraveghere.”;

- (e) la alineatul (10), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru raportarea periodică de supraveghere în ceea ce privește machetele pentru transmiterea către autoritățile de supraveghere a informațiilor menționate la alineatele (1) și (2), inclusiv pragurile bazate pe riscuri care stabilesc factorul declanșator al cerințelor de raportare, atunci când este cazul, sau o eventuală scutire de obligația de a furniza informații specifice pentru anumite tipuri de întreprinderi, cum ar fi întreprinderile de asigurare și de reasigurare captive, având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor anumitor tipuri de întreprinderi.”;

- (f) alineatul (11) se elimină;
- (g) se adaugă următorul alineat (12):

„(12) Până la [a se introduce data de către OP = doi ani de la data publicării], EIOPA prezintă Comisiei un raport privind măsurile potențiale, inclusiv modificările legislative, de dezvoltare a unui sistem integrat de colectare a datelor pentru:

- (a) reducerea domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanțe între cadrele de raportare din sectorul asigurărilor și cele din alte sectoare ale industriei financiare și
- (b) îmbunătățirea standardizării datelor, precum și partajarea și utilizarea eficientă a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.

EIOPA acordă prioritate informațiilor privind domeniile raportării organismelor de plasament colectiv și a instrumentelor financiare derivate, dar nu se limitează la acestea.

La întocmirea raportului menționat la primul paragraf, EIOPA lucrează în strânsă cooperare cu celelalte autorități europene de supraveghere și cu Banca Centrală Europeană și, când este cazul, implică autoritățile naționale competente.”

(17) Se introduce următorul articol 35a:

„Articolul 35a

Scutiri și limitări acordate de autoritățile de supraveghere în ceea ce privește raportarea periodică cantitativă de supraveghere

„(1) Fără a aduce atingere articolului 129 alineatul (4), în cazul în care perioadele predefinite menționate la articolul 35 alineatul (2) litera (a) punctul (i) sunt mai mici de un an, autoritățile de supraveghere în cauză pot limita raportarea periodică de supraveghere, dacă:

- (a) transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii;
- (b) informațiile sunt raportate cel puțin anual.

Această limitare a raportării periodice de supraveghere se acordă doar întreprinderilor care nu reprezintă mai mult de 20 % din piața de asigurări și reasigurări de viață și, respectiv, generale a unui stat membru, în cazul în care cota de piață pentru asigurările generale se bazează pe prime brute subscrise, iar pentru asigurările de viață, pe rezerve tehnice brute.

Atunci când determină eligibilitatea întreprinderilor pentru asemenea limitări, autoritățile de supraveghere acordă prioritate întreprinderilor cu profil de risc scăzut.

(2) Autoritățile de supraveghere în cauză pot limita raportarea periodică de supraveghere sau pot scuti întreprinderile de asigurare și de reasigurare de obligația raportării rubrică cu rubrică, dacă:

- (a) transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii;
- (b) transmiterea informațiilor respective nu este necesară pentru supravegherea eficace a întreprinderii;
- (c) scutirea nu subminează stabilitatea sistemelor financiare în cauză din Uniune și
- (d) întreprinderea poate furniza informațiile la cerere.

Autoritățile de supraveghere nu pot să scutească de obligația de raportare rubrică cu rubrică întreprinderile de asigurare sau de reasigurare care fac parte dintr-un grup în înțelesul articolului 212 alineatul (1) litera (c) decât dacă întreprinderea poate demonstra, într-un mod considerat convingător de autoritatea de supraveghere, că raportarea rubrică cu rubrică este inadecvată,

prin prisma naturii, a amplitudinii și a complexității riscurilor inerente activității grupului și ținând cont de obiectivul stabilității financiare.

Scutirea de obligația raportării rubrică cu rubrică se acordă doar întreprinderilor care nu reprezintă mai mult de 20 % din piața de asigurări sau reasigurări de viață și, respectiv, generale a unui stat membru, în cazul în care cota de piață pentru asigurările generale se bazează pe prime brute subscrise, iar pentru asigurările de viață, pe rezerve tehnice brute. Atunci când determină eligibilitatea întreprinderilor pentru asemenea limitări sau scutiri, autoritățile de supraveghere acordă prioritate întreprinderilor cu profil de risc scăzut.

(3) Întreprinderile de asigurare captive și întreprinderile de reasigurare captive sunt scutite de obligația de raportare periodică de supraveghere rubrică cu rubrică în cazul în care perioadele predefinite menționate la articolul 35 alineatul (2) litera (a) punctul (i) sunt mai mici de un an, cu condiția să respecte cumulativ următoarele două condiții:

(a) fiecare dintre persoanele asigurate și beneficiari este oricare dintre următoarele:

- entități juridice ale grupului din care face parte întreprinderea de asigurare captivă sau întreprinderea de reasigurare captivă;
- persoane fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului respectiv, cu condiția ca activitatea desfășurată în legătură cu persoanele fizice respective să rămână sub 5 % din rezervele tehnice;

(b) obligațiile de asigurare și contractele de asigurare care stau la baza obligațiilor de reasigurare ale întreprinderii de asigurare captive sau ale întreprinderii de reasigurare captive nu constau în asigurări obligatorii de răspundere civilă.

(4) În sensul alineatelor (1) și (2), autoritățile de supraveghere evaluează, în cadrul procesului de supraveghere, în ceea ce privește întreprinderile clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut, dacă transmiterea de informații ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente activităților întreprinderii, ținând cont cel puțin de:

- (a) riscurile de piață generate de investițiile întreprinderii;
- (b) nivelul concentrărilor de risc;
- (c) efectele posibile ale gestionării activelor întreprinderii asupra stabilității financiare;
- (d) sistemele și structurile prin care întreprinderea furnizează informații în scopuri de supraveghere, precum și politica scrisă menționată la alineatul (5).

(5) În sensul alineatelor (1) și (2), autoritățile de supraveghere evaluează, în cadrul procesului de supraveghere, în ceea ce privește întreprinderile neclasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut, dacă transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente activităților întreprinderii, ținând cont cel puțin de:

- (a) volumul primelor, al rezervelor tehnice și al activelor întreprinderii;

- (b) volatilitatea daunelor și a beneficiilor acoperite de întreprindere;
- (c) numărul total de clase de asigurări de viață și generale pentru care s-a acordat autorizație;
- (d) caracterul corespunzător al sistemului de guvernanță al întreprinderii;
- (e) nivelul fondurilor proprii care acoperă cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim;
- (f) faptul că întreprinderea este o întreprindere de asigurare captivă sau o întreprindere de reasigurare captivă care acoperă exclusiv riscurile asociate grupului industrial sau comercial căruia îi aparține.

(6) Pentru a asigura aplicarea coerentă și consecventă a alineatelor (1)-(5) de la prezentul articol, EIOPA emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 pentru a aduce precizări suplimentare în legătură cu:

- (a) metodele utilizate pentru determinarea cotelor de piață menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol;
- (b) procesul care trebuie utilizat de autoritățile de supraveghere pentru a informa întreprinderile de asigurare și de reasigurare cu privire la orice limitare sau scutire menționată la prezentul articol.”

(18) Se introduce următorul articolul 35b:

„Articolul 35b

Termene de raportare

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile menționate la articolul 35 alineatele (1)-(4) la intervale de un an sau mai scurte, în termen de 16 săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii.

(2) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit trimestrial informațiile menționate la articolul 35 alineatele (1)-(4), în termen de cel mult cinci săptămâni de la sfârșitul fiecărui trimestru.

(3) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare prezintă raportul periodic de supraveghere menționat la articolul 35 alineatul (5a) în termen de cel mult 18 săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii.

(4) Comisia poate să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a modifica termenele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, cu condiția ca modificarea să fie necesară ca urmare a unor urgențe sanitare, dezastre naturale sau alte evenimente extreme.”;

(19) La articolul 36 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sistemul de guvernanță, inclusiv cerințele de competență și onorabilitate, astfel cum sunt prevăzute la articolul 42, și evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității, astfel cum este prevăzută în capitolul IV secțiunea 2;”.

(20) Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aplică una dintre măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d și sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) întreprinderea nu ar respecta cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea măsurii tranzitorii;

(ii) întreprinderea nu a prezentat autorității de supraveghere nici planul inițial de introducere treptată în termenul necesar, astfel cum este prevăzut la articolul 308e al doilea paragraf, nici raportul anual necesar, astfel cum se prevede la al treilea paragraf de la articolul respectiv.”;

(b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (d) și, respectiv, (e), majorarea de capital este proporțională cu riscurile semnificative care decurg din abaterea și, respectiv, nerespectarea menționată la literele respective.”

(21) Articolul 41 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Sistemul de guvernanță face obiectul unui control intern regulat. Acest control intern include o evaluare a caracterului adecvat al componentei, eficacității și guvernanței interne a organului administrativ, de conducere sau de control, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității întreprinderii.”;

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Statele membre prevăd cerința ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să desemneze persoane diferite pentru îndeplinirea funcțiilor-cheie reprezentate de funcția de management al riscurilor, funcția actuarială, funcția de asigurare a conformității și funcția de audit intern și ca fiecare dintre aceste funcții să fie îndeplinită în mod independent de celelalte funcții, pentru a se evita conflictele de interese.

În cazul în care întreprinderea a fost clasificată drept întreprindere cu profil de risc scăzut, persoanele responsabile pentru funcțiile-cheie reprezentate de funcția de management al riscurilor, funcția actuarială, funcția de asigurare a conformității și funcția de audit intern pot îndeplini, de asemenea, orice altă funcție-cheie diferită de cea de audit intern și orice altă funcție care nu este o funcție-cheie sau pot fi membri ai organului administrativ, de conducere sau de control, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) potențialele conflicte de interese sunt gestionate în mod corespunzător;

(b) combinarea funcțiilor sau combinarea unei funcții cu statutul de membru în organul administrativ, de conducere sau de control nu compromite capacitatea persoanei de a-și îndeplini responsabilitățile.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare dețin politici scrise referitoare cel puțin la managementul riscurilor, la controlul intern, la auditul

intern, la remunerare și, în cazul în care este relevant, la externalizare. Întreprinderile se asigură că respectivele politici sunt puse în aplicare.

Respectivele politici scrise se revizuiesc cel puțin o dată pe an. Ele sunt supuse aprobării prealabile a organului administrativ, de conducere sau de control și sunt adaptate în funcție de orice modificare semnificativă a sistemului sau a domeniului în cauză. Întreprinderile cu profil de risc scăzut pot efectua o revizuire cu o frecvență mai redusă, cel puțin o dată la trei ani, cu excepția cazului în care autoritatea de supraveghere concluzionează, pe baza circumstanțelor specifice ale întreprinderii respective, că este necesară o revizuire mai frecventă.”

(22) Articolul 42 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare notifică autorității de supraveghere dacă oricare dintre persoanele menționate la alineatele (1) și (2) nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1) sau a fost înlocuită din acest motiv.”;

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care o persoană care conduce efectiv întreprinderea sau care deține alte funcții-cheie nu îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1), autoritățile de supraveghere au competența de a solicita întreprinderii de asigurare și de reasigurare să înlăture persoana în cauză din funcția respectivă.”

(23) Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) managementul riscului operațional, inclusiv securitatea cibernetică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului*;

* Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15).”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care întreprinderile de asigurare sau de reasigurare aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, planurile lor de lichiditate țin seama de utilizarea primei de volatilitate și evaluează dacă pot apărea constrângeri în materie de lichiditate care nu sunt compatibile cu utilizarea primei de volatilitate.”;

(b) alineatul (2a) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se modifică după cum urmează:

– la litera (b), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) sensibilitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de echilibrare, inclusiv a calculului marjei de credit istorice menționate la articolul 77c alineatul (1) litera (b);”;

- la litera (b), punctul (iii) se elimină;
- litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul în care se aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, sensibilitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la modificările condițiilor economice care ar afecta marja corectată în funcție de risc menționată la articolul 77d alineatul (3).”;

- (ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care se aplică, prima de volatilitate menționată la articolul 77d se ia în considerare în politicile scrise privind managementul riscurilor, menționate la articolul 41 alineatul (3).”

- (24) Articolul 45 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) al doilea paragraf, se adaugă următoarele litere (d), (e) și (f):

„(d) examinarea și analizarea situației macroeconomice și a posibilelor evoluții la nivel macroeconomic și de pe piețele financiare, precum și, la cererea motivată a autorității de supraveghere, a preocupărilor macroprudențiale care pot afecta profilul de risc specific, limitele aprobate de toleranță la risc, strategia de afaceri, activitățile de subscriere sau deciziile de investiții, precum și necesitățile generale privind solvabilitatea ale întreprinderii, menționate la litera (a);

(e) examinarea și analizarea activităților întreprinderii care pot afecta evoluțiile la nivel macroeconomic și de pe piețele financiare și care au potențialul de a se transforma în surse de risc sistemic;

(f) capacitatea generală a întreprinderii de a-și onora obligațiile financiare față de deținătorii de polițe și față de alte contrapărți atunci când obligațiile respective devin scadente, chiar și în condiții de criză.”;

- (b) se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„(1a) În sensul alineatului (1) literele (d) și (e), evoluțiile la nivel macroeconomic și de pe piețele financiare includ, cel puțin, modificări ale următoarelor elemente:

- (a) nivelul ratelor dobânzilor și al marjelor;
- (b) nivelul indicilor pieței financiare;
- (c) inflația;
- (d) interconectarea cu alți participanți pe piața financiară;
- (e) schimbările climatice, pandemiile, alte evenimente de amploare și alte catastrofe, care pot afecta întreprinderile de asigurare și de reasigurare.

În sensul alineatului (1) litera (d), preocupările macroprudențiale includ, cel puțin, scenarii viitoare nefavorabile plauzibile și riscuri legate de ciclul de creditare și încetinirea creșterii economice, de comportamentul gregar în ceea

ce privește investițiile sau de concentrările excesive ale expunerilor la nivel sectorial.

(1b) Statele membre se asigură că analiza prevăzută la alineatul (1) litera (d) este proporțională cu natura riscurilor, precum și cu amploarea și complexitatea activităților întreprinderilor. Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut, în temeiul articolului 29c, și întreprinderile care au obținut aprobarea prealabilă din partea autorităților de supraveghere, în temeiul articolului 29d, nu sunt obligate să efectueze analiza menționată la alineatul (1) litera (e).”;

(c) se introduce următorul alineat (2b):

„(2b) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, evaluarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol include, în plus, gradul semnificativ în care profilul de risc al întreprinderii în cauză se abate de la ipotezele care stau la baza primei de volatilitate.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare realizează evaluarea menționată la alineatul (1) în fiecare an și fără întârziere după orice modificare importantă a profilului lor de risc.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, întreprinderile de asigurare pot realiza evaluarea menționată la alineatul (1) cel puțin o dată la doi ani și fără întârziere după orice modificare semnificativă a profilului lor de risc, cu excepția cazului în care autoritatea de supraveghere concluzionează, pe baza circumstanțelor specifice ale întreprinderii, că este necesară o evaluare mai frecventă, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

(a) întreprinderea de asigurare este clasificată drept întreprindere cu profil de risc scăzut;

(b) întreprinderea de asigurare este o întreprindere de asigurare captivă sau o întreprindere de reasigurare captivă care îndeplinește toate criteriile următoare:

(i) toate persoanele asigurate și beneficiarii sunt entități juridice ale grupului din care face parte întreprinderea de asigurare captivă sau întreprinderea de reasigurare captivă ori persoane fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului respectiv, iar activitatea desfășurată în legătură cu persoanele fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului rămâne sub 5 % din rezervele tehnice;

(ii) obligațiile de asigurare și contractele de asigurare care stau la baza obligațiilor de reasigurare ale întreprinderii de asigurare captive sau ale întreprinderii de reasigurare captive nu constau în asigurări obligatorii de răspundere civilă.

Scutirea de evaluarea anuală nu împiedică întreprinderea să identifice, să măsoare, să monitorizeze, să gestioneze și să raporteze riscurile în mod continuu.”;

(e) se introduce următorul alineat (8):

„(8) În sensul alineatului (1) literele (d) și (e) de la prezentul articol, în cazul în care li se încredințează un mandat macroprudențial altor autorități decât autorităților de supraveghere, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere comunică autorităților naționale relevante care dețin un mandat macroprudențial concluziile evaluărilor lor macroprudențiale cu privire la evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității efectuată de întreprinderile de asigurare și de reasigurare, astfel cum se menționează la articolul 45.

Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere cooperează cu orice autoritate națională care deține un mandat macroprudențial pentru a analiza rezultatele și, după caz, pentru a identifica eventualele preocupări macroprudențiale cu privire la modul în care întreprinderile pot afecta evoluțiile la nivel macroeconomic și de pe piețele financiare.

Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere comunică întreprinderii în cauză orice preocupare macroprudențială și orice parametru de intrare cu relevanță pentru evaluare.”

(25) Se introduce următorul articol 45a:

„Articolul 45a

Analiza pe bază de scenarii de schimbări climatice

(1) În scopul identificării și al evaluării riscurilor menționate la articolul 45 alineatul (2), întreprinderea în cauză evaluează, de asemenea, dacă are vreo expunere semnificativă la riscuri legate de schimbările climatice. Întreprinderea demonstrează gradul de semnificație al expunerii sale la riscuri legate de schimbările climatice în evaluarea menționată la articolul 45 alineatul (1).

(2) În cazul în care are o expunere semnificativă la riscuri legate de schimbările climatice, întreprinderea în cauză specifică cel puțin două scenarii de schimbări climatice pe termen lung, care includ următoarele:

(a) un scenariu de schimbări climatice pe termen lung în care creșterea temperaturii globale rămâne sub două grade Celsius;

(b) un scenariu de schimbări climatice pe termen lung în care creșterea temperaturii globale este mai mare sau egală cu două grade Celsius.

(3) La intervale regulate, evaluarea menționată la articolul 45 alineatul (1) conține o analiză a impactului pe care l-ar avea asupra activității întreprinderii scenariile de schimbări climatice pe termen lung specificate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol. Intervalele respective trebuie să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor legate de schimbările climatice inerente activității întreprinderii, dar nu pot să depășească trei ani.

(4) Scenariile de schimbări climatice pe termen lung menționate la alineatul (2) se revizuiesc cel puțin o dată la trei ani și se actualizează dacă este necesar.

(5) Prin derogare de la alineatele (2), (3) și (4), întreprinderile de asigurare și de reasigurare care sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut nu sunt obligate nici să specifice scenarii de schimbări climatice, nici să evalueze impactul acestora asupra activității întreprinderii.”

(26) Articolul 51 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Ținând seama de informațiile prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol și de principiile enunțate la articolul 35 alineatul (4), statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să facă public, anual, un raport privind solvabilitatea și situația lor financiară.

Raportul privind solvabilitatea și situația financiară conține două părți distincte. Prima parte cuprinde informații adresate deținătorilor de polițe și beneficiarilor, iar a doua parte cuprinde informații adresate altor participanți pe piață. Cele două părți se publică separat sau împreună, indicându-se clar că raportul privind solvabilitatea și situația financiară cuprinde ambele părți.”;

(b) alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1a) Partea din raportul privind solvabilitatea și situația financiară care cuprinde informații adresate deținătorilor de polițe și beneficiarilor conține următoarele informații:

- (a) o descriere a activității și a performanței întreprinderii și
- (b) o scurtă descriere a gestionării capitalului și a profilului de risc al întreprinderii.”;

(c) se introduc următoarele alineate (1b) și (1c):

„(1b) Partea din raportul privind solvabilitatea și situația financiară care cuprinde informații adresate altor participanți pe piață conține următoarele informații, prezentate fie integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, atât ca natură, cât și ca sferă, care au fost făcute publice în temeiul altor dispoziții juridice sau de reglementare:

- (a) o descriere a sistemului de guvernare;
- (b) o descriere, separat pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a bazelor și metodelor folosite la evaluarea acestora;
- (c) o descriere a gestionării capitalului și a profilului de risc, cuprinzând cel puțin următoarele:
 - (i) structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora;
 - (ii) valoarea cerinței de capital de solvabilitate și a cerinței de capital minim;
 - (iii) în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare relevante pentru stabilitatea financiară a sistemelor financiare din Uniune, informații privind sensibilitatea la risc;
 - (iv) opțiunea prevăzută la articolul 304 care este utilizată pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate;
 - (v) informații care permit o bună înțelegere a principalelor diferențe dintre ipotezele care stau la baza formulei standard și cele care stau la baza oricărui model intern utilizat de către întreprindere la calcularea cerinței de capital de solvabilitate;

(vi) valoarea la care se ridică orice neconformitate cu cerința de capital minim sau orice neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior rezolvată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele sale, precum și orice măsură de remediere care a fost luată.

(1c) În cazul în care se aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, descrierea menționată la alineatul (1b) litera (b) și litera (c) punctele (i) și (ii) de la prezentul articol conține și o descriere a primei de echilibrare și a portofoliului de obligații și active alocate cărui i se aplică prima de echilibrare, precum și o cuantificare a impactului reducerii la zero a primei de echilibrare asupra poziției financiare a întreprinderii.

Descrierea menționată la alineatul (1b) litera (b) și litera (c) punctele (i) și (ii) de la prezentul articol conține și o declarație în care se precizează dacă întreprinderea utilizează sau nu prima de volatilitate menționată la articolul 77d și, în caz afirmativ, întreprinderea trebuie să facă publice următoarele informații:

(a) o cuantificare a impactului reducerii la zero a primei de volatilitate asupra poziției financiare a întreprinderii;

(b) pentru fiecare monedă sau, după caz, țară relevantă, prima de volatilitate calculată în conformitate cu articolul 77d și cele mai bune estimări corespunzătoare pentru obligațiile de asigurare sau de reasigurare.”;

(d) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Descrierea menționată la alineatul (1b) litera (c) punctul (i) cuprinde o analiză a oricăror schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricăror diferențe majore în ceea ce privește valoarea elementelor respective din situațiile financiare, precum și o scurtă descriere a transferabilității capitalului.

Informațiile publicate privind cerința de capital de solvabilitate, astfel cum sunt menționate la alineatul (1b) litera (c) punctul (ii) de la prezentul articol, indică separat valoarea calculată în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 2 și 3 și orice majorare de capital impusă în conformitate cu articolul 37 sau impactul parametrilor specifici pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare trebuie să îi utilizeze în conformitate cu articolul 110, împreună cu informații concise privind justificarea acestora de către autoritatea de supraveghere în cauză.

Informațiile publicate privind cerința de capital de solvabilitate sunt însoțite, dacă este cazul, de o indicație privind faptul că valoarea sa finală face încă obiectul unei evaluări de către autoritățile de supraveghere.”;

(e) se adaugă următoarele alineate (3)-(8):

„(3) Întreprinderile de asigurare captive nu sunt obligate să publice partea adresată deținătorilor de polițe și beneficiarilor și au obligația de a include în partea adresată altor participanți pe piață numai datele cantitative impuse de standardul tehnic de punere în aplicare menționat la articolul 56, cu condiția ca aceste întreprinderi să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) toate persoanele asigurate și beneficiarii sunt entități juridice ale grupului din care face parte întreprinderea de asigurare captivă sau persoane fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului respectiv, iar activitatea desfășurată în legătură cu persoanele fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului rămâne sub 5 % din rezervele tehnice;
 - (b) obligațiile de asigurare ale întreprinderii de asigurare captive nu constau în asigurări obligatorii de răspundere civilă.
- (4) Întreprinderile de reasigurare captive nu sunt obligate să publice partea adresată deținătorilor de polițe și beneficiarilor. Aceste întreprinderi au obligația de a include numai datele cantitative impuse de standardul tehnic de punere în aplicare menționat la articolul 56 și partea adresată altor părți interesate, cu condiția ca aceste întreprinderi să îndeplinească următoarele condiții:
- (a) toate persoanele asigurate și beneficiarii sunt entități juridice ale grupului din care face parte întreprinderea de reasigurare captivă sau persoane fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului respectiv, iar activitatea desfășurată în legătură cu persoanele fizice eligibile să fie acoperite prin polițele de asigurare ale grupului rămâne sub 5 % din rezervele tehnice; ;
 - (b) contractele de asigurare care stau la baza obligațiilor de reasigurare ale întreprinderii de reasigurare captive nu se referă la asigurări obligatorii de răspundere civilă;
 - (c) împrumuturile acordate întreprinderii-mamă sau oricărei societăți din cadrul grupului, inclusiv rezervele de numerar la nivel de grup, nu depășesc 20 % din totalul activelor deținute de întreprinderea de reasigurare captivă;
 - (d) pierderea maximă care rezultă din rezervele tehnice brute poate fi evaluată în mod determinist fără a se utiliza metode stocastice.
- (5) Prin derogare de la alineatul (1), întreprinderile de reasigurare pot să nu facă publică partea din raportul privind solvabilitatea și situația financiară care este adresată deținătorilor de polițe și beneficiarilor.
- (6) Prin derogare de la alineatul (1b) de la prezentul articol, întreprinderile de asigurare care sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut pot să facă publice numai datele cantitative impuse de standardele tehnice de punere în aplicare menționate la articolul 56 în partea din raportul privind solvabilitatea și situația financiară care cuprinde informații adresate altor participanți pe piață, cu condiția să prezinte, o dată la trei ani, un raport complet care să conțină toate informațiile prevăzute la prezentul articol.
- (7) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile menționate la prezentul articol la intervale de un an sau mai scurte, în termen de 18 săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii.
- (8) În cadrul raportului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, întreprinderile de asigurare și de reasigurare au obligația de a face public impactul utilizării, în scopul stabilirii rezervelor tehnice în conformitate cu

articolul 77, a structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc stabilite fără aplicarea mecanismului de tranziție pentru extrapolare, astfel cum se menționează la articolul 77e alineatul (1) litera (aa), în locul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc.

Cu toate acestea, prin derogare de la primul paragraf, cerința de publicare a informațiilor nu se aplică unei monede căreia i se aplică una dintre următoarele condiții:

(i) ponderea fluxurilor de trezorerie viitoare asociate obligațiilor de asigurare sau de reasigurare în moneda respectivă în raport cu toate fluxurile de trezorerie viitoare asociate obligațiilor de asigurare sau de reasigurare nu depășește 5 %;

(ii) în ceea ce privește fluxurile de trezorerie viitoare asociate obligațiilor de asigurare sau de reasigurare în moneda respectivă, ponderea fluxurilor de trezorerie viitoare aferente scadențelor în cazul cărora structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc este extrapolată în raport cu toate fluxurile de trezorerie viitoare asociate obligațiilor de asigurare sau de reasigurare nu depășește 10 %.”

(27) Se introduce următorul articol 51a:

„Articolul 51a

Cerințele de audit

(1) În cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, altele decât întreprinderile cu profil de risc scăzut, întreprinderile de asigurare captive și întreprinderile de reasigurare captive, bilanțul publicat în cadrul raportului privind solvabilitatea și situația financiară sau al raportului unic privind solvabilitatea și situația financiară face obiectul unui audit.

(2) Statele membre pot extinde obligația prevăzută la alineatul (1) la întreprinderile de asigurare captive și la întreprinderile de reasigurare captive.

(3) Auditul este efectuat de un auditor statutar sau de o firmă de audit, în conformitate cu standardele internaționale aplicabile, cu excepția cazului în care prezenta directivă sau actele delegate adoptate în temeiul acesteia stabilesc alte principii și cerințe pentru evaluarea oricărui element din bilanț. La executarea acestei sarcini, auditorii statutari și firmele de audit îndeplinesc atribuțiile auditorilor prevăzute la articolul 72.

(4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prezintă autorității de supraveghere, împreună cu raportul privind solvabilitatea și situația financiară, un raport separat întocmit de auditorul statutar sau de firma de audit, care cuprinde și o descriere a naturii și a rezultatelor auditului.”

(28) Articolul 52 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarele litere (e) și (f):

„(e) numărul de întreprinderi de asigurare și de reasigurare, defalcat pe întreprinderi cu profil de risc scăzut și altele, care utilizează simplificări sau alte măsuri de proporționalitate și măsurile de proporționalitate utilizate de fiecare întreprindere;

(f) numărul de grupuri, defalcat pe grupuri cu profil de risc scăzut și altele, care utilizează simplificări sau alte măsuri de proporționalitate și măsurile de proporționalitate utilizate de fiecare grup.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă (f):

„(f) pentru fiecare stat membru, numărul de întreprinderi de asigurare și de reasigurare și numărul de grupuri, defalcat pe întreprinderi cu profil de risc scăzut și altele, care utilizează simplificări sau alte măsuri de proporționalitate și simplificările și alte măsuri de proporționalitate utilizate de fiecare întreprindere.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) EIOPA furnizează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei informațiile menționate la alineatul (2), împreună cu un raport care prezintă gradul de convergență a practicilor de supraveghere ale autorităților de supraveghere din diferitele state membre în ceea ce privește utilizarea majorărilor de capital și utilizarea măsurilor de proporționalitate.”

(29) La articolul 53, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol nu se aplică informațiilor menționate la articolul 51 alineatul (1) litera (c).”

(30) La articolul 56, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care precizează în detaliu informațiile pe care trebuie să le publice întreprinderile de asigurare și de reasigurare. Comisia poate să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a modifica termenele stabilite la articolul 51 alineatul (7), cu condiția ca modificarea să fie necesară ca urmare a unor urgențe sanitare, dezastre naturale sau alte evenimente extreme.”

(31) La articolul 58 alineatul (3), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) stabilit sau reglementat în afara Uniunii sau

(b) o persoană fizică sau juridică care nu face obiectul supravegherii în temeiul prezentei directive, al Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului*, al Directivei 2013/36/UE sau al Directivei 2014/65/UE.

* Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).”

(32) La articolul 60 alineatul (1) litera (a), cuvintele „articolului 1a punctul 2 din Directiva 85/611/CEE” se înlocuiesc cu „articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE”.

(33) La articolul 62 primul paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care influența exercitată de persoanele menționate la articolul 57 este susceptibilă să aducă atingere unei administrări corecte și prudente a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, statele membre impun autorității de supraveghere din statul membru de origine al întreprinderii în capitalul căreia este deținută, avută în vedere sau majorată o participație calificată să ia măsurile adecvate pentru a pune capăt acestei situații.”

- (34) La articolul 63 al doilea paragraf, cuvintele „Directiva 2004/39/CE” se înlocuiesc cu „Directiva 2014/65/UE”.
- (35) La articolul 72 alineatul (1), cuvintele „articolul 51 din Directiva 78/660/CEE, la articolul 37 din Directiva 83/349/CEE sau la articolul 31 din Directiva 85/611/CEE” se înlocuiesc cu „articolul 34 sau 35 din Directiva 2013/34/UE sau la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE”.
- (36) La articolul 77 se adaugă următoarele alineate (6) și (7):
- „(6) În cazul în care contractele de asigurare și de reasigurare includ opțiuni și garanții financiare, metodele utilizate pentru calcularea celei mai bune estimări trebuie să reflecte în mod corespunzător faptul că valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie generate de contractele respective poate depinde atât de rezultatul preconizat al evenimentelor și evoluțiilor viitoare, cât și de abaterile potențiale ale rezultatului real de la rezultatul preconizat în anumite scenarii.
- (7) În pofida alineatului (6), întreprinderile de asigurare și de reasigurare care sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut pot utiliza o evaluare deterministă prudentă a celei mai bune estimări pentru obligațiile de asigurare de viață cu opțiuni și garanții care nu sunt considerate semnificative.”
- (37) Articolul 77a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 77a

Extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc

(1) La determinarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc, menționată la articolul 77 alineatul (2), se utilizează informații derivate din instrumentele financiare relevante și se asigură concordanța cu acestea. La determinarea respectivă se ține cont de instrumente financiare relevante cu scadențe la care piețele instrumentelor financiare respective sunt diversificate, lichide și transparente. Structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc se extrapolează în cazul scadențelor mai lungi decât primul punct de netezire. Primul punct de netezire pentru o monedă este cea mai lungă scadență pentru care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) piețele instrumentelor financiare cu scadența respectivă sunt diversificate, lichide și transparente;
- (b) procentajul obligațiunilor rămase de rambursat cu scadența respectivă sau o scadență mai lungă din totalul obligațiunilor rămase de rambursat exprimate în moneda respectivă este suficient de ridicat.

Partea extrapolată a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe ratele forward care converg uniform dinspre una sau mai multe rate forward, legate de cele mai lungi scadențe pentru care se pot observa obligațiuni pe o piață diversificată, lichidă și transparentă, către o rată forward finală.

Partea extrapolată a ratelor dobânzilor fără risc relevante ține cont de informațiile din instrumente financiare, altele decât obligațiuni, cu scadențe la care structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc este extrapolată și la care piețele instrumentelor financiare respective sunt diversificate, lichide și transparente.

(2) În sensul alineatului (1) al doilea paragraf, pot fi aleși orice fel de parametri care determină viteza convergenței ratelor forward către rata forward finală a extrapolării, astfel încât, la [a se introduce data de către OP = data aplicării], structura temporală a ratei dobânzilor fără risc să fie suficient de similară cu structura temporală a ratei dobânzilor fără risc din data respectivă stabilită în conformitate cu normele de extrapolare aplicabile la [a se introduce data de către OP = o zi înainte de data aplicării]. Respectivii parametri ai extrapolării se reduc liniar la începutul fiecărui an calendaristic, în cursul unei perioade de tranziție. Parametrii finali ai extrapolării se aplică de la 1 ianuarie 2032.

Mecanismul de tranziție prevăzut la primul paragraf se aplică fără a se afecta determinarea diversificării, a lichidității și a transparenței piețelor financiare și nici primul punct de netezire menționat la alineatul (1).”

(38) Articolul 77d se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O întreprindere de asigurare și de reasigurare poate aplica prima de volatilitate structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc, în vederea calculării celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2), sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile de supraveghere în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) prima de volatilitate pentru o anumită monedă se aplică la calcularea celei mai bune estimări a tuturor obligațiilor de asigurare și de reasigurare ale întreprinderii care sunt exprimate în moneda respectivă, în cazul în care structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc utilizată pentru calcularea celei mai bune estimări a obligațiilor respective nu include o primă de echilibrare, astfel cum este menționată la articolul 77b;

(b) întreprinderea demonstrează, într-un mod considerat convingător de autoritatea de supraveghere, că a instituit procese adecvate pentru calcularea primei de volatilitate în temeiul alineatelor (3) și (4) de la prezentul articol.”;

(b) se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„(1a) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, întreprinderile de asigurare și de reasigurare care au aplicat o primă de volatilitate structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru calcularea celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2) înainte de [a se introduce data de către OP = un an înainte de data aplicării] pot continua, fără aprobarea prealabilă din partea autorității de supraveghere, să aplice o primă de volatilitate cu condiția să respecte alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol începând cu [a se introduce data de către OP = data aplicării].

(1b) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a impune unei întreprinderi de asigurare și de reasigurare să înceteze să aplice o primă de volatilitate structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru calcularea celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2) în cazul în care întreprinderea nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. Atunci când o întreprindere restabilește conformitatea cu alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol, întreprinderea respectivă poate solicita aprobarea prealabilă din partea

autorităților de supraveghere pentru a aplica o primă de volatilitate structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru calcularea celei mai bune estimări în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.”;

(c) alineatele (2)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Pentru fiecare monedă relevantă, prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe marja dintre rata dobânzii care ar putea fi obținută dintr-un portofoliu de referință de investiții în instrumente de datorie pentru moneda în cauză și ratele structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru moneda în cauză.

Portofoliul de referință de investiții în instrumente de datorie aferent unei monede trebuie să fie reprezentativ pentru activele exprimate în moneda în cauză, în care au investit întreprinderile de asigurare și de reasigurare pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și de reasigurare exprimate în moneda respectivă.

(3) Quantumul primei de volatilitate aplicate ratelor dobânzilor fără risc pentru o monedă se calculează după cum urmează:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

Unde:

- (a) VA_{cu} este prima de volatilitate aferentă unei monede cu ;
- (b) $CSSR_{cu}$ este raportul de senzitivitate la marja de credit aferent unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare pentru moneda cu ;
- (c) RCS_{cu} este marja corectată în funcție de risc pentru moneda cu .

$CSSR_{cu}$ nu poate avea o valoare negativă sau mai mare de unu. Raportul prezintă valori mai mici de unu atunci când senzitivitatea activelor unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare într-o monedă la variațiile marjelor de credit este mai mică decât senzitivitatea rezervelor tehnice ale respectivei întreprinderi în moneda respectivă la variațiile ratelor dobânzii.

RCS_{cu} reprezintă diferența dintre marja menționată la alineatul (2) și partea din marja respectivă care poate fi atribuită unei evaluări realiste a pierderilor estimate, a unui risc de credit neașteptat sau a unui alt risc aferent activelor.

VA_{cu} se aplică ratelor dobânzilor fără risc relevante din cadrul structurii temporale care nu sunt derivate prin extrapolare în conformitate cu articolul 77a. În cazul în care partea extrapolată a ratelor dobânzilor fără risc relevante ține cont de informațiile din instrumente financiare, altele decât obligațiuni, în temeiul articolului 77a alineatul (1), VA_{cu} se aplică, de asemenea, ratelor dobânzilor fără risc derivate din instrumentele financiare respective. Extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe respectivele rate ajustate ale dobânzilor fără risc.

(4) Pentru euro, prima de volatilitate se majorează cu o macroprimă de volatilitate. Macroprima de volatilitate se calculează după cum urmează:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

Unde:

- (a) $VA_{Euro,macro}$ este macroprima de volatilitate pentru o țară co ;
- (b) $CSSR_{Euro}$ este raportul de senzitivitate la marja de credit aferent unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare pentru moneda euro;
- (c) RCS_{co} este marja corectată în funcție de risc pentru țara co ;
- (d) RCS_{Euro} este marja corectată în funcție de risc pentru moneda euro;
- (e) w_{co} este factorul de ajustare de țară pentru țara co .

$CSSR_{Euro}$ se calculează ca raport de senzitivitate la marja de credit aferent unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare pentru moneda euro în conformitate cu alineatul (3).

RCS_{co} se calculează în același mod ca marja corectată în funcție de risc pentru moneda euro în conformitate cu alineatul (3), însă pe baza unui portofoliu de referință care este reprezentativ pentru activele în care investesc întreprinderile de asigurare și de reasigurare pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și de reasigurare aferente produselor vândute pe piața de asigurări din țara în cauză și exprimate în euro.

RCS_{Euro} se calculează ca marja corectată în funcție de risc pentru moneda euro în conformitate cu alineatul (3).

Factorul de ajustare de țară menționat la litera (e) se calculează după cum urmează:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

Unde RCS_{co}^* este marja corectată în funcție de risc pentru țara co , astfel cum se menționează la litera (d) de la primul paragraf, înmulțită cu procentajul investițiilor în instrumente de datorie în raport cu totalul activelor deținute de întreprinderile de asigurare și de reasigurare autorizate în țara co .”

(39) Articolul 77e se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) în scopul publicării informațiilor în temeiul articolului 51 alineatul (8), o structură temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc, fără primă de echilibrare sau primă de volatilitate, determinată fără aplicarea mecanismului de tranziție pentru extrapolare, astfel cum se prevede la alineatul (2) de la articolul respectiv;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) pentru fiecare monedă relevantă și, respectiv, pentru fiecare piață de asigurări națională relevantă, o marjă corectată în funcție de risc, astfel cum se menționează la articolul 77d alineatele (3) și, respectiv, (4);”;

(iii) se adaugă următoarea literă (d):

„(d) pentru fiecare stat membru relevant, procentajul investițiilor în instrumente de datorie în raport cu totalul activelor deținute de întreprinderile de asigurare și de reasigurare autorizate în țară, astfel cum se menționează la articolul 77d alineatul (4).”;

- (b) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) EIOPA stabilește și publică, cel puțin o dată pe an, pentru fiecare monedă relevantă și pentru fiecare scadență la care piețele instrumentelor financiare sau ale obligațiunilor relevante cu scadența respectivă sunt diversificate, lichide și transparente, procentajul obligațiunilor cu scadența respectivă sau o scadență mai mare din totalul obligațiunilor exprimate în moneda respectivă, astfel cum se menționează la articolul 77a alineatul (1).”;

- (c) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a asigura condiții uniforme de calculare a rezervelor tehnice și a fondurilor proprii de bază, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care să prevadă, pentru fiecare monedă relevantă, informațiile tehnice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și primul punct de netezire în temeiul articolului 77a alineatul (1). Pentru respectivele acte de punere în aplicare se pot utiliza informațiile publicate de EIOPA în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.”;

- (d) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește monedele pentru care marja corectată în funcție de risc menționată la alineatul (1) litera (c) nu este prevăzută în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2), structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc nu i se aplică nicio primă de volatilitate pentru calcularea celei mai bune estimări. În ceea ce privește statele membre a căror monedă este euro și pentru care marja corectată în funcție de risc menționată la alineatul (1) litera (c) și procentajul menționat la alineatul (1) litera (d) nu sunt prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2), la prima de volatilitate nu se adaugă nicio macroprimă de volatilitate.”;

- (e) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În sensul alineatului (2) de la prezentul articol, un prim punct de netezire pentru o monedă, prevăzut într-un act de punere în aplicare, nu se poate modifica, cu excepția cazului în care o evaluare a procentajelor de obligațiuni cu o scadență mai mare sau egală cu o scadență dată din totalul obligațiunilor exprimate în moneda respectivă indică un prim punct de netezire diferit în temeiul articolului 77a alineatul (1) și procentajul stabilit în actele delegate menționate la articolul 86 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi.”

- (40) Articolul 86 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) evaluarea deterministă prudentă menționată la articolul 77 alineatul (7), precum și condițiile în care această evaluare poate fi utilizată pentru a se evalua cea mai bună estimare a rezervelor tehnice cu opțiuni și garanții.”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) metodologiile, principiile și tehnicile necesare pentru a se stabili structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc care trebuie utilizată la calcularea celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2), în special:

(i) formula de extrapolare menționată la articolul 77a alineatul (1), inclusiv parametrii care determină viteza de convergență a extrapolării;

(ii) metoda pentru determinarea diversificării, a lichidității și a transparenței piețelor de obligațiuni, menționată la articolul 77a alineatul (1);

(iii) procentajul sub care ponderea obligațiunilor cu scadențe mai mari sau egale cu o scadență dată din totalul obligațiunilor se consideră a fi scăzut în sensul articolului 77a alineatul (1);”;

(iii) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) metodele și ipotezele pentru calculul primei de volatilitate menționate la articolul 77d, inclusiv următoarele:

(i) o formulă pentru calcularea marjei menționate la alineatul (2) de la articolul respectiv;

(ii) o formulă pentru calcularea raportului de senzitivitate la marja de credit, menționat la alineatele (3) și (4) de la articolul respectiv;

(iii) pentru fiecare clasă de active relevantă, procentajul din marjă reprezentând partea care poate fi atribuită unei evaluări realiste a pierderilor estimate, a riscurilor de credit neașteptate sau a altor riscuri ale activelor, astfel cum se menționează la articolul 77d alineatul (3);

(iv) mecanismul de tranziție, astfel cum se menționează la articolul 77a alineatul (2);”;

(b) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Comisia poate să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, în vederea stabilirii criteriilor pe care trebuie să le îndeplinească activele pentru a fi eligibile să fie incluse în portofoliul de active menționat la articolul 77b alineatul (1) litera (a).”;

(c) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 77 alineatul (7), EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza setul de scenarii care trebuie utilizate pentru evaluarea deterministă prudentă a celei mai bune estimări a obligațiilor de asigurare de viață menționate la alineatul respectiv.

EIOPA transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [a se introduce data de către OP = 12 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta respectivele standardele tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

(41) Articolul 92 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1a) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care precizează tratamentul rezervat participațiilor, în înțelesul articolului 212 alineatul (2) al treilea paragraf, în instituții financiare și de credit, în scopul determinării fondurilor proprii, inclusiv a metodelor de deducere din fondurile proprii de bază ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare a participațiilor semnificative în instituții de credit și financiare.

În pofida deducerilor participațiilor din fondurile proprii eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate, astfel cum se specifică în actul delegat adoptat în temeiul primului paragraf, în scopul determinării fondurilor proprii de bază menționate la articolul 88, autoritățile de supraveghere pot permite unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare să nu deducă valoarea participației sale într-o instituție de credit sau financiară, numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) întreprinderea de asigurare sau de reasigurare se află într-una dintre situațiile descrise la punctul (i) sau (ii) de la prezenta literă:

(i) instituția de credit sau financiară și întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aparțin aceluiași grup, astfel cum este definit la articolul 212, căruia i se aplică supravegherea la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), iar instituția de credit sau financiară afiliată nu face obiectul deducerii menționate la articolul 228 alineatul (6);

(ii) autoritățile de supraveghere impun sau permit întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare să aplice metode tehnice de calcul, în conformitate cu partea II din anexa I la Directiva 2002/87/CE, iar instituția de credit sau financiară este inclusă în aceeași supraveghere suplimentară în temeiul directivei menționate ca întreprinderea de asigurare sau de reasigurare;

(b) autoritățile de supraveghere sunt mulțumite de nivelul de gestionare integrată, de management al riscurilor și de control intern privind întreprinderile care fac obiectul supravegherii la nivel de grup menționate la litera (a) punctul (i) de la prezentul paragraf sau care fac obiectul supravegherii suplimentare menționate la litera (a) punctul (ii) de la prezentul paragraf;

(c) participația aferentă deținută în instituția de credit sau financiară este o investiție în acțiuni de natură strategică, astfel cum se specifică în actul delegat adoptat în temeiul articolului 111 alineatul (1) litera (m).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Participațiile deținute în instituții financiare și de credit, astfel cum sunt menționate la alineatul (1a), cuprind următoarele elemente:

(a) participații pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare le dețin în:

(i) instituții de credit și instituții financiare în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctele 1 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) firme de investiții în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;

(b) instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, menționate la articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și instrumente de fonduri proprii de nivel 2, menționate la articolul 63 din regulamentul respectiv, precum și instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 în înțelesul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2019/2033, pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare le dețin în privința entităților menționate la litera (a) de la prezentul alineat în capitalul cărora dețin o participație.”

(42) La articolul 95, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În acest scop, întreprinderile de asigurare și de reasigurare se raportează, dacă este cazul, la lista elementelor fondurilor proprii menționate la articolul 97 alineatul (1).”

(43) La articolul 96, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 95 și articolului 97 alineatul (1), în sensul prezentei directive se aplică următoarele clasificări:

1. fondurile surplus care intră sub incidența articolului 91 alineatul (2) se clasifică de nivel 1;
2. acreditivale și garanțiile care sunt deținute în fiducie (trust) de către un mandatar independent în beneficiul creditorilor de asigurare și sunt furnizate de instituții de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE se clasifică de nivel 2;
3. orice creanțe viitoare pe care asociațiile mutuale sau de tip mutual ale armatorilor cu contribuții variabile care acoperă numai riscurile cuprinse în clasa 6, 12 și 17 din anexa I partea A le pot avea față de membrii lor prin solicitarea unor contribuții suplimentare în decursul următoarelor 12 luni se clasifică de nivel 2.”

(44) La articolul 106, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Ajustarea simetrică a cerinței standard de capital propriu care acoperă riscurile conexe modificării prețurilor capitalului nu poate să conducă la aplicarea unei cerințe de capital propriu mai mică sau mai mare cu peste 17 puncte procentuale decât cerința standard de capital propriu.”

(45) Articolul 109 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 109

Simplificări ale formulei standard

(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot efectua un calcul simplificat pentru un submodul sau modul de risc specific în cazul în care natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă justifică un astfel de calcul și în cazul în

care ar fi disproporționat să se solicite tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să efectueze același calcul standard.

În sensul prezentului alineat, calculele simplificate se calibrează în conformitate cu articolul 101 alineatul (3).

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol și articolului 102 alineatul (1), în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare calculează cerința de capital de solvabilitate, iar un modul sau un submodul de risc nu reprezintă o cotă mai mare de 5 % din cerința de capital de solvabilitate de bază menționată la articolul 103 litera (a), întreprinderea poate utiliza un calcul simplificat pentru modulul sau submodulul de risc respectiv pe o perioadă de cel mult trei ani de la calculul respectiv al cerinței de capital de solvabilitate.

(3) În sensul alineatului (2), suma cotelor, în raport cu cerința de capital de solvabilitate de bază, ale fiecărui modul sau submodul de risc în cazul căruia sunt aplicate calcule simplificate în temeiul alineatului (2) nu poate să depășească 10 %.

Cota unui modul sau submodul de risc în raport cu cerința de capital de solvabilitate de bază, menționată la primul paragraf, trebuie să fie cota calculată ultima dată când modulul sau submodulul de risc a fost calculat fără un calcul simplificat în temeiul alineatului (2).”

(46) Articolul 111 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (l) și (m) se înlocuiesc cu următorul text:

„(l) calculele simplificate prevăzute pentru anumite module și submodule de risc, menționate la articolul 109 alineatul (1), și pentru modulele și submodulele de risc nesemnificativ, menționate la articolul 109 alineatul (2), precum și criteriile pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare, inclusiv întreprinderile de asigurare captive și întreprinderile de reasigurare captive, au obligația să le îndeplinească pentru a se putea folosi de simplificări, astfel cum se prevede la articolul 109 alineatul (1);

(m) abordarea care urmează a fi utilizată în legătură cu participațiile calificate în înțelesul articolului 13 punctul 21 la calcularea cerinței de capital de solvabilitate, în special la calcularea submodulului „risc aferent devalorizării acțiunilor”, menționat la articolul 105 alineatul (5), ținându-se seama de reducerea probabilă a volatilității valorii respectivelor participații calificate care rezultă din natura strategică a respectivelor investiții și de influența exercitată de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare asupra respectivelor entități în care s-a investit;”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf litera (h), metodele și ajustările care urmează să fie folosite pentru a reflecta posibilitatea redusă de diversificare a riscurilor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în ceea ce privește fondurile dedicate nu se aplică portofoliilor de active care nu sunt fonduri dedicate și care sunt alocate pentru a acoperi cea mai bună estimare corespunzătoare a obligațiilor de asigurare sau de reasigurare, astfel cum se menționează la articolul 77b alineatul (1) litera (a).”

(47) La articolul 112, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) După ce primesc din partea autorităților de supraveghere aprobarea de a utiliza un model intern și de fiecare dată când raportează rezultatul unui calcul al cerinței de capital de solvabilitate în temeiul articolului 102 alineatul (1), întreprinderile de asigurare și de reasigurare prezintă autorităților de supraveghere o estimare a cerinței de capital de solvabilitate calculată în conformitate cu formula standard prevăzută în subsecțiunea 2.”

(48) La articolul 122 se adaugă următorul alineat (5):

„(5) Statele membre pot permite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să ia în considerare în modelul lor intern efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate calculate în conformitate cu articolul 77d numai în cazul în care:

(a) metoda prin care se ia în considerare efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate pentru euro nu ține seama de o posibilă majorare a primei de volatilitate cu o macroprimă de volatilitate în temeiul articolului 77d alineatul (4);

(b) cerința de capital de solvabilitate nu este mai mică decât oricare dintre următoarele:

(i) o cerință de capital de solvabilitate noțională calculată ca cerință de capital de solvabilitate, cu excepția faptului că efectul evoluției marjei de credit asupra primei de volatilitate este luat în considerare în conformitate cu metodologia utilizată de EIOPA în scopul publicării informațiilor tehnice în temeiul articolului 77e alineatul (1) litera (c);

(ii) o cerință de capital de solvabilitate noțională calculată în conformitate cu punctul (i), cu excepția faptului că portofoliul reprezentativ pentru o monedă menționată la articolul 77d alineatul (2) al doilea paragraf se determină pe baza activelor în care întreprinderea de asigurare și de reasigurare investește, și nu pe baza activelor tuturor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare cu obligații de asigurare sau de reasigurare exprimate în moneda respectivă.

În sensul primului paragraf litera (b), determinarea portofoliului reprezentativ pentru o anumită monedă se bazează pe activele întreprinderii exprimate în moneda respectivă și utilizate pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și de reasigurare exprimate în moneda respectivă.”

(49) Articolul 132 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) al doilea paragraf, cuvintele „Directivei 85/611/CEE” se înlocuiesc cu „Directivei 2009/65/CE”;

(b) se adaugă următoarele alineate (5), (6) și (7):

„(5) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama de posibilele evoluții la nivel macroeconomic și de pe piețele financiare și, la cererea autorității de supraveghere, de preocupările macroprudențiale atunci când adoptă decizii cu privire la strategia lor de investiții.

(6) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare evaluează măsura în care strategia lor de investiții poate afecta evoluțiile la nivel macroeconomic și de pe piețele financiare și se poate transforma într-o sursă de risc sistemic și țin seama de aceste considerații în deciziile lor de investiții.

(7) În sensul alineatelor (5) și (6) de la prezentul articol, evoluțiile la nivel macroeconomic și preocupările macroprudențiale au același înțeles ca la articolul 45.”

(50) La articolul 133 alineatul (3), cuvintele „Directiva 85/611/CEE” se înlocuiesc cu „Directiva 2009/65/CE”;

(51) Articolul 138 alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul unor situații nefavorabile excepționale care afectează întreprinderile de asigurare și de reasigurare care reprezintă o cotă de piață importantă sau un procentaj semnificativ din liniile de activitate afectate, conform declarațiilor EIOPA, autoritatea de supraveghere poate prelungi, pentru întreprinderile afectate, perioada prevăzută la alineatul (3) al doilea paragraf cu o perioadă maximă de șapte ani, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv de durata medie a rezervelor tehnice.”;

(b) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere competențelor pe care EIOPA le are în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în sensul prezentului alineat, EIOPA declară, pe baza unei solicitări din partea autorității de supraveghere implicate și, după caz, după consultarea CERS, existența unei situații nefavorabile excepționale.”

(52) Articolul 139 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 139

Nerespectarea cerinței de capital minim

(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare informează imediat autoritatea de supraveghere când constată că cerința de capital minim nu mai este respectată sau când există un risc de nerespectare a acesteia în următoarele trei luni.

În sensul primului paragraf de la prezentul alineat, obligația de a informa autoritatea de supraveghere se aplică indiferent dacă întreprinderea de asigurare sau de reasigurare constată nerespectarea cerinței de capital minim sau riscul de nerespectare în timpul calculării cerinței de capital minim în temeiul articolului 129 alineatul (4) sau în timpul calculării cerinței de capital minim între două date la care acest calcul este raportat autorității de supraveghere în temeiul articolului 129 alineatul (4).

(2) În termen de o lună de la constatarea nerespectării cerinței de capital minim sau de la constatarea riscului de nerespectare, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite spre aprobare autorității de supraveghere un plan de finanțare pe termen scurt realist pentru a readuce, în termen de trei luni de la respectiva constatare, fondurile proprii de bază eligibile cel puțin la nivelul cerinței de capital minim sau pentru a-și reduce profilul de risc în vederea respectării cerinței de capital minim.

(3) În cazul în care nu se deschide o procedură de lichidare în termen de două luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea de supraveghere din statul membru de origine ia în considerare restricționarea sau interzicerea dispoziției

libere de activele întreprinderii de asigurare sau de reasigurare. Aceasta informează în consecință autoritățile statului membru gazdă. La cererea autorității de supraveghere din statul membru de origine, autoritățile respective iau aceleași măsuri. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine desemnează activele care trebuie supuse unor astfel de măsuri.

(4) EIOPA poate elabora ghiduri privind măsurile pe care ar trebui să le ia autoritățile de supraveghere atunci când constată nerespectarea cerinței de capital minim sau riscul de nerespectare menționat la alineatul (1).”

(53) La articolul 144 se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul retragerii autorizației, statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare continuă să se supună normelor și obiectivelor generale ale supravegherii asigurărilor, prevăzute în titlul I capitolul III, până la deschiderea unei eventuale proceduri de lichidare.”

(54) În titlul I se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL VIIA

Instrumentele macroprudențiale

Articolul 144a

Managementul riscului de lichiditate

(1) Statele membre se asigură că managementul riscului de lichiditate al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, menționat la articolul 44 alineatul (2) litera (d), garantează că respectivele întreprinderi mențin un nivel adecvat de lichiditate pentru a-și onora obligațiile financiare față de deținătorii de polițe și față de alte contrapărți atunci când obligațiile respective devin scadente, chiar și în condiții de criză.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare întocmesc și mențin un plan de management al riscului de lichiditate cu proiecții ale fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire legate de activele și pasivele acestora. Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare elaborează un set de indicatori ai riscului de lichiditate pentru a identifica, a monitoriza și a aborda eventualele crize de lichiditate.

(3) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare prezintă autorităților de supraveghere planul de management al riscului de lichiditate în cadrul informațiilor menționate la articolul 35 alineatul (1).

(4) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care sunt clasificate drept întreprinderi cu profil de risc scăzut în temeiul articolului 29c și întreprinderile de asigurare sau de reasigurare care au obținut aprobarea prealabilă din partea autorității de supraveghere în temeiul articolului 29d nu sunt obligate să întocmească planul de management al riscului de lichiditate menționat la alineatul (2) de la prezentul articol.

(5) Statele membre se asigură că, în cazul în care aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b sau prima de volatilitate menționată la articolul 77d, întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot combina planul de management al

riscului de lichiditate menționat la alineatul (3) de la prezentul articol cu planul impus în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) al treilea paragraf.

(6) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza conținutul planului de management al riscului de lichiditate și frecvența actualizării acestuia.

EIOPA transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de [a se introduce data de către OP = 12 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Articolul 144b

Competențe de supraveghere pentru remedierea vulnerabilităților în materie de lichiditate în circumstanțe excepționale

(1) În cadrul procesului periodic de supraveghere, autoritățile de supraveghere monitorizează poziția lichidității întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. În cazul în care identifică riscuri de lichiditate semnificative, ele informează întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză cu privire la această evaluare. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare explică modul în care intenționează să abordeze riscurile de lichiditate respective.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competențele necesare pentru a impune întreprinderilor să își consolideze poziția lichidității atunci când se identifică riscuri sau deficiențe în materie de lichiditate. Aceste competențe se aplică în cazul în care există suficiente dovezi cu privire la existența unor vulnerabilități legate de riscul de lichiditate și la absența unor măsuri de remediere eficace din partea întreprinderii de asigurare sau de reasigurare.

Măsurile luate de autoritățile de supraveghere în temeiul prezentului alineat se revizuiesc cel puțin o dată pe an de către autoritatea de supraveghere și se elimină atunci când întreprinderea a luat măsuri de remediere eficace.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a suspenda temporar drepturile de răscumpărare ale deținătorilor de polițe de asigurare de viață ale întreprinderilor care se confruntă cu riscuri de lichiditate semnificative, riscuri care pot reprezenta o amenințare la adresa protecției deținătorilor de polițe sau a stabilității sistemului financiar.

O astfel de competență se exercită numai în circumstanțe excepționale, ca măsură de ultimă instanță. Înainte de a exercita o astfel de competență, autoritatea de supraveghere ține seama de potențialele efecte nedorite asupra piețelor financiare și asupra drepturilor deținătorilor de polițe, inclusiv într-un context transfrontalier.

Aplicarea măsurii menționate la primul paragraf durează trei luni. Statele membre se asigură că măsura poate fi reînnoită dacă motivele pe care se bazează continuă să existe și că ea nu se mai aplică atunci când motivele respective nu mai există.

Fără a aduce atingere articolului 144c alineatul (6), statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare în cauză nu efectuează distribuiri în beneficiul acționarilor și al altor creditori subordonați și nu plătesc participări la

beneficii sau alte remunerații variabile până la anularea suspendării drepturilor de răscumpărare de către autoritățile de supraveghere.

Statele membre se asigură că autoritățile cu mandat macroprudențial, în cazul în care sunt diferite de autoritățile de supraveghere, sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenția autorității de supraveghere de a face uz de competența menționată la prezentul alineat și sunt implicate în mod corespunzător în evaluarea potențialelor efecte nedorite menționate la al doilea paragraf.

Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere notifică EIOPA și CERS fiecare situație în care competența menționată la alineatul (3) este exercitată pentru abordarea unui risc la adresa stabilității sistemului financiar.

(4) Competența menționată la alineatul (3) poate fi exercitată în legătură cu toate întreprinderile care își desfășoară activitatea în statul membru respectiv în cazul în care circumstanțele excepționale menționate la alineatul (3) afectează întreaga piață de asigurări sau o parte semnificativă a acesteia.

Statele membre desemnează o autoritate care să exercite competența menționată la prezentul alineat.

În cazul în care autoritatea desemnată este diferită de autoritatea de supraveghere, statul membru asigură în mod adecvat coordonarea și schimbul de informații între diferitele autorități. Mai precis, autoritățile au obligația să coopereze strâns și să facă schimb de toate informațiile care pot fi necesare pentru exercitarea adecvată a atribuțiilor încredințate autorității desemnate în temeiul prezentului alineat.

(5) Statele membre se asigură că autoritatea menționată la alineatul (4) al doilea paragraf notifică EIOPA și, în cazul în care măsura este adoptată pentru abordarea unui risc la adresa stabilității sistemului financiar, CERS exercitarea competenței menționate la alineatul (4).

Notificarea include o descriere a măsurii aplicate, durata acesteia și o descriere a motivelor și a riscurilor care au stat la baza exercitării competenței, inclusiv a motivelor pentru care aceasta a fost considerată eficace și proporțională în raport cu efectele sale negative asupra deținătorilor de polițe.

(6) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, EIOPA elaborează, după consultarea CERS, ghiduri pentru:

- (a) a furniza orientări suplimentare referitoare la măsurile de abordare a deficiențelor managementului riscului de lichiditate și la forma, activarea și calibrarea competențelor pe care autoritățile de supraveghere le pot exercita pentru a consolida poziția lichidității întreprinderilor atunci când sunt identificate riscuri de lichiditate care nu sunt remediate în mod adecvat de către aceste întreprinderi;
- (b) a preciza existența unor circumstanțe excepționale care pot justifica suspendarea temporară a drepturilor de răscumpărare;
- (c) a preciza condițiile pentru asigurarea aplicării consecvente a suspendării temporare a drepturilor de răscumpărare în întreaga Uniune și aspectele care trebuie luate în considerare pentru protejarea în mod egal și adecvat a deținătorilor de polițe din toate jurisdicțiile de origine și jurisdicțiile-gazdă.

Măsurile de supraveghere pentru menținerea poziției financiare a întreprinderilor pe durata șocurilor excepționale la nivelul întregii piețe

(1) Fără a aduce atingere articolului 141, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a lua măsuri de menținere a poziției financiare a fiecărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în perioadele de șocuri excepționale la nivel de sector care au potențialul de a amenința poziția financiară a întreprinderii în cauză sau stabilitatea sistemului financiar.

(2) În perioadele de șocuri excepționale la nivel de sector, autoritățile de supraveghere trebuie să aibă competența de a impune întreprinderilor cu un profil de risc deosebit de vulnerabil să ia cel puțin următoarele măsuri:

- (a) restricționarea sau suspendarea distribuirilor de dividende către acționari și alți creditori subordonați;
- (b) restricționarea sau suspendarea altor plăți către acționari și alți creditori subordonați;
- (c) restricționarea sau suspendarea răscumpărărilor de acțiuni și a rambursărilor sau răscumpărărilor elementelor de fonduri proprii;
- (d) restricționarea sau suspendarea participărilor la beneficii sau a altor remunerații variabile.

Statele membre se asigură că organismele și autoritățile naționale relevante care au un mandat macroprudențial sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenția autorității de supraveghere naționale de a utiliza dispozițiile prezentului articol și sunt implicate în mod adecvat în evaluarea șocurilor excepționale la nivel de sector, în conformitate cu prezentul alineat.

(3) La aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se ține seama în mod corespunzător de criteriile de proporționalitate menționate la articolul 29 alineatul (3) și de existența oricăror limite și praguri de toleranță la risc convenite preventiv pentru planificarea capitalului intern.

(4) La aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se ține seama de dovezile rezultate din procesul de supraveghere și dintr-o evaluare prospectivă a solvabilității și a poziției financiare a întreprinderilor în cauză, în conformitate cu evaluarea menționată la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b).

(5) Aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) durează atât timp cât sunt prezente motivele care justifică măsura. Măsurile respective se revizuiesc o dată la trei luni și se elimină de îndată ce nu mai sunt prezente condițiile de bază care au motivat măsurile.

(6) În sensul prezentului articol, tranzacțiile intragrup importante menționate la articolul 245 alineatul (2), inclusiv distribuirile de dividende în interiorul grupului, se suspendă sau se restricționează numai în cazul în care reprezintă o amenințare la adresa solvabilității sau a poziției lichidității grupului sau a uneia dintre întreprinderile din cadrul grupului. Autoritatea de supraveghere a unei întreprinderi afiliate consultă supraveghetorul grupului înainte de a suspenda sau de a restricționa tranzacțiile cu restul grupului.

(7) Pentru a asigura condiții consecvente de aplicare a prezentului articol, EIOPA elaborează, după consultarea CERS, standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza existența unor șocuri excepționale la nivel de sector.

EIOPA transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de [a se introduce data de către OP = 12 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta respectivele standardele tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

(55) La articolul 145, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) numele unei persoane care trebuie să aibă suficiente competențe ca să angajeze în relația cu terții întreprinderea de asigurare;”;

(b) al doilea paragraf se elimină;

(56) Articolul 149 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 149

Modificări în natura riscurilor sau a angajamentelor

(1) Procedura prevăzută la articolele 147 și 148 se aplică oricărei modificări pe care o întreprindere de asigurare intenționează să o aducă informațiilor menționate la articolul 147.

(2) În cazul în care există o modificare a activității desfășurate de întreprinderea de asigurare în temeiul libertății de a presta servicii care afectează în mod semnificativ profilul său de risc sau care influențează în mod semnificativ activitățile de asigurare în unul sau mai multe state membre gazdă, întreprinderea de asigurare informează imediat autoritatea de supraveghere din statul membru de origine. Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine informează fără întârziere autoritățile de supraveghere din statele membre gazdă în cauză.”

(57) La articolul 152a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite o notificare către EIOPA și către autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă relevant în cazul în care constată o deteriorare a condițiilor financiare sau alte riscuri emergente, inclusiv riscuri legate de protecția consumatorilor, care sunt generate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare care desfășoară activități în baza libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire și care pot avea un impact transfrontalier. Autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă poate, de asemenea, să transmită o notificare către EIOPA și către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine relevant în cazul în care are motive de îngrijorare serioase și întemeiate cu privire la protecția consumatorilor. Autoritățile de supraveghere se pot adresa EIOPA, solicitându-i asistență în cazul în care nu se poate ajunge la o soluție bilaterală.”

(58) La articolul 152b, se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„(5) În cazul în care două sau mai multe autorități relevante din cadrul unei platforme de colaborare nu sunt de acord cu privire la procedura sau conținutul unei acțiuni

care trebuie întreprinsă sau la lipsa de acțiune în legătură cu o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, EIOPA poate, la solicitarea oricărei autorități relevante sau din proprie inițiativă, să acorde asistență autorităților pentru a se ajunge la un acord în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(6) În cazul unui dezacord în cadrul platformei și în cazul în care există motive serioase de îngrijorare cu privire la efectele negative asupra deținătorilor de polițe, la conținutul unei acțiuni care trebuie întreprinsă sau la lipsa de acțiune în legătură cu o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, EIOPA poate decide, din proprie inițiativă, să inițieze și să coordoneze inspecții la fața locului. EIOPA invită autoritatea de supraveghere din statul membru de origine, precum și alte autorități de supraveghere relevante din cadrul platformei de colaborare să participe la respectivele inspecții la fața locului.”

(59) Articolul 153 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 153

Termenul și limba cererilor de informații

Autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă poate solicita informațiile pe care este autorizată să le solicite cu privire la activitatea unei întreprinderi de asigurare care operează pe teritoriul statului membru în cauză fie de la autoritatea de supraveghere din statul membru de origine a întreprinderii respective, fie de la întreprinderea de asigurare. Respectivile informații se furnizează într-un termen rezonabil, în limba oficială sau limbile oficiale ale statului membru gazdă sau într-o altă limbă acceptată de autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă. În cazul în care autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă se adresează direct întreprinderii de asigurare, aceasta informează autoritatea de supraveghere din statul membru de origine cu privire la cererea de informații.”

(60) Se introduce următorul articol 159a:

„Articolul 159a

Cerințe suplimentare legate de activitățile transfrontaliere semnificative

(1) La cererea autorității de supraveghere dintr-un stat membru gazdă, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite toate informațiile următoare, primite în conformitate cu articolul 35, în legătură cu întreprinderile de asigurare sau de reasigurare care desfășoară activități transfrontaliere semnificative pe teritoriul statului membru gazdă respectiv:

- (a) cerința de capital de solvabilitate;
- (b) cerința de capital minim;
- (c) valoarea fondurilor proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate;
- (d) valoarea fondurilor proprii de bază eligibile pentru acoperirea cerinței de capital minim.

În sensul prezentului articol, „activități transfrontaliere semnificative” înseamnă activitățile de asigurare și de reasigurare desfășurate în temeiul dreptului de stabilire

și cele desfășurate în temeiul libertății de a presta servicii într-un stat membru pentru care primele brute subscrise anuale depășesc 5 % din primele brute subscrise anuale ale întreprinderii, măsurate prin raportare la ultimele situații financiare disponibile ale întreprinderii.

(2) În cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare nu respectă sau este probabil să nu respecte cerința de capital minim în următoarele trei luni sau în cazul în care există o nerespectare semnificativă a cerinței de capital de solvabilitate și în absența unor măsuri adecvate din partea autorității de supraveghere din statul membru de origine pentru remedierea corespunzătoare a unei astfel de situații, autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă în care întreprinderea respectivă desfășoară activități transfrontaliere semnificative poate solicita autorității de supraveghere din statul membru de origine să efectueze o inspecție comună la sediul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, explicând motivele unei astfel de cereri.

Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine acceptă sau refuză cererea menționată la primul paragraf în termen de o lună de la primirea acesteia.

(3) În cazul în care acceptă să efectueze o inspecție comună la fața locului, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine invită EIOPA să participe la respectiva inspecție.

După încheierea inspecției comune la fața locului, autoritățile de supraveghere în cauză ajung la concluzii comune în termen de două luni. Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine ține seama de aceste concluzii comune atunci când decide cu privire la măsurile adecvate de răspuns în materie de supraveghere.

În cazul în care autoritățile de supraveghere nu se pun de acord asupra concluziilor inspecției comune la fața locului, oricare dintre acestea poate, în termen de două luni de la expirarea termenului menționat la al doilea paragraf și fără a aduce atingere măsurilor de supraveghere luate și competențelor de supraveghere exercitate de autoritatea de supraveghere din statul membru de origine pentru abordarea situației de nerespectare efectivă a cerinței de capital de solvabilitate sau a situației de nerespectare efectivă sau probabilă a cerinței de capital minim, să se adreseze EIOPA, solicitându-i asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Autoritățile de supraveghere nu se pot adresa EIOPA după expirarea termenului de două luni menționat la prezentul paragraf și nici după ce au ajuns la un acord cu privire la concluziile comune în conformitate cu al doilea paragraf.

Dacă, în termenul de două luni menționat la al treilea paragraf, oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză s-a adresat EIOPA în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine amână adoptarea concluziilor finale ale inspecției comune la fața locului și așteaptă decizia pe care EIOPA o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din același regulament, urmând să adopte concluziile în conformitate cu decizia EIOPA. Toate autoritățile de supraveghere implicate recunosc aceste concluzii ca fiind determinate.

(4) În cazul în care refuză să efectueze o inspecție comună la fața locului, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine explică în scris autorității de supraveghere solicitante motivele refuzului.

În cazul în care nu sunt de acord cu motivele refuzului, autoritățile de supraveghere se pot adresa EIOPA, solicitându-i asistența în conformitate cu articolul 19 din

Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 în termen de o lună de la notificarea deciziei de către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine. În acest caz, EIOPA poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat.”

(61) Articolul 212 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), cuvintele „articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE” se înlocuiesc cu „articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE”;

(ii) la litera (b), cuvintele „articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE” se înlocuiesc cu „articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE”;

(iii) litera (c) se modifică după cum urmează:

– punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) se compune dintr-o întreprindere participativă, din filialele acesteia, din entitățile în care respectiva întreprindere participativă sau filialele acesteia dețin o participație și din întreprinderile administrate de întreprinderea participativă sau filialele acesteia împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu fac parte din grup, precum și din întreprinderile legate între ele printr-o relație prevăzută la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE și întreprinderile lor afiliate sau”;

– se adaugă următorul punct (iii):

„(iii) constă într-o combinație a punctelor (i) și (ii);”;

(iv) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) «holding de asigurare» înseamnă o întreprindere-mamă care nu este un holding financiar mixt și a cărei principală activitate constă în dobândirea și deținerea unor participații în filiale care sunt, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o întreprindere de asigurare sau de reasigurare; filialele sunt majoritar întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe în cazul în care peste 50 % din capitalul social, activele consolidate, veniturile, personalul întreprinderii-mamă sau alt indicator al acesteia care este considerat relevant de către autoritatea de supraveghere sunt asociate cu filiale care sunt întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe, holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte;”;

(v) se introduce următoarea literă (fa):

„(fa) «holding de întreprinderi de asigurare și de reasigurare din țări terțe» înseamnă o întreprindere-mamă, alta decât un holding de asigurare sau un holding financiar mixt în înțelesul articolului 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE, a cărei principală activitate constă în dobândirea

și deținerea unor participații în filiale care sunt, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe.”;

- (b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, în sensul prezentului titlu, autoritățile de supraveghere consideră drept întreprindere-mamă orice întreprindere care, în opinia respectivelor autorități de supraveghere, exercită în mod efectiv o influență dominantă asupra altei întreprinderi, inclusiv, în cazul în care această influență este exercitată prin coordonare centralizată, asupra deciziilor celeilalte întreprinderi.”;

- (c) se adaugă următoarele alineate (3), (4), (5) și (6):

„(3) În sensul prezentului titlu, autoritățile de supraveghere consideră, de asemenea, că două sau mai multe întreprinderi de asigurare sau de reasigurare formează un grup în înțelesul alineatului (1) litera (c), în cazul în care, în opinia autorităților de supraveghere, întreprinderile respective au o bază comună de gestionare.

În cazul în care un astfel de grup face obiectul supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), grupul desemnează una dintre respectivele întreprinderi drept întreprindere-mamă care să fie responsabilă cu respectarea prezentului titlu. Celelalte întreprinderi menționate la primul paragraf sunt considerate filiale.

(4) În cazul în care un grup este identificat în conformitate cu alineatele (2) și (3) și în cazul în care o întreprindere-mamă sau o filială a grupului respectiv este și ultima întreprindere participativă a unui alt grup în înțelesul alineatului (1) litera (c), se consideră că acest alt grup este inclus în sfera grupului identificat în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Autoritățile de supraveghere pot aplica alineatele (2) și (3) pentru a extinde sfera unui grup în înțelesul alineatului (1) litera (c).

(5) Atunci când identifică o relație între cel puțin două întreprinderi menționate la alineatele (2) și (3), autoritățile de supraveghere iau în considerare toți factorii următori:

- (a) controlul sau capacitatea unei persoane fizice sau a unei întreprinderi de a influența deciziile, inclusiv financiare, ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, în special ca urmare a deținerii de capital sau de drepturi de vot, a reprezentării în organul administrativ, de conducere sau de control sau a faptului că se numără printre persoanele care conduc efectiv o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau care dețin alte funcții-cheie, critice sau importante;
- (b) dependența puternică a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare de o altă întreprindere sau persoană juridică, ca urmare a existenței unor tranzacții sau operațiuni financiare sau nefinanciare semnificative;
- (c) dovada coordonării deciziilor, a strategiilor sau a proceselor financiare între două sau mai multe întreprinderi.

(6) În cazul în care grupul nu desemnează o întreprindere-mamă în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf, autoritățile de supraveghere desemnează o întreprindere-mamă care să fie responsabilă cu respectarea

prezentului titlu. Celelalte întreprinderi din grupul respectiv sunt considerate filiale.

La desemnarea efectuată în conformitate cu primul paragraf, autoritățile de supraveghere iau în considerare următorii factori:

- (a) valoarea rezervelor tehnice ale fiecărei întreprinderi;
- (b) primele brute subscrise anuale ale fiecărei întreprinderi;
- (c) numărul de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate fiecărei întreprinderi.

Autoritățile de supraveghere evaluează periodic dacă desemnarea continuă să fie adecvată. În caz negativ, autoritățile de supraveghere desemnează o altă întreprindere-mamă. Această altă autoritate este responsabilă cu respectarea prezentului titlu.”

(62) Articolul 213 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), formula introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că se aplică supravegherea la nivel de grup atunci când un grup include oricare dintre următoarele:”;

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Sfera grupului căruia i se aplică supravegherea la nivel de grup în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol se identifică în conformitate cu articolul 212.”;

(c) se introduc următoarele alineate (3a), (3b) și (3c):

„(3a) În cazurile menționate la alineatul (2) litera (b), holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt se asigură că sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) mecanismele interne și repartizarea sarcinilor în interiorul grupului sunt adecvate pentru respectarea prezentului titlu și, în special, sunt eficace pentru:
 - (i) coordonarea tuturor filialelor holdingului de asigurare sau ale holdingului financiar mixt, inclusiv, în situațiile în care este necesar, prin intermediul unei repartizări adecvate a sarcinilor între respectivele întreprinderi;
 - (ii) preîntâmpinarea sau gestionarea conflictelor din interiorul grupului și
 - (iii) asigurarea respectării în tot grupul a politicilor stabilite pentru întregul grup de către holdingul-mamă de asigurare sau de către holdingul-mamă financiar mixt;
- (b) organizarea structurală a grupului din care face parte holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt nu obstrucționează și nu împiedică în vreun fel supravegherea eficace a grupului și a filialelor de asigurare și de reasigurare din cadrul său, ținând seama, în special, de:
 - (i) poziția holdingului de asigurare sau a holdingului financiar mixt într-un grup cu mai multe niveluri;

- (ii) structura acționariatului și
- (iii) rolul holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt în cadrul grupului.

(3b) În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (3a) litera (a) nu sunt îndeplinite, supraveghetorul grupului are competența de a solicita holdingului de asigurare sau holdingurilor financiare mixte să modifice mecanismele interne și repartizarea sarcinilor în interiorul grupului.

În cazul în care condițiile stabilite la alineatul (3a) litera (b) nu sunt îndeplinite, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt este supus măsurilor de supraveghere adecvate de către supraveghetorul grupului pentru asigurarea sau restabilirea, după caz, a continuității și integrității supravegherii la nivel de grup și a respectării cerințelor stabilite în prezentul titlu. Mai precis, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a solicita holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt să structureze grupul într-un mod care să îi permită autorității de supraveghere relevante să exercite cu eficacitate supravegherea la nivel de grup. O astfel de competență se exercită numai în circumstanțe excepționale, după consultarea EIOPA și, după caz, a altor autorități de supraveghere în cauză și se justifică în mod corespunzător față de grup.

(3c) În cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol în care organizarea structurală a unui grup format din întreprinderi legate între ele printr-o relație în înțelesul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE și din întreprinderile lor afiliate sau identificat în temeiul articolului 212 alineatul (3) din prezenta directivă este de așa natură încât obstrucționează sau împiedică supravegherea eficientă a grupului respectiv sau împiedică grupul respectiv să respecte prezentul titlu, grupul este supus unor măsuri de supraveghere adecvate pentru asigurarea sau restabilirea, după caz, a continuității și a integrității supravegherii la nivel de grup și a respectării prezentului titlu. Mai precis, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a impune înființarea unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt cu sediul central în Uniune sau a unei întreprinderi în Uniune care să exercite efectiv, prin coordonare centralizată, o influență dominantă asupra deciziilor, inclusiv financiare, ale întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare care fac parte din grup. În acest caz, responsabilitatea pentru respectarea prezentului titlu îi revine holdingului de asigurare, holdingului financiar mixt sau întreprinderii în cauză care exercită efectiv o coordonare centralizată.”;

- (d) la alineatul (5), cuvintele „Directiva 2006/48/CE” se înlocuiesc cu „Directiva 2013/36/UE”.

(63) Se introduce următorul articol 213a:

„Articolul 213a

Utilizarea măsurilor de proporționalitate la nivelul grupului

(1) Grupurile, în înțelesul articolului 212, care fac obiectul supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b) se clasifică drept grupuri cu profil de risc scăzut de către supraveghetorul lor conform procedurii

prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, în cazul în care îndeplinesc toate criteriile următoare la nivel de grup pentru ultimele două exerciții financiare:

(a) în cazul în care cel puțin o întreprindere de asigurare sau de reasigurare din sfera grupului nu este o întreprindere de asigurare generală, trebuie îndeplinite toate criteriile următoare:

(i) submodulul „risc de rată a dobânzii” menționat la articolul 105 alineatul (5) litera (a) nu depășește 5 % din rezervele tehnice ale grupului, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, astfel cum sunt menționate la articolul 76;

(ii) rentabilitatea investițiilor, cu excepția investițiilor deținute pentru obligații de asigurare cu beneficii index-linked și unit-linked, este mai mare decât ratele medii garantate ale dobânzii;

(iii) quantumul total al rezervelor tehnice ale grupului, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, nu depășește 1 000 000 000 EUR;

(b) în cazul în care cel puțin o întreprindere de asigurare sau de reasigurare din sfera grupului nu este o întreprindere de asigurare de viață, trebuie îndeplinite toate criteriile următoare:

(i) media raporturilor combinate, după deducerea reasigurării, din ultimele trei exerciții financiare este mai mică de 100 %;

(ii) primele brute subscrise anuale ale grupului nu depășesc 100 000 000 EUR;

(iii) suma primelor brute subscrise anuale din clasele 3-7 și clasele 14 și 15 din secțiunea A a anexei I nu depășește 30 % din totalul primelor subscrise anuale aferente activității de asigurare generală a grupului;

(c) subscrierile realizate de întreprinderile de asigurare și de reasigurare din sfera grupului care au sediul central în alte state membre decât statul membru al supraveghetorului grupului nu depășesc 5 % din totalul primelor brute subscrise anuale ale grupului;

(d) subscrierile realizate de grup în alte state membre decât statul membru al supraveghetorului grupului nu depășesc 5 % din totalul primelor sale brute subscrise anuale;

(e) investițiile în investiții netradiționale nu reprezintă mai mult de 20 % din investițiile totale;

(f) activitatea grupului nu include operațiuni de reasigurare care depășesc 50 % din venitul total al grupului din primele brute subscrise.

(2) Articolul 29b se aplică *mutatis mutandis* la nivelul ultimei întreprinderi-mamă de asigurare sau de reasigurare, al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt.

(3) Grupurile cărora li se aplică supravegherea la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b) de mai puțin de doi ani iau în considerare numai ultimul exercițiu financiar atunci când evaluează dacă îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), grupurile care utilizează un model intern parțial sau integral aprobat pentru a-și calcula cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup nu pot fi niciodată clasificate drept grupuri cu profil de risc scăzut.

(5) Întreprinderile-mamă de asigurare sau de reasigurare ultime, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte iau în considerare, când evaluează respectarea criteriilor definite la alineatul (1), planurile de afaceri pentru următoarele trei exerciții financiare.

(6) Articolele 29c, 29d și 29e se aplică *mutatis mutandis*.”

(64) Articolul 214 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Exercițarea supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 nu implică obligația ca autoritățile de supraveghere să aibă un rol de supraveghere în raport cu o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță sau un holding mixt de asigurare luate în considerare separat.”;

(b) la alineatul (2), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Atunci când evaluează dacă o întreprindere prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup, în temeiul primului paragraf litera (b), supraveghetorul grupului se asigură că sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (i) dimensiunea întreprinderii, din punctul de vedere al activelor totale și al rezervelor tehnice, este redusă în comparație cu cea a altor întreprinderi din grup și a grupului în ansamblu;
- (ii) excluderea întreprinderii din domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup nu ar avea niciun impact semnificativ asupra solvabilității la nivel de grup;
- (iii) riscurile calitative și cantitative, inclusiv cele care decurg din tranzacțiile intragrup, pe care întreprinderea le prezintă sau le poate prezenta pentru întregul grup sunt nesemnificative.”;

(c) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În cazul în care excluderea uneia sau mai multor întreprinderi din domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol ar avea ca rezultat un caz care nu ar declanșa aplicarea supravegherii la nivel de grup în temeiul articolului 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), supraveghetorul grupului consultă EIOPA și, după caz, alte autorități de supraveghere în cauză înainte de a adopta decizia de excludere. O astfel de decizie se adoptă numai în circumstanțe excepționale și se justifică în mod corespunzător față de EIOPA și, după caz, față de alte autorități de supraveghere în cauză. Supraveghetorul grupului reevaluează periodic dacă decizia sa continuă să fie adecvată. În caz negativ, supraveghetorul grupului notifică EIOPA și, după caz, altor autorități de supraveghere în cauză faptul că va începe să exercite supravegherea la nivel de grup.

Înainte de a exclude ultima întreprindere-mamă de la supravegherea la nivel de grup în temeiul alineatului (2) litera (b), supraveghetorul grupului consultă

EIOPA și, după caz, alte autorități de supraveghere în cauză și evaluează impactul pe care exercitarea supravegherii la nivel de grup în privința unei întreprinderi participative intermediare l-ar avea asupra solvabilității grupului. Mai precis, o astfel de excludere nu este posibilă dacă ar conduce la o îmbunătățire semnificativă a solvabilității grupului.”

(65) Articolul 220 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvintele „enunțate la articolele 221-233” se înlocuiesc cu „enunțate la articolele 221-233a”;

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere, în cazul în care acestea își asumă rolul de supraveghetor al grupului în raport cu un anumit grup, să decidă, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere în cauză și a grupului însuși, aplicarea, în cazul grupului respectiv, a metodei 2 în conformitate cu articolele 233 și 234 sau, dacă aplicarea exclusivă a metodei 1 ar fi inadecvată, a unei combinații a metodelor 1 și 2 în conformitate cu articolele 233a și 234.”;

(c) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Fără a aduce atingere tratamentului aplicat întreprinderilor menționate la articolul 228 alineatul (1), autoritățile de supraveghere pot decide să aplice metoda 2 în temeiul alineatului (2) al doilea paragraf de la prezentul articol numai întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe, holdingurilor de asigurare, holdingurilor financiare mixte și holdingurilor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe.”

(66) La articolul 221 se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, exclusiv în sensul articolului 228, indiferent dacă se utilizează metoda 1 sau metoda 2, «cotă proporțională» înseamnă partea din capitalul subscris care este deținută, direct sau indirect, de întreprinderea participativă în cadrul întreprinderii afiliate.”

(67) La articolul 222, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Suma fondurilor proprii menționate la alineatele (2) și (3) nu poate depăși contribuția întreprinderii de asigurare sau de reasigurare afiliate la cerința de capital de solvabilitate a grupului.”

(68) La articolul 226 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În sensul alineatelor (1) și (2), holdingurile întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe sunt, de asemenea, tratate ca întreprinderi de asigurare sau de reasigurare.”

(69) La articolul 227 alineatul (1) primul paragraf, după cuvintele „articolul 233” se adaugă cuvintele „și articolul 233a”.

(70) Articolul 228 se înlocuiește cu următorul text:

Tratamentul anumitor întreprinderi afiliate din alte sectoare financiare

(1) Indiferent de metoda utilizată în conformitate cu articolul 220 din prezenta directivă, pentru calcularea solvabilității la nivel de grup, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă ia în considerare contribuția următoarelor întreprinderi la fondurile proprii eligibile ale grupului și la cerința de capital de solvabilitate a grupului:

- (a) instituții de credit sau firme de investiții în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 sau 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) societăți de administrare a OPCVM în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE și societăți de investiții autorizate în temeiul articolului 27 din directiva menționată, cu condiția ca respectivele societăți să nu fi desemnat o societate de administrare în temeiul directivei menționate;
- (c) administratorii fondurilor de investiții alternative în înțelesul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE;
- (d) întreprinderi, altele decât întreprinderile reglementate, care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile menționate în anexa I la Directiva 2013/36/UE, în cazul în care activitățile respective constituie o parte semnificativă a ansamblului activității lor;
- (e) instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale în înțelesul articolului 6 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/2341.

(2) Contribuția întreprinderilor afiliate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol la fondurile proprii eligibile ale grupului se calculează ca suma cotelor proporționale din fondurile proprii ale tuturor întreprinderilor, respectivele fonduri proprii calculându-se după cum urmează:

- (a) pentru fiecare întreprindere menționată la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, în conformitate cu normele sectoriale relevante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2002/87/CE;
- (b) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2009/65/CE;
- (c) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (ad) din Directiva 2011/61/UE;
- (d) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, în conformitate cu normele sectoriale relevante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2002/87/CE, dacă ar fi entități reglementate în înțelesul articolului 2 punctul 4 din directiva menționată;
- (e) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (e) de la prezentul articol, marja de solvabilitate disponibilă calculată în conformitate cu articolul 17a din Directiva (UE) 2016/2341.

În sensul primului paragraf de la prezentul alineat, valoarea fondurilor proprii ale fiecărei întreprinderi afiliate care corespund rezervelor nedistribuite și altor

elemente identificate de supraveghetorul grupului ca având o capacitate redusă de a absorbi pierderi, precum și acțiunilor preferențiale, contului subordonat al membrilor societății mutuale, pasivelor subordonate și creanțelor privind impozitul amânat, care sunt incluse în fondurile proprii care depășesc cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (3), nu se ia în considerare decât în cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă este în măsură să justifice, într-un mod considerat convingător de supraveghetorul grupului, că elementele respective pot fi puse la dispoziție pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate a grupului. La stabilirea componenței fondurilor proprii excedentare, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă ține seama de faptul că anumite cerințe ale unor întreprinderi afiliate pot fi îndeplinite numai cu fonduri proprii de nivel 1 de bază sau cu fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(3) Contribuția întreprinderilor afiliate menționate la alineatul (1) la cerința de capital de solvabilitate a grupului se calculează ca suma cotelor proporționale din cerința de capital sau din cerința de capital noțională ale tuturor întreprinderilor afiliate, respectiva cerință de capital sau cerință de capital noțională calculându-se după cum urmează:

- (a) pentru întreprinderile afiliate menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, în conformitate cu următoarele:
- (b) pentru fiecare firmă de investiții supusă cerințelor de fonduri proprii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/2033, suma cerinței prevăzute la articolul 11 din regulamentul respectiv, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 sau a cerințelor locale de fonduri proprii din țări terțe;
- (c) pentru fiecare instituție de credit, cea mai mare dintre următoarele valori:
 - suma cerinței stabilite la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv a măsurilor menționate la articolele 458 și 459 din regulamentul respectiv, a cerințelor specifice de fonduri proprii pentru abordarea altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței de amortizor combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a eventualelor cerințe locale de fonduri proprii din țări terțe;
 - suma cerințelor prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv a măsurilor menționate la articolele 458 și 459 din regulamentul respectiv, a cerințelor specifice de fonduri proprii pentru abordarea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, stabilită la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau a cerințelor locale de fonduri proprii din țări terțe, în măsura în care cerințele respective trebuie îndeplinite cu fonduri proprii de nivel 1;

- (d) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/65/CE;
- (e) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol, în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2011/61/UE;
- (f) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, cerința de capital pe care întreprinderea afiliată ar trebui să o respecte în temeiul normelor sectoriale relevante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2002/87/CE, dacă ar fi o entitate reglementată în înțelesul articolului 2 punctul 4 din directiva respectivă;
- (g) pentru fiecare întreprindere afiliată menționată la alineatul (1) litera (e) de la prezentul articol, marja de solvabilitate minimă calculată în conformitate cu articolul 17b din Directiva (UE) 2016/2341.

(4) În cazul în care mai multe întreprinderi afiliate menționate la alineatul (1) formează un subgrup supus unei cerințe de capital pe bază consolidată în conformitate cu una dintre directivele sau cu unul dintre regulamentele menționate la alineatul (3), supraveghetorul grupului poate permite calcularea contribuției respectivelor întreprinderi afiliate la fondurile proprii eligibile ale grupului ca fiind cota proporțională din fondurile proprii ale subgrupului respectiv, în locul aplicării alineatului (2) literele (a)-(e) pentru fiecare întreprindere care aparține subgrupului respectiv. În acest caz, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă calculează, de asemenea, contribuția respectivelor întreprinderi afiliate la cerința de capital de solvabilitate a grupului ca fiind cota proporțională din cerința de capital a subgrupului respectiv, în loc să aplice alineatul (3) literele (a)-(e) fiecărei întreprinderi care aparține subgrupului respectiv.

În sensul primului paragraf de la prezentul alineat, alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* subgrupului.

(5) În pofida alineatelor (1)-(4), statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere, în cazul în care acestea își asumă rolul de supraveghetor al grupului în raport cu un anumit grup, să decidă, la cererea întreprinderii participative sau din proprie inițiativă, deducerea oricărei participații în conformitate cu alineatul (1) literele (a)-(d) din fondurile proprii eligibile pentru solvabilitatea la nivel de grup a întreprinderii participative.”

(71) În titlul III capitolul II secțiunea 1 subsecțiunea 3, se adaugă următorul articol 229a:

„Articolul 229a

Calcule simplificate

(1) În sensul articolului 230, supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere în cauză, poate permite întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative să aplice o abordare simplificată participațiilor deținute în întreprinderi afiliate nesemnificative.

Aplicarea abordării simplificate menționate la primul paragraf în cazul uneia sau mai multor întreprinderi afiliate se justifică în mod corespunzător de către întreprinderea

participativă față de supraveghetorul grupului, având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor întreprinderii sau întreprinderilor afiliate.

Statele membre impun întreprinderii participative să evalueze anual dacă utilizarea abordării simplificate este în continuare justificată și să publice, în raportul privind solvabilitatea și situația financiară al grupului din care face parte, lista și dimensiunea întreprinderilor afiliate care fac obiectul abordării simplificate respective.

(2) În sensul alineatului (1), întreprinderea de asigurare și de reasigurare participativă demonstrează, într-un mod considerat convingător de supraveghetorul grupului, că aplicarea abordării simplificate în cazul participațiilor în una sau mai multe întreprinderi afiliate este suficient de prudentă pentru a se evita o subestimare a riscurilor care decurg din întreprinderea respectivă sau din întreprinderile respective la calcularea solvabilității la nivel de grup.

Atunci când se aplică unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță cu sediul central într-o țară care nu este echivalentă sau echivalentă temporar în înțelesul articolului 227, abordarea simplificată nu poate avea drept rezultat o contribuție a întreprinderii afiliate la cerința de capital de solvabilitate a grupului mai mică decât cerința de capital a întreprinderii respective, astfel cum este stabilită de țara terță în cauză.

Abordarea simplificată nu se aplică unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate dintr-o țară terță în cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă nu dispune de informații fiabile cu privire la cerința de capital prevăzută în țara terță respectivă.

(3) În sensul alineatului (1), întreprinderile afiliate sunt considerate nesemnificative în cazul în care valoarea contabilă a fiecăreia dintre ele reprezintă mai puțin de 0,2 % din conturile consolidate ale grupului, iar suma valorilor contabile ale tuturor acestor întreprinderi reprezintă mai puțin de 0,5 % din conturile consolidate ale grupului.”

(72) Articolul 230 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Calculul solvabilității la nivel de grup a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative se efectuează pe baza conturilor consolidate.

Solvabilitatea la nivel de grup a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative este egală cu diferența dintre următoarele:

- (a) suma fondurilor proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate, calculate pe baza datelor consolidate, și a contribuției întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) la fondurile proprii eligibile ale grupului, contribuția respectivă calculându-se în conformitate cu articolul 228 alineatul (2) sau (4);
- (b) suma cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup, calculată pe baza datelor consolidate, și a contribuției întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) la cerința de capital de solvabilitate a grupului, contribuția respectivă calculându-se în conformitate cu articolul 228 alineatul (3) sau (4).

În sensul celui de al doilea paragraf, participațiile în întreprinderile afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) nu se includ în datele consolidate.

La calcularea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate și pentru cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup pe baza datelor consolidate se aplică titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 și titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3. Mai precis, un element al fondurilor proprii emis de o întreprindere participativă nu este considerat ca fiind liber de sarcini în înțelesul articolului 93 alineatul (2) al doilea paragraf litera (c) dacă rambursarea acestui element nu poate fi refuzată deținătorului său atunci când o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată este lichidată.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la al doilea paragraf se adaugă următoarele litere (c) și (d):

„(c) cota proporțională din cerințele de capital locale, la care ar fi retrasă autorizația, pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate din țări terțe;

(d) cota proporțională din cerința de capital minim națională a holdingurilor de asigurare și a holdingurilor financiare mixte.”;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (2) al doilea paragraf litera (d) de la prezentul articol, cerința de capital minim națională a unui holding de asigurare și a unui holding financiar mixt trebuie să fie egală cu 35 % din cerința de capital de solvabilitate națională a holdingului respectiv, cerința de capital de solvabilitate națională calculându-se în conformitate cu articolul 226 alineatul (1) al doilea paragraf.”;

(iii) al patrulea paragraf se elimină;

(c) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative respectă cerința de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, care este cea mai mică valoare dintre următoarele:

(a) 45 % din rezultatul calculului menționat la alineatul (1) al doilea paragraf litera (b);

(b) rezultatul calculului menționat la alineatul (2) al doilea paragraf.

Această cerință minimă trebuie să fie acoperită de fondurile proprii de bază eligibile stabilite în conformitate cu articolul 98 alineatul (4) și se calculează pe baza datelor consolidate. În acest scop, participațiile în întreprinderile afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) nu se includ în datele consolidate.

Cu scopul de a se determina dacă fondurile proprii eligibile menționate sunt admisibile pentru acoperirea cerinței de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, se aplică *mutatis mutandis* principiile enunțate la articolele 221-229. Articolul 139 alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.”

(73) La articolul 232 primul paragraf teza introductivă, cuvintele „menționate la articolul 37 alineatul (1) literele (a)-(d)” se înlocuiesc cu „menționate la articolul 37 alineatul (1) literele (a)-(e)”.

(74) Articolul 233 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) valoarea întreprinderilor afiliate menționate la articolul 220 alineatul (3) și la articolul 228 alineatul (1) în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare participative și cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, astfel cum este prevăzută la alineatul (3).”;
- (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:
- (i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) cota proporțională a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative din fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a fiecărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate.”;
- (ii) se adaugă următoarea literă (c):
- „(c) contribuția întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) la fondurile proprii eligibile ale grupului, contribuția respectivă calculându-se în conformitate cu articolul 228 alineatul (2) sau (4).”;
- (c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:
- (i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) cota proporțională din cerința de capital de solvabilitate a fiecărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate.”;
- (ii) se adaugă următoarea literă (c):
- „(c) contribuția întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) la cerința de capital de solvabilitate a grupului, contribuția respectivă calculându-se în conformitate cu articolul 228 alineatul (3) sau (4).”
- (75) Se introduce următorul articol 233a:

„Articolul 233a

Combinăția metodelor 1 și 2

- (1) Solvabilitatea la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative este reprezentată de diferența dintre:
- (a) suma următoarelor elemente:
- (i) pentru întreprinderile cărora li se aplică metoda 1, fondurile proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate, calculate pe baza datelor consolidate;
- (ii) pentru fiecare întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată căreia i se aplică metoda 2, cota proporțională din fondurile proprii eligibile pentru cerința sa de capital de solvabilitate;
- (iii) contribuția întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1), calculată în conformitate cu articolul 228 alineatul (2) sau (4) și

- (b) suma următoarelor elemente:
- (i) pentru întreprinderile cărora li se aplică metoda 1, cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, calculată în conformitate cu articolul 230 alineatul (2) pe baza datelor consolidate;
 - (ii) pentru fiecare întreprindere de asigurare sau de reasigurare căreia i se aplică metoda 2, cota proporțională din cerința sa de capital de solvabilitate;
 - (iii) contribuția întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1), calculată în conformitate cu articolul 228 alineatul (3) sau (4).
- (2) În sensul alineatului (1) litera (a) punctul (i) și al alineatului (1) litera (b) punctul (i) de la prezentul articol, participațiile deținute în întreprinderile afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) nu se includ în datele consolidate.
- (3) În sensul alineatului (1) litera (a) punctul (i) și al alineatului (1) litera (b) punctul (i) de la prezentul articol, participațiile deținute în întreprinderile afiliate menționate la articolul 220 alineatul (3) cărora li se aplică metoda 2 nu se includ în datele consolidate.
- În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (i) de la prezentul articol, dacă valoarea participațiilor deținute în întreprinderile menționate la articolul 220 alineatul (3) cărora li se aplică metoda 2 depășește propria cerință de capital de solvabilitate a întreprinderilor respective, excedentul se include în datele consolidate atunci când se calculează sensibilitatea activelor și pasivelor la variațiile nivelului sau volatilității cursurilor de schimb valutar („risc valutar”). Cu toate acestea, nu se poate presupune că valoarea respectivelor participații este sensibilă la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor pe piață ale acțiunilor („risc aferent devalorizării acțiunilor”).
- (4) Articolul 233 alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis* în sensul alineatului (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol.
- (5) Articolul 231 se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și întreprinderile afiliate acesteia ori, în comun, întreprinderile afiliate ale unui holding de asigurare solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, precum și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern.
- (6) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative respectă cerința de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, care este cea mai mică valoare dintre următoarele:
- (a) 45 % din suma cerinței de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (i) și a contribuției menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (iii);
 - (b) rezultatul calculului menționat la articolul 230 alineatul (2) al doilea paragraf.

Cerința de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului trebuie să fie acoperită de fondurile proprii de bază eligibile, stabilite în conformitate cu articolul 98 alineatul (4), și se calculează pe baza datelor consolidate. În scopul acestui calcul, participațiile în întreprinderile afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) nu se includ în datele consolidate.

Cu scopul de a se determina dacă fondurile proprii eligibile menționate sunt admisibile pentru acoperirea cerinței de capital minim de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, se aplică *mutatis mutandis* principiile enunțate la articolele 221-229. Articolul 139 alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

- (7) Pentru a se determina dacă suma calculată la alineatul (1) litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol reflectă în mod corespunzător profilul de risc al grupului în ceea ce privește întreprinderile menționate la articolul 220 alineatul (3) cărora li se aplică metoda 2, autoritățile de supraveghere în cauză trebuie să acorde o atenție deosebită oricăror riscuri specifice existente la nivel de grup care, fiind dificil de cuantificat, nu ar fi acoperite suficient.

În cazul în care profilul de risc al grupului în ceea ce privește întreprinderile menționate la articolul 220 alineatul (3) cărora li se aplică metoda 2 se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, menționată la articolul 233 alineatul (3), se poate impune o majorare de capital față de valoarea calculată în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol.

Articolul 37 alineatele (1)-(5), împreună cu actele delegate și standardele tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 37 alineatele (6), (7) și (8), se aplică *mutatis mutandis*.”;

- (76) Articolul 234 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 234

Acte delegate privind principiile tehnice și metodele prevăzute la articolele 220-229, abordarea simplificată prevăzută la articolul 229a și aplicarea articolelor 230-233a

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează următoarele:

- (a) principiile tehnice și metodele prevăzute la articolele 220-229;
- (b) detaliile tehnice ale abordării simplificate prevăzute la articolul 229a alineatul (1), precum și criteriile pe baza cărora autoritățile de supraveghere pot aproba utilizarea abordării simplificate;
- (c) aplicarea articolelor 230-233a, care reflectă natura economică a structurilor juridice specifice.

Comisia poate să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care să precizeze criteriile pe baza cărora supraveghetorul grupului poate aproba aplicarea abordării simplificate prevăzute la articolul 229a alineatul (2).”

- (77) La articolul 244 alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru identificarea concentrărilor semnificative de riscuri care trebuie declarate, supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere în

cauză și a grupului, impune pragurile adecvate pe baza cerințelor de capital de solvabilitate, a rezervelor tehnice, a fondurilor proprii eligibile, a altor criterii cantitative sau calitative bazate pe riscuri considerate adecvate sau a unei combinații a acestora.”

(78) Articolul 245 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvintele „alineatele (2) și (3)” se înlocuiesc cu „alineatele (2), (3) și (3a)”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Pe lângă tranzacțiile intragrup în înțelesul articolului 13 punctul 19, în sensul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol, autoritățile de supraveghere pot, în cazurile justificate, să impună grupurilor să declare și tranzacțiile intragrup care implică alte întreprinderi decât întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare din țări terțe, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte.”

(79) Articolul 246 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cerințele enunțate în titlul I capitolul IV secțiunea 2 se aplică *mutatis mutandis* la nivel de grup. Sistemul de guvernanță al grupului acoperă întreprinderile de asigurare sau de reasigurare participative, holdingurile-mamă de asigurare sau holdingurile-mamă financiare mixte, precum și toate întreprinderile afiliate din sfera grupului în înțelesul articolului 212 care fac obiectul supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c). Sistemul de guvernanță al grupului acoperă, de asemenea, toate întreprinderile administrate de întreprinderea participativă sau de filialele acesteia împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu fac parte din același grup.

Fără a aduce atingere primului paragraf de la prezentul alineat, sistemele de management al riscurilor și de control intern și procedurile de raportare se pun în aplicare în mod coerent în toate întreprinderile incluse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în temeiul articolului 213 alineatul (2) literele (a) și (b), astfel încât respectivele sisteme și proceduri de raportare să poată fi controlate la nivel de grup.

Statele membre se asigură că organului administrativ, de conducere sau de control al ultimei întreprinderi-mamă de asigurare sau de reasigurare, al holdingului de asigurare, al holdingului financiar mixt cu sediul central în Uniune sau al întreprinderii participative desemnate în conformitate cu articolul 212 alineatul (3) îi revine răspunderea finală pentru respectarea, de către grupul căruia i se aplică supravegherea la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), a actelor cu putere de lege și a actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive. Organul administrativ, de conducere sau de control al fiecărei întreprinderi de asigurare și de reasigurare din cadrul grupului continuă să fie responsabil cu respectarea tuturor cerințelor, astfel cum se specifică la articolul 40 și la articolul 213 alineatul (1) al doilea paragraf.

Sistemul de management al riscurilor acoperă cel puțin toate activitățile de asigurare și de reasigurare desfășurate în cadrul grupului, precum și activitățile

semnificative care nu sunt legate de asigurări. Sistemul acoperă, de asemenea, riscurile care decurg din respectivele activități și la care grupul este sau ar putea fi expus, precum și interdependențele acestora.

Fără a aduce atingere primului paragraf de la prezentul alineat, sistemele de management al riscurilor și de control intern și procedurile de raportare se pun în aplicare în mod coerent în toate întreprinderile incluse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în temeiul articolului 213 alineatul (2) literele (a) și (b), astfel încât respectivele sisteme și proceduri de raportare să poată fi controlate la nivel de grup.”;

- (b) la alineatul (2) se adaugă următoarele paragrafe:

„Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt monitorizează periodic activitățile întreprinderilor sale afiliate, inclusiv ale întreprinderilor afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1) și ale întreprinderilor nereglementate. Această monitorizare trebuie să fie proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor pe care întreprinderile afiliate le generează sau le-ar putea genera la nivelul grupului.

Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt deține politici scrise la nivel de grup și asigură coerența politicilor scrise ale tuturor întreprinderilor reglementate din sfera grupului cu politicile grupului. Întreprinderea sau holdingul în cauză se asigură, de asemenea, că politicile grupului sunt puse în aplicare în mod coerent de către toate întreprinderile reglementate din sfera grupului.”;

- (c) la alineatul (4) primul paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității efectuată la nivel de grup acoperă cel puțin toate activitățile de asigurare și de reasigurare desfășurate în cadrul grupului, precum și activitățile semnificative care nu sunt legate de asigurări. Evaluarea acoperă, de asemenea, riscurile care decurg din respectivele activități la care grupul este sau ar putea fi expus, precum și interdependențele acestora. Evaluarea este supusă procesului de supraveghere efectuat de supraveghetorul grupului, în conformitate cu capitolul III.”;

- (d) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) Statele membre impun întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative, holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt să se asigure că grupul dispune de mecanisme de guvernare solide, care includ o structură organizațională clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente și o separare a sarcinilor în cadrul grupului. Sistemul de guvernare al grupului depune eforturi pentru a preveni conflictele de interese și gestionează conflictele de interese care nu pot fi prevenite.

Persoanele care conduc efectiv un grup de asigurare sau de reasigurare sunt persoanele care conduc efectiv întreprinderea-mamă sau întreprinderea participativă menționată la alineatul (1) al doilea paragraf.

Statele membre impun întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative, holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt să identifice persoanele care dețin alte funcții-cheie în cadrul grupului de asigurare sau de reasigurare care face obiectul supravegherii la nivel de grup în

conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c). Organul administrativ, de conducere sau de control menționat la alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol este responsabil pentru activitățile desfășurate de persoanele respective.

În cazul în care persoanele care conduc efectiv un grup de asigurare sau de reasigurare sau dețin alte funcții-cheie sunt, de asemenea, persoanele care conduc efectiv una sau mai multe întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau alte întreprinderi afiliate ori care dețin alte funcții-cheie în cadrul oricăreia dintre aceste întreprinderi, întreprinderea participativă se asigură că rolurile și responsabilitățile la nivel de grup sunt separate în mod clar de cele aplicabile la nivelul fiecărei întreprinderi în parte.”

(80) În titlul III se introduce următorul capitol IIA:

„CAPITOLUL IIA

Normele macroprudențiale la nivel de grup

Articolul 246a

Managementul riscului de lichiditate la nivel de grup

1. Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să întocmească și să mențină un plan de management al riscului de lichiditate la nivel de grup. Articolul 144a se aplică *mutatis mutandis*.
2. Prin derogare de la articolul 144a, statele membre se asigură că filialele de asigurare sau de reasigurare incluse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b) sunt scutite de obligația de întocmire și menținere a unui plan de management al riscului de lichiditate la nivel individual ori de câte ori planul de management al riscului de lichiditate prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol acoperă gestionarea lichidității și necesarul de lichiditate pentru filialele în cauză.

Statele membre impun fiecărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care beneficiază de scutirea prevăzută la primul paragraf să prezinte autorității sale de supraveghere părțile din planul de management al riscului de lichiditate care acoperă situația întregului grup și situația proprie.
3. În pofida alineatului (2), autoritățile de supraveghere pot impune unei filiale de asigurare sau de reasigurare să întocmească și să mențină un plan de management al riscului de lichiditate la nivel individual de fiecare dată când detectează o anumită vulnerabilitate în materie de lichiditate sau când planul de gestionare a lichidității la nivel de grup nu include informații adecvate pe care autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala le solicită întreprinderilor comparabile în scopul monitorizării poziției lichidității lor.
4. Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, EIOPA elaborează standarde tehnice de reglementare pentru a preciza conținutul planului-cadru de management al riscului de lichiditate la nivel de grup și frecvența de actualizare a acestuia.

EIOPA transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de [a se introduce data de către OP = 12 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Articolul 246b

Alte norme macroprudențiale

Articolele 144b și 144c se aplică *mutatis mutandis* la nivelul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative, al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt.”

- (81) La articolul 252 primul paragraf, cuvintele „o instituție de credit, astfel cum este definită în Directiva nr. 2006/48/CE, și/sau o societate de investiții, astfel cum este definită în Directiva nr. 2004/39/CE” se înlocuiesc cu „o instituție de credit, astfel cum este definită în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și/sau o firmă de investiții, astfel cum este definită în Directiva 2014/65/UE”.
- (82) La articolul 254 se adaugă următorul alineat (3):
„(3) Întreprinderea de asigurare și de reasigurare participativă, holdingul de asigurare și holdingul financiar mixt transmit anual supraveghetorului grupului informațiile menționate la prezentul articol în termen de 20 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii și, în cazul în care informațiile menționate la prezentul articol sunt solicitate trimestrial, în termen de 11 săptămâni de la sfârșitul fiecărui trimestru.”
- (83) Articolul 256 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să facă public anual un raport privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Acest raport conține informații referitoare la grup adresate altor participanți pe piață, astfel cum se menționează la articolul 51 alineatul (1b). Articolele 51, 53, 54 și 55 se aplică *mutatis mutandis*.
- Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte publică informațiile menționate la prezentul articol la intervale de un an sau mai scurte, în termen de 24 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii.”;
- (b) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) informațiile pentru orice filială din cadrul grupului, care trebuie să fie identificabile în mod individual, inclusiv ambele părți ale raportului privind solvabilitatea și situația financiară, și care trebuie făcute publice în conformitate cu articolele 51, 53, 54 și 55.”;
- (c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care aduce precizări suplimentare cu privire la informațiile care trebuie publicate în raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară, menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, și în raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup, menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.”;

(d) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară și raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile, machetele și modalitatea de publicare aferente raportului unic privind solvabilitatea și situația financiară și raportului privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup, astfel cum sunt stabilite la prezentul articol.”

(84) Se introduc următoarele articole 256b și 256c:

„Articolul 256b

Raportul periodic de supraveghere la nivel de grup

(1) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să prezinte anual autorităților de supraveghere un raport periodic de supraveghere la nivel de grup. Articolul 35 alineatul (5a) se aplică *mutatis mutandis*.

Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile menționate la prezentul articol la intervale de un an sau mai scurte, în termen de 24 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii.

(2) O întreprindere de asigurare sau de reasigurare participativă, un holding de asigurare sau un holding financiar mixt poate, sub rezerva acordului din partea autorităților de supraveghere în cauză, să prezinte un raport periodic unic de supraveghere, care să cuprindă următoarele:

(a) informațiile la nivel de grup care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (1);

(b) informațiile pentru orice filială din cadrul grupului, care trebuie să fie identificabile individual, se raportează în conformitate cu articolul 35 alineatul (5a) și nu pot să aibă drept rezultat o informare mai restrânsă decât cea care ar fi fost asigurată de întreprinderile de asigurare și de reasigurare care prezintă rapoarte periodice de supraveghere în conformitate cu articolul 35 alineatul (5a).

Înainte de a-și da acordul în conformitate cu primul paragraf, supraveghetorul grupului îi consultă pe membrii colegiului supraveghetorilor și ține seama de toate punctele de vedere și rezervele acestora. Lipsa unui acord din partea autorităților naționale de supraveghere în cauză se justifică în mod corespunzător. În cazul în care raportul periodic unic de supraveghere prezentat în conformitate cu alineatul (2) este aprobat de colegiul supraveghetorilor, fiecare întreprindere de asigurare și de reasigurare în parte transmite raportul

periodic unic de supraveghere autorității sale de supraveghere. Fiecare autoritate de supraveghere are competența de a supraveghea partea din raportul periodic unic de supraveghere care este specifică filialei relevante. În cazul în care raportul periodic unic de supraveghere prezentat nu este considerat satisfăcător de către autoritățile naționale de supraveghere, aprobarea poate fi retrasă.

(4) În cazul în care raportul menționat la alineatul (2) nu include informațiile pe care autoritatea de supraveghere care a autorizat o filială din cadrul grupului le solicită întreprinderilor comparabile și în cazul în care omisiunea este importantă, autoritatea de supraveghere în cauză este abilitată să impună filialei în cauză să raporteze informațiile suplimentare necesare.

(5) În cazul în care autoritatea de supraveghere care a autorizat o filială din cadrul grupului identifică vreo neconformitate cu articolul 35 alineatul (5a) sau solicită vreo modificare ori clarificare cu privire la raportul periodic unic de supraveghere, autoritatea respectivă informează, de asemenea, colegiul supraveghetorilor, iar supraveghetorul grupului transmite aceeași solicitare întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative, holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt.

(6) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care aduce precizări suplimentare cu privire la informațiile care trebuie raportate.

Articolul 256c

Cerințe de audit

(1) Statele membre impun ca o întreprindere de asigurare sau de reasigurare participativă, un holding de asigurare sau un holding financiar mixt al unui grup să supună unui audit bilanțul consolidat publicat în cadrul raportului privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup sau în cadrul raportului unic privind solvabilitatea și situația financiară.

(2) Un raport separat, care include identificarea tipului de asigurare, precum și rezultatele auditului și care este întocmit de firma de audit, se prezintă autorității de supraveghere a grupului împreună cu raportul privind solvabilitatea și situația financiară sau raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară întocmit de întreprinderile de asigurare sau de reasigurare participative, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt.

(3) În cazul în care există un raport unic privind solvabilitatea și situația financiară, se respectă cerințele de audit impuse unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate, iar raportul menționat la articolul 51a alineatul (4) se prezintă autorității de supraveghere a respectivei întreprinderi de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt.

(4) Articolul 51a se aplică *mutatis mutandis*.”

(85) Articolul 257 se înlocuiește cu următorul text:

Cerințe de competență și onorabilitate pentru persoanele care conduc efectiv un holding de asigurare sau un holding financiar mixt sau care dețin alte funcții-cheie

Statele membre impun persoanelor care conduc efectiv holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt și, dacă este cazul, persoanelor care dețin alte funcții-cheie să respecte cerințele de competență și onorabilitate la îndeplinirea obligațiilor care le revin.

Articolul 42 se aplică *mutatis mutandis*.”

(86) Articolul 258 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autorităților de supraveghere li se conferă toate competențele de supraveghere în vederea adoptării de măsuri în legătură cu holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte, care sunt necesare pentru a se asigura că grupurile cărora li se aplică supravegherea la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) respectă toate cerințele stabilite în prezentul titlu. Aceste competențe includ competențele generale de supraveghere menționate la articolul 34.

Fără a aduce atingere dispozițiilor lor de drept penal, statele membre impun sancțiuni sau adoptă măsuri în ceea ce privește holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte care încalcă actele cu putere de lege și actele administrative adoptate pentru transpunerea prezentului titlu sau în ceea ce privește persoana care conduce efectiv societățile respective. Autoritățile de supraveghere colaborează strâns pentru a garanta că sancțiunile sau măsurile respective sunt eficace, mai ales atunci când administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității al unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt nu se află în statul membru în care se află sediul său central.”;

(b) se introduc următoarele alineate (2a) și (2b):

„(2a) În cazul în care supraveghetorul grupului a hotărât că nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 213 alineatul (3a), holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt este supus măsurilor de supraveghere adecvate pentru asigurarea sau restabilirea, după caz, a continuității și integrității supravegherii la nivel de grup și pentru asigurarea respectării cerințelor prevăzute în prezentul titlu. În cazul unui holding financiar mixt, măsurile de supraveghere țin seama, în special, de efectele asupra conglomeratului financiar în ansamblu, precum și asupra întreprinderilor reglementate afiliate ale acestuia.

(2b) În sensul alineatelor (1) și (2a) de la prezentul articol, statele membre se asigură că măsurile de supraveghere care pot fi aplicate holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte includ cel puțin următoarele:

(a) suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor filialei de asigurare sau de reasigurare deținute de holdingul de asigurare sau de holdingul financiar mixt;

- (b) emiterea de ordine sau sancțiuni împotriva holdingului de asigurare, a holdingului financiar mixt sau a membrilor organului administrativ, de conducere sau de control al societăților respective;
- (c) adresarea de instrucțiuni sau de directive către holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt de a transfera acționarilor săi participațiile în filialele sale de asigurare și de reasigurare;
- (d) desemnarea temporară a altui holding de asigurare, a altui holding financiar mixt sau a altei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din cadrul grupului drept responsabil(ă) pentru asigurarea respectării cerințelor prevăzute în prezentul titlu;
- (e) restricționarea sau interzicerea distribuirilor sau a plăților sub formă de dobânzi către acționari;
- (f) obligarea holdingurilor de asigurare sau a holdingurilor financiare mixte să ceseze sau să își reducă participațiile în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare sau în alte întreprinderi afiliate menționate la articolul 228 alineatul (1);
- (g) obligarea holdingurilor de asigurare sau a holdingurilor financiare mixte să prezinte un plan privind revenirea, fără întârziere, la conformitate.

Supraveghetorul grupului consultă alte autorități de supraveghere în cauză și EIOPA înainte de a lua oricare dintre măsurile menționate la primul paragraf, în cazul în care măsurile respective afectează întreprinderile care au sediul central în mai multe state membre.”

(87) Articolul 262 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre permit autorităților lor de supraveghere să aplice alte metode care asigură o supraveghere adecvată a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte dintr-un grup în înțelesul articolului 212 și cărora li se aplică supravegherea la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) litera (c). Respectivele metode se aprobă de către supraveghetorul grupului, identificat în conformitate cu articolul 247, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere în cauză.

Metodele menționate la primul paragraf trebuie să permită atingerea obiectivelor supravegherii la nivel de grup, astfel cum sunt specificate în prezentul titlu. Aceste obiective includ următoarele:

- (a) menținerea alocării capitalului și a componenței fondurilor proprii ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și prevenirea creării semnificative de capital intragrup, în cazul în care respectiva creare de capital intragrup este finanțată de către întreprinderea-mamă din încasările din datorii sau alte instrumente financiare care nu îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate elemente de fonduri proprii;
- (b) evaluarea și monitorizarea riscurilor care decurg din întreprinderi atât din interiorul, cât și din afara Uniunii și limitarea riscului de contaminare de la respectivele întreprinderi și alte întreprinderi nereglementate la întreprinderile de asigurare și de reasigurare din cadrul grupului și la

subgrupul a cărui ultimă întreprindere-mamă este o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, un holding de asigurare sau o societate financiară mixtă cu sediul central în Uniune, astfel cum se menționează la articolul 215, în cazul în care există un astfel de subgrup.

Metodele menționate la primul paragraf se justifică în mod corespunzător, se documentează și se notifică celorlalte autorități de supraveghere în cauză, EIOPA și Comisiei.”;

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În sensul alineatului (2) de la prezentul articol, autoritățile de supraveghere în cauză pot, în special, să aplice una sau mai multe dintre următoarele metode întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte care fac parte dintr-un grup care face obiectul supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) litera (c):

- (a) desemnarea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care să fie responsabilă cu respectarea cerințelor prevăzute în prezentul titlu, în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aparțin grupului nu au o întreprindere-mamă comună în Uniune;
- (b) impunerea înființării unui holding de asigurare cu sediul central în Uniune sau a unui holding financiar mixt cu sediul central în Uniune, în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aparțin grupului nu au o întreprindere-mamă comună în Uniune, și aplicarea prezentului titlu în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grupul condus de respectivul holding de asigurare sau holding financiar mixt;
- (c) în cazul în care mai multe întreprinderi de asigurare și de reasigurare care aparțin grupului formează un subgrup a cărui întreprindere-mamă are sediul central în Uniune, pe lângă aplicarea prezentului titlu în cazul acestui subgrup, adoptarea de măsuri suplimentare sau impunerea de cerințe suplimentare, inclusiv cerințele menționate la literele (d), (e) și (f) de la prezentul paragraf și supravegherea consolidată a concentrării riscurilor în înțelesul articolului 244 și a tranzacțiilor intragrup în înțelesul articolului 245, cu scopul atingerii obiectivului menționat la alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) de la prezentul articol;
- (d) impunerea cerinței ca membrii organului administrativ, de conducere sau de control al ultimei întreprinderi-mamă din Uniune să fie independenți față de ultima întreprindere-mamă din afara Uniunii;
- (e) interzicerea, limitarea, restricționarea, monitorizarea sau impunerea notificării prealabile a tranzacțiilor, inclusiv a distribuirilor de dividende și a plăților de cupoane aferente datoriilor subordonate, în cazul în care astfel de tranzacții constituie sau ar putea constitui o amenințare la adresa poziției financiare sau a solvabilității întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din cadrul grupului și implică, pe de o parte, o întreprindere de asigurare sau de

reasigurare, un holding de asigurare cu sediul central în Uniune sau un holding financiar mixt cu sediul central în Uniune și, pe de altă parte, o întreprindere care aparține grupului și care are sediul central în afara Uniunii; în cazul în care supraveghetorul grupului din Uniune nu este una dintre autoritățile de supraveghere din statul membru în care are sediul central o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată, supraveghetorul grupului din Uniune informează respectivele autorități de supraveghere cu privire la constatările sale, pentru ca autoritățile în cauză să poată lua măsurile corespunzătoare;

- (f) solicitarea de informații privind solvabilitatea și poziția financiară, profilul de risc și limitele de toleranță la risc ale întreprinderilor-mamă care au sediul central în afara Uniunii, inclusiv, după caz, rapoarte cu privire la aceste subiecte, care sunt prezentate organului administrativ, de conducere sau de control ori autorităților de supraveghere ale respectivelor întreprinderi-mamă din țări terțe.”

(88) La articolul 265 se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Statele membre se asigură, de asemenea, că, în cazul în care întreprinderea-mamă a uneia sau mai multor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare este o instituție de credit, o firmă de investiții, o instituție financiară, o societate de administrare a OPCVM, un administrator de fonduri de investiții alternative, o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale sau o întreprindere nereglementată care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile menționate în anexa I la Directiva 2013/36/UE, respectivele activități constituind o parte semnificativă a ansamblului activității sale, autoritățile de supraveghere responsabile cu supravegherea respectivelor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare exercită o supraveghere generală asupra tranzacțiilor dintre respectivele întreprinderi de asigurare sau de reasigurare și întreprinderea-mamă și întreprinderile sale afiliate.”

(89) Articolul 301a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Delegarea de competențe menționată la articolele 29, 35b și 256b se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la [a se introduce data de către OP = data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Delegarea de competențe menționată la primul și la al doilea paragraf se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 17, 29, 31, 35, 35b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 și 308b poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 17, 29, 31, 35, 35b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 sau 308b intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu în termen de trei luni de la notificarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la respectivul act sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului menționat, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

(90) Articolul 304 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Începând cu [a se introduce data de către OP = data aplicării prezentei directive de modificare], întreprinderile de asigurare de viață pot continua să aplice abordarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol numai în ceea ce privește activele și pasivele pentru care autoritățile de supraveghere au aprobat aplicarea submodulului „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată înainte de [a se introduce data de către OP = data aplicării prezentei directive de modificare].”

(91) Se introduce următorul articol 304a:

„Articolul 304a

Analize în ceea ce privește riscul legat de durabilitate

(1) După consultarea CERS, EIOPA evaluează, pe baza datelor disponibile și a constatărilor Platformei privind finanțarea durabilă, astfel cum este menționată la articolul 20 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului*, și ale ABE, în contextul activității desfășurate de aceasta în temeiul mandatului prevăzut la articolul 501c litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă s-ar justifica un tratament prudentțial specific al expunerilor aferente activelor sau activităților asociate în mod substanțial unor obiective de mediu sau sociale. Mai precis, EIOPA evaluează efectele pe care un tratament prudentțial specific al expunerilor aferente activelor și activităților asociate în mod substanțial unor obiective de mediu și/sau sociale sau asociate în mod substanțial unor prejudicii aduse unor astfel de obiective le-ar putea avea asupra protecției deținătorilor de polițe de asigurare și asupra stabilității financiare în Uniune.

EIOPA prezintă Comisiei un raport privind constatările sale până la 28 iunie 2023. După caz, raportul ia în considerare un posibil tratament prudentțial al expunerilor aferente activelor și activităților asociate în mod substanțial unor obiective de mediu sau sociale sau asociate în mod substanțial unor prejudicii aduse unor astfel de obiective și este însoțit de o evaluare a impactului modificărilor propuse asupra întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.

(2) EIOPA revizuieste cel puțin o dată la trei ani, în ceea ce privește riscul de catastrofă naturală, domeniul de aplicare și calibrarea parametrilor standard ai submodulului „risc de catastrofă în asigurarea generală” al cerinței de capital de solvabilitate, menționat la articolul 105 alineatul (2) al treilea paragraf litera (b). În scopul acestor revizui, EIOPA ține seama de cele mai recente dovezi științifice relevante disponibile în domeniul climei și de relevanța riscurilor în ceea ce privește

riscurile subscrise de societățile de asigurare și de reasigurare care utilizează formula standard pentru calcularea submodulului „risc de catastrofă în asigurarea generală” al cerinței de capital de solvabilitate.

Prima revizuire în temeiul primului paragraf se finalizează până la [a se introduce data de către OP = doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

În cazul în care, în cursul unei revizuii efectuate în temeiul primului paragraf, EIOPA constată că, din cauza domeniului de aplicare sau a calibrării parametrilor standard ai submodulului „risc de catastrofă în asigurarea generală”, există o discrepanță semnificativă între partea din cerința de capital de solvabilitate referitoare la catastrofe naturale și riscul real de catastrofă naturală cu care se confruntă întreprinderile de asigurare și de reasigurare, EIOPA prezintă Comisiei un aviz privind riscul de catastrofă naturală.

Avizul privind riscul de catastrofă naturală prezentat Comisiei în conformitate cu al treilea paragraf ia în considerare domeniul de aplicare sau calibrarea parametrilor standard ai submodulului „risc de catastrofă în asigurarea generală” al cerinței de capital de solvabilitate, în vederea remedierii discrepanței constatate, și este însoțit de o evaluare a impactului modificărilor propuse asupra întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.

* Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).”;

(92) La articolul 305, alineatele (2) și (3) se elimină;

(93) Articolul 308a se elimină;

(94) Articolul 308b se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (5)-(8) se elimină;

(b) alineatul (12) se înlocuiește cu următorul text:

„(12) În pofida articolului 100, articolului 101 alineatul (3) și articolului 104, statele membre se asigură că parametrii standard care urmează să fie utilizați la calcularea submodulelor „concentrări ale riscurilor de piață” și „risc de marjă de credit” în conformitate cu formula standard sunt, în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre asumate înainte de 1 ianuarie 2020 și exprimate și finanțate în moneda națională a oricărui stat membru, aceiași cu cei care s-ar aplica expunerilor exprimate și finanțate în moneda lor națională.”;

(c) la alineatul (17), după primul paragraf se introduc următoarele paragrafe:

„În cazul în care un grup de asigurare sau de reasigurare sau oricare dintre filialele sale de asigurare sau de reasigurare aplică măsura tranzitorie privind rata dobânzilor fără risc, menționată la articolul 308c, sau măsura tranzitorie privind rezervele tehnice, menționată la articolul 308d, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt publică, în cadrul raportului său privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup, menționat la articolul 256, pe lângă informațiile care trebuie publicate, astfel cum sunt menționate la articolul 308c alineatul (4) litera (c) și la articolul 308d alineatul (5) litera (c), cuantificarea impactului, asupra poziției sale financiare, al ipotezei că fondurile proprii care provin din

aplicarea acestor măsuri tranzitorii nu pot fi efectiv disponibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate a întreprinderii participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup.

În cazul în care un grup de asigurare sau de reasigurare se bazează în mod semnificativ pe utilizarea măsurilor tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d, astfel încât prezintă în mod eronat solvabilitatea reală a grupului, chiar și în cazul în care cerința de capital de solvabilitate a grupului ar fi respectată fără utilizarea respectivelor măsuri tranzitorii, supraveghetorul grupului are competența de a lua măsuri corespunzătoare, inclusiv posibilitatea de a reduce valoarea fondurilor proprii provenind din utilizarea respectivelor măsuri tranzitorii care pot fi considerate eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate a grupului.”

(95) Articolul 308c se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) După [a se introduce data de către OP = data aplicării prezentei directive de modificare], autoritățile de supraveghere aprobă o ajustare tranzitorie a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc numai în următoarele cazuri:

(a) în cursul perioadei de 18 luni anterioare aprobării, normele prezentei directive s-au aplicat pentru prima dată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare care solicită aprobarea, după ce a fost exclusă din domeniul de aplicare al prezentei directive în temeiul articolului 4;

(b) în cursul perioadei de șase luni anterioare aprobării, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care solicită aprobarea a primit autorizația de a accepta, în temeiul articolului 39, un portofoliu de contracte în cazul căruia întreprinderea de asigurare sau de reasigurare cedentă a aplicat ajustarea tranzitorie a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc înainte de transfer.”;

(b) la alineatul (4), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în partea din raportul lor privind solvabilitatea și situația lor financiară care cuprinde informații adresate altor participanți pe piață, astfel cum este menționată la articolul 51 alineatul (1b), publică toate informațiile următoare:

(i) faptul că aplică structura temporală tranzitorie a ratei dobânzilor fără risc;

(ii) cuantificarea impactului neaplicării acestei măsuri tranzitorii asupra poziției lor financiare;

(iii) în cazul în care întreprinderea ar respecta cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea acestei măsuri tranzitorii, motivele aplicării acestei măsuri tranzitorii;

(iv) o evaluare a dependenței întreprinderii de această măsură tranzitorie și, după caz, o descriere a măsurilor luate sau planificate de întreprindere pentru a reduce sau a elimina dependența.”

(96) Articolul 308d se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) După [a se introduce data de către OP = data aplicării prezentei directive de modificare], autoritățile de supraveghere aprobă o deducere tranzitorie pentru rezervele tehnice numai în următoarele cazuri:

(a) în cursul perioadei de 18 luni anterioare aprobării, normele prezentei directive s-au aplicat pentru prima dată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare care solicită aprobarea, după ce a fost exclusă din domeniul de aplicare al prezentei directive în temeiul articolului 4;

(b) în cursul perioadei de șase luni anterioare aprobării, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care solicită aprobarea a acceptat, în temeiul articolului 39, un portofoliu de contracte în cazul căruia întreprinderea de asigurare sau de reasigurare cedentă a aplicat ajustarea tranzitorie a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc înainte de transfer.”;

(b) la alineatul (5), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în partea din raportul lor privind solvabilitatea și situația lor financiară care cuprinde informații adresate altor participanți pe piață, astfel cum este menționată la articolul 51 alineatul (1b), publică toate informațiile următoare:

(i) faptul că aplică deducerea tranzitorie în ceea ce privește rezervele tehnice;

(ii) cuantificarea impactului neaplicării acestei deduceri tranzitorii asupra poziției lor financiare;

(iii) în cazul în care întreprinderea ar respecta cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea acestei măsuri tranzitorii, motivele aplicării acestei măsuri tranzitorii;

(iv) o evaluare a dependenței întreprinderii de această măsură tranzitorie și, după caz, o descriere a măsurilor luate sau planificate de întreprindere pentru a reduce sau a elimina dependența.”

(97) La articolul 309 alineatul (1), al patrulea paragraf se elimină.

(98) La articolul 311, al doilea paragraf se elimină.

(99) Anexa III se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la [a se introduce data de către OP = 18 luni de la data intrării în vigoare], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor acte.

Statele membre aplică măsurile respective de la [a se introduce data de către OP = 18 luni de la data intrării în vigoare].

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.9.2021
COM(2021) 581 final

ANNEX

ANEXĂ

la

propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului

**de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește proporționalitatea, calitatea
supravegherii, raportarea, măsurile referitoare la garanțiile pe termen lung,
instrumentele macroprudențiale, riscurile legate de durabilitate, supravegherea la nivel
de grup și supravegherea transfrontalieră**

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

ANEXĂ

Anexa III se modifică după cum urmează:

- (1) în secțiunea A. „Forme de întreprinderi de asigurare generală”, punctul 27 se elimină;
- (2) în secțiunea B. „Forme de întreprinderi de asigurare de viață”, punctul 27 se elimină;
- (3) în secțiunea C. „Forme de întreprinderi de reasigurare”, punctul 27 se elimină.